

Siêu Quây Trường Ss (Super Star)

Contents

Siêu Quây Trường Ss (Super Star)	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	6
5. Chương 5	7
6. Chương 6	8
7. Chương 7	11
8. Chương 8	13
9. Chương 9	15
10. Chương 10	16
11. Chương 11	18
12. Chương 12	19
13. Chương 13	20
14. Chương 14	22
15. Chương 15	25
16. Chương 16	27
17. Chương 17	28
18. Chương 18	30
19. Chương 19	31
20. Chương 20	32
21. Chương 21	34
22. Chương 22	35
23. Chương 23	37
24. Chương 24	38
25. Chương 25	39
26. Chương 26: Chương 26	42
27. Chương 27: Chương 27	45
28. Chương 28: Chương 28	47
29. Chương 29: Chương 29	49
30. Chương 30: Chương 30	52
31. Chương 31	53
32. Chương 32: Chương 32	54
33. Chương 33: Chương 33	55
34. Chương 34: Chương 34	56
35. Chương 35	57
36. Chương 36	58
37. Chương 37	59
38. Chương 38	63
39. Chương 39	64
40. Chương 40	65

Siêu Quay Trường Ss (Super Star)

Giới thiệu

- Nó: Hoàng Lê Hương Giang (17t - Windy) rất xinh đẹp và cute, nghịch ngợm ko kém phần lạnh lùng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sieu-quay-truong-ss-super-star>

1. Chương 1

- cái gì cơ ạ? - nó hét lên
 - con phải về việt nam đi, ko muốn gặp anh con à? pama giải quyết xong sẽ về thăm con một...vài hôm nghe con gái iu.
 - nhưng.....- Mindy đau khổ
 - một là về, hai là ở lại đây nhưng cắt thề, cắt ô tô, chọn đi. - mama Sandy nói giọng nghiêm khắc
 - thui thì cách một ạ. - 4 đứa nó đồng thanh, giọng tiu nghỉu
 - vậy mới ngoan chứ. ta lo mọi chuyện rùi. xuống máy bay quần gia sẽ đón các con, ok?
 - vâng - đồng thanh tập 2
- tụi nó lên phòng sắp xếp đồ đạc rồi ra sân bay. Sandy nước mắt lưng tròng khiến 4 vị phụ huynh ko nhìn nổi tràng cười. khi tụi nó đã lên máy bay, papa Mindy lên tiếng:
- hahaha, tụi nó mắc bẫy rồi
 - lần này xem chúng nó xử lí thế nào đây. - cả 4 cặp vị phụ huynh đồng thanh rồi nở nụ cười cực nham hiểm (ôi má ơi, sợ quá)
- vừa bước xuống máy bay, 4 tiểu thư nhà ta đã khiến những người ở đấy lác mắt vì thần phục, ngưỡng mộ, ghen tị vì sắc đẹp chẳng thua người mẫu tẹo nào. ko những thế, tụi nó còn ăn mặc rất phong cách nữa. nó mặc chiếc quần bó đen ngắn, ôm sát đùi và chiếc áo pull trắng lệch vai. Sandy mặc chiếc quần bò đen dài đến đầu gối với chiếc áo sơ mi đỏ xắn tay. Mindy mặc váy đen xòe, trông như một nàng công chúa nhưng ko kém phần ác quỷ. còn Candy nhí nhảnh mặc áo phông in chữ Angel và đôi cách, chiếc quần bò dài ôm sát chân trông rất đẹp.
- chào 4 vị tiểu thư - bác quần gia lên tiếng
 - a, bác Lê - tụi nó hét lên rồi chạy lại ôm chầm lấy bác quần gia vì tụi nó đều coi bác là người papa thứ hai
 - các ông bà chủ đã đã cho người chuẩn bị xe rồi, mời các tiểu thư.
 - bác cứ gọi tên tụi cháu thui, đừng gọi là tiểu thư - nó nói
 - đúng đấy bác - 3 đứa còn lại cũng hưởng ứng câu nói của nó

bác quản gia cười hiền rồi chỉ tay về phía 4 chiếc lamborghini veneno mới toanh.

- oa, pama hào phóng ghê, bác lê cho tui cháu địa chỉ biệt thự đi ạ - nó sung sướng

sau khi nhận lấy địa chỉ biệt thự, tứ đại công chúa phi về với tốc độ khủng khiếp, người đi đường đều phải tránh ra cho tui nó đi với con mắt thần phục và ngưỡng mộ (ko tránh ra thì về gặp tổ tiên luôn ý chứ)

cái biệt thự tui nó ở đẹp cực kì, có 2 tầng, tầng thứ nhất bao gồm phòng khách, phòng ăn, phòng bếp. ở trên tầng 2 có đến 10 phòng rất đẹp, trước cửa phòng có bảng tên của từng đứa, nhưng tui nó rất thắc mắc, tại sao mấy phòng kia đánh tên nhưng ko có người ở. rùi cũng quên mau, tui nó vào phòng của mình để ngủ. phòng nó có hai màu chủ đạo là trắng và xanh biển, (lạnh lùng có khác), phòng Sandy có hai màu chủ đạo là hồng và xanh tím, phòng của Mindy có 2 màu chủ đạo là đen và đỏ, phòng của candy nhí nhảnh có 2 màu chủ đạo là vàng và trắng. tui nó ngủ mà ko thèm ăn vì đứa nào cũng mệt mỗi sau chuyến bay từ Mỹ sang Việt Nam.

.....Hết Chap 1.....

2. Chương 2

sáng hôm sau, nó thức dậy lúc 6h. nó cảm thấy rất dễ chịu, một phần vì lâu rồi nó mới trở lại quê hương nó, một phần là do không khí trong lành, ngôi biệt thự nó ở có một vườn hoa rất đẹp. điều đó làm nó bớt đi sự đau khổ khi bây giờ phải đối mặt với nhiệm vụ gian nan: đánh thức 3 bà bạn thân đang say giấc nồng.

nó ra ngoài, mở hết cửa phòng Sandy, Mindy, Candy ra, hét lên:

- dậy, dậy, dậy mau!

- mới sáng sớm sao ồn ào vậy? - Sandy

- để im cho tui ngủ - Mindy

- bà khùng à? - Candy

nói mãi mà mấy người đó ko chịu dậy, cơn giận của nó trào lên như núi lửa phun trào, hết hết khả năng làm đôi chim sẻ gần đây đột quỵ (trùi ui)

- tui ấy bà 15 phút, sau 15 phút ai ko có mặt thì chết với Windy này nhá!

sau khi nhận đc lệnh của nó, 3 người vội vàng bật dậy, lao đi VSCN vì tui nó ko muốn chết sớm, một khi Windy nổi giận thì thế giới này sẽ tận thế thoải. bước xuống phòng ăn, tui nó ăn mấy cái bánh sandwich, uống cốc sữa

- ê, tui mình học trường nào nhớ? - Sandy

- hình như là..... - Mindy

- super star - nó nói

- lét gâu - Candy

tui nó ăn xong đi học với con xe lamborghini veneno của mình

bên hần, Kin anh nó cũng mệt nhọc khi phải gọi 3 ông bạn dậy. tất nhiên gọi hần dậy là khó nhất. chỉ còn một cách đó là:

- ê, pama ông đến kìa

- cái gì, ông bà ý đến đây làm gì, bắt tui à, không tui ko về - hần

hắn bật dậy trong khuôn mặt ngỡ ngàng, nhưng pama chẳng thấy đâu, chỉ thấy khuôn mặt đang cười sắc súa của Kin. biết mình bị lừa, hắn âm ỉ đi VSCN, bắt tội Kin phải xin mãi hắn mới hết giận. ăn sáng xong, 4 hotboy cũng đi đến trường.

trước cổng trường SS, tụi con gái la hét ồm ồm khi thấy 4 chiếc BMW đen bóng xịch lại. 4 hotboy vừa xuống xe lập tức bị đám lông nhông đó bao vây, hoa và thư tỏ tình bay đến tới tấp. hắn cười khiến bao nàng xị máu mũi. Kevin, Key cũng nhí nhảnh dễ thương ko kém, chỉ còn Kin anh nó là lạnh lùng ko nói và cũng chẳng nhận bất kì một cái gì từ lũ con gái.

ngay lúc ấy, 4 chiếc lamborghini dừng lại, đám nữ sinh lùi lại, bao nhiêu là ánh mắt ngưỡng mộ, ghen tị, tò mò dán chặt vào tụi nó. khi tụi nó bước xuống, cả đám nữ sinh lác mắt vì tụi nó quá xinh đẹp và nổi trội trong bộ đồng phục áo sơ mi trắng, váy xanh đến đùi trông dễ thương vô cùng. bất chợt, Kin hét lên:

- a, Windy, anh đây nè!

- anh! - nó cũng hét lên và chạy tới ôm cổ Kin. và trước bao con mắt hình viên đạn nhìn nó, Kin hôn chụt lên má nó. cả trường đều ngạc nhiên trừ nó và Kin. mọi người đều ngạc nhiên vì Kin lạnh lùng như vậy lại có thể hôn con gái. 3 đứa bạn nó cũng ngạc nhiên vì Windy cũng cực kì lạnh lùng kia mà.

- sao anh Kin lại hôn nhỏ đó? - nữ sinh 1

- tức quá - nữ sinh 2

- chết tiệt - nữ sinh 3

TIẾP CHAP 2:

trong khi đó, đám nam sinh thì

- oa, xinh thế - nam sinh 1

- so ciu - nam sinh 2

- tui chết mắt = nam sinh 3

nó quay lại, nở nụ cười tuyệt chiêu làm bao tên phải vào bệnh viện rồi quay ra hét lên với đám nữ sinh:

- KO AI ĐC ĐỤNG ĐẾN KIN, NGƯỜI NÀO ĐỤNG ĐẾN ANH ẤY ĐỀU PHẢI CHẾT! xong nó quay sang hôn chụt vào má Kin

- hai à, nhớ hai ghê lun

- hai cũng nhớ Windy lắm nà, sao về ko báo để hai ra đón?

- muốn tạo cho hai bất ngờ mà

- ê Windy, quên tụi tui hử - Candy lên tiếng

- a số rỳ, hai à, đây là Candy, Mindy, Sandy, bạn thân của em

- xin chào các em. anh là Kin, là anh trai song sinh của Windy, còn đây là Ken, Kevin, Key, bạn thân của anh

- chào - 4 đứa nó đồng thanh nhưng ko thèm nhìn bọn hắn

- thôi em lên phòng hiệu trưởng đây, hai đi trước nghen - nói rồi, nó kéo 3 đứa bạn đi

.....Hết Chap 2.....

3. Chương 3

nó đập cửa phòng hiệu trưởng cái “rầm”. ông hiệu trưởng quay đầu lại, hốt hoảng:

- a, xin kính chào 4 vị tiểu thư. mời ngồi!
- khỏi, chúng em học lớp nào?
- 11A1 ạ! (ạ cơ đấy)
- pama chúng em chắc đã dặn thầy rồi chứ ạ!
- vâng....vâng.....chúng tôi ko được tiết lộ danh tính của các tiểu thư để bảo vệ mọi người ạ!
- thế thì chúng em đi đây

rồi, tụi nó bước đi ko thèm chào. đến trước cửa lớp 11A1, thấy bọn nó, GVCN cũng hốt hoảng ko kém, vội vàng bảo cả lớp:

- hôm nay lớp chúng ta có 4 bạn mới là du học sinh Mĩ. mời các em vào.

cả lớp nghe vậy, bàn tán xôn xao, ai cũng thắc mắc ko biết đây là boy hay girl. khi 4 đứa nó bước vào, bọn con trai rú ầm lên, bắn bao nhiêu là trái tim to đùng, còn con gái ngồi im thin

thít, nhìn với ánh mắt ghen tị (đẹp hơn mà lị)

- các em trật tự để các bạn giới thiệu - GVCN
- Hoàng Lê Hương Giang, Windy - nó
- mình là Trần Nguyễn Thiên Thanh, gọi mình là Sandy - Sandy nháy mắt làm bao thành xịt máu mũi
- Triệu Minh Bảo ngọc, Mindy! - Mindy
- Trịnh Lâm Thùy Chi, cứ gọi mình là Candy cho thân thiết nha! - Candy nháy mắt, hàng loạt nam sinh đổ như chuối.
- các em muốn ngồi đâu?

nó ko trả lời, chạy ngay xuống chỗ anh hai đang vẫy tay với nó, tất cả đám nam sinh và nữ sinh vỡ mộng. Sandy ngồi ngoài cùng, đến anh nó, nó, hấn, Mindy, Kevin, Candy và cuối cùng là Key. tiết học trôi qua nhàm chán, đến tiết văn, vì anh nó và Sandy đang làm quen và nói chuyện với nhau nên nó ko biết làm gì cả. đúng lúc ấy, hấn quay sang cười với nó làm nó giật mình

- bộ anh bị khủng hở, tự kỉ à mà tự nhiên cười - nó
- cô ... cô... - hấn
- cô đây cháu, có chuyện gì vậy, bé đã bị nói lắp rồi, khổ thân - nó
- cô nói chuyện với tôi rồi cũng giống tôi thôi - hấn
- anh điên quá nên tôi nói chuyện cho anh đỡ điên mà - nó
- có là đồ chảnh - hấn
- anh là đồ xấu xí - nó

“viu”, lúc nó và hấn đang cãi nhau nhiệt tình, ông thầy dạy văn tức quá liền phi viên phấn đang cầm trên tay xuống, nhưng phi trúng ngay má anh hai nó, có vết trắng tròn tròn. nó nghe thấy tiếng, quay lại, hiểu sự việc, lập tức khuôn mặt tối sầm lại, cầm ngay cái bút chì nhọn đầu phi trúng ngay trán ông thầy, rớt máu, nó hét lên:

- dám ném anh hai tui, ông chán sống rồi hả? thích đi gặp tổ tiên chưa, tôi giúp ông toại nguyện - nói xong nó định ném cái nữa nhưng anh nó can, dịu dàng bảo:
- thôi nhóc à, anh ko sao, có gì đâu

nghe anh nó nói vậy, nó mới ngồi xuống, trừng mắt nhìn ông thầy làm ổng lạnh sống lưng, vội lấy giấy thấm máu rồi tiếp tục bài giảng, đám học sinh thì nhìn nó với ánh mắt kinh ngạc và khiếp sợ. tiếp tục tiết học, nó và hấn tiếp tục cãi nhau, Sandy và anh nó tiếp tục nói chuyện, Mindy và Kevin ngủ, còn Candy và Key trêu nhau nhưng ko cãi nhau giống bọn nó. tan học, tụi nó đứng đợi anh hai ở cổng trường khiến đứa con trai nào cũng phải ngoái lại nhìn. thấy anh hai, nó cười toe khiến hấn đỏ mặt vì nó quá dễ thương

- anh hai về chỗ em nha! - nó

- ok, nhưng mà..... - anh nó lấp lửng

- cho 3 người kia đi cx được - nó bảo

rồi, 8 chiếc siêu xe phóng đi khỏi trường SS, người đi đường đều phải nhường đường cho tụi nó và tụi hấn
.....Hết Chap 3.....

4. Chương 4

vừa bước vào nhà, tụi nó thấy ngay 7 cặp phụ huynh (pama bọn nó và pama bọn hấn), nó nhìn thấy bác Huỳnh, hét lên:

- a bác Huỳnh - nó chạy lại ôm chầm rồi hôn chụt vào má bác

- cô nhóc Windy này càng lớn càng xinh nha - bác Huỳnh

hấn nhìn papa mình và nó ngạc nhiên ko nói nên lời, hấn là con mà chưa bao giờ papa thân thiết với hấn như vậy, thế mà con nhỏ này. nó nhìn thấy 7 cặp phụ huynh thì lập tức hiểu chuyện, trở lại khuôn mặt lạnh lùng như thường, ngồi xuống sô pha, papa nó lên tiếng, chỉ 4 đứa hấn:

- các con hãy dọn đến đây ở đi.

- hă, tại sao ạ? - 7 đứa đồng thanh trừ nó

- à, bởi vì....- mama Mindy chưa kịp lên tiếng thì nó đã nói

- tụi con có hôn ước đúng ko ạ?

- what? - 7 đứa đồng thanh tập 2

- con với Ken, anh Kín với Sandy, Mindy với Kevin và Candy với Key, ko sai chứ ạ? - nó lạnh lùng nói, về thờ ơ cực kì

- sao,....sao con.....biết - mama nó nói

- con đã đọc được thư papa gửi cho các bác, mưu kế của mọi người tuyệt vời đấy, chỉ tiếc là bị con phát hiện hơi sớm thôi - nó

- sao lại như thế? - Candy và Key đồng thanh

- sao anh/cô bắt chước tui - tập 2

- anh/cô dám.....- tập 3

- ôi, lấy phải các cô tui tui thà chết còn hơn - 4 đứa hấn đồng thanh

- đi chết đi, tui tui cũng chẳng cần - 3 đứa (trừ nó)

- đúng là oan gia - 4 đứa hấn

- hứ, lấy đc tui tui là phúc cho các anh - lại 3 đứa đó

khi bọn nó cãi nhau ỏm tỏi, pama chưa biết giải quyết thế nào thì “rầm”, chiếc bàn trị giá 15 triệu gãy làm đôi dưới bàn tay nó

- các người có im đi ko hả? 4 người kia (bọn hấn) dọn đồ về đây, ở ngoài phòng có đánh tên rồi, ai về phòng này, khỏi bàn, ko nghe thì biến. - nó

- cô có quyền gì mà ra lệnh cho tui tui - hấn

sau câu nói của hấn là hình ảnh hấn nằm chổng gọng dưới sàn sau cú vật karate của nó, mọi người kể cả pama mặt trắng bệch. bọn hấn đành miễn cưỡng dọn đến, còn pama lại vội vàng trở về Mĩ giải quyết công việc

.....Hết Chap 4.....

5. Chương 5

tối hôm đó, 4 đứa hấn ko biết đi đâu từ sớm, bọn nó ở nhà chán quá

- ko biết Angel tan rã chưa nhỉ? - Mindy lên tiếng

- muốn biết thì đi - Sandy

- ở đâu? - Candy

- bar Evil (bịa thui, bar lớn nhất Việt nam) - vẫn là kiểu lạnh lùng của nó

- vậy thì còn chờ gì nữa, đi thôi - Mindy

lúc sau, 4 vị tiểu thư bước ra căn biệt thự, nàng nào cũng xinh đẹp, quyến rũ. nó mặc chiếc áo sơ mi đen xắn tay, cái quần bò đen ngắn ôm sát đùi, để lộ hai chân dài và trắng, khoác thêm chiếc áo gi lê trắng dài đến đầu gối, chân đi đôi guốc đen 8cm. Sandy mặc áo pull trắng lệch vai và quần bó đen bóng ôm sát đùi, đi đôi bốt đến đầu gối cao 8cm. Mindy mặc áo sơ mi trắng, một bên xắn, một bên ko, mặc quần bó ngắn đến đùi, đi đôi bốt đến đầu gối cao 8cm. Candy mặc váy bó ôm sát người để lộ những đường cong hoàn hảo. chân đi guốc cao 6cm (nàng nào cũng có chiều cao là 1m70 ạ). rồi, 4 người leo lên mô tô phóng thẳng đến bar Evil.

đến nơi, nó đập cửa cái “rầm”, 4 nàng bước vào làm cả bar ai cũng ngược nhìn vẻ đẹp quyến rũ của 4 vị. họ đi đến đâu bar tập trung vào đấy. bỗng có một thằng đi tới, quát:

- đứa nào dám phá hả?

- tao đây, mày ở bang nào - nó ở trong góc tối trả lời

- tao ở bang Angel, đây là địa phận của Angel - thằng đó

- tao tưởng bang chủ và bang phó Angel đi rồi nên bang giải, tán chứ - Mindy

- ko bao giờ, chắc chắn họ sẽ quay lại. còn bây giờ nhận lấy - thằng đó nói rồi lao tới chỗ tụi nó

nó từ trong bước ra và bảo

- mày láo nh? dám đánh cả chị mày cơ à - nó

thằng đó khựng lại, bỗng quỳ xuống

- chị hai chị về hồi nào vậy, sao ko nói với em, Angel chưa giải tán đâu, bọn em chờ các chị về

- thì ra Leo quản lí hộ hả, đc rồi, bây giờ các chị đã về, yên tâm - Candy

(Leo: 17t bằng tụi nó nhưng luôn gọi tụi nó là chị và một mực trung thành với tụi nó, giỏi võ gần bằng tụi nó, tính tình rất tốt và tình cảm, luôn coi 4 đứa tụi nó là chị ruột)

tụi nó và leo bước ra quầy rượu, như bình thường nó gọi:

- cho 4 ly vodka
- sao, giờ chỗ này do bang nào quản lí - Sandy
- dạ, khi tụi chị đi thì có 1 bang tự xưng là Devil đến đây lấn chiếm địa bàn - Leo nói
- giờ tụi nó ở đâu? - nó hỏi ko kìm dc tức giận
- dạ, trong phòng VIP 1 ạ - Leo
- đi - nó nói rồi 4 đứa tụi nó đi đến đó

khi đến trước cửa phòng, nó đập cửa tung ra, đập vào mắt nó là hắc đang ngồi giữa 2 cô chân dài, Kevin ngồi nghe nhạc chơi game, Key cũng đang vui đùa với 2 cô chân dài, nhưng cái nó quan tâm nhất là hình ảnh anh hai nó mặt mũi khó chịu khi bị một cô chân dài ngồi cạnh quấy rầy. khi thấy có người đập cửa, 4 bọn hắc nhìn ra và hết sức ngạc nhiên, Sandy, Mindy, Candy ngạc nhiên ko kém, chỉ có nó là bình thản bước tới chỗ anh hai nó nhìn nhỏ kia bằng ánh mắt sắc lạnh làm nhỏ đó rùng mình

- cút - nó nói giọng khinh bỉ
 - nhỏ đó sợ quá vội chạy mất, mấy nhỏ kia thấy vậy cũng vội vàng chạy biến, chỉ còn 8 người bọn nó, nó đối mặt nhìn anh hai nó
 - thì ra hai là người chiếm địa bàn của em ha - nó nói, giọng cố nén tức giận
 - ờ.....ờ...hai có biết đâu..... - Kin lấp bắp
 - hừ, hai hay quá nha, em tưởng anh ko dính dáng đến mấy cái thế giới đêm này chứ, nhưng ko ngờ đây - nó
 - hai quên ko nói cho em, đứng giận hai mà, ghen, ghen - anh nó nói giọng dễ thương làm bao cô gái khi nghe chắc chết, nhưng nó thì ko
 - giờ xử lí thế nào đây? - nó
 - cô ở bang nào mà dám nói thế - hắc chen vào
 - tôi là bang chủ bang Angel, đủ điều kiện xen vào chưa - nó nói
 - hả? - 4 đứa bọn hắc ngạc nhiên
 - em cũng có nói với hai đâu - anh nó
 - anh đừng quên em là người thừa kế chiếc ghế đó, chuyện này là bình thường - nó
 - chiếc ghế gì cơ - hắc
 - im - nó
 - thui tha cho anh ý, đi về đi, mai còn đi học, tui mệt rồi - Candy lên tiếng
 - đc, nhưng sẽ xử lí sau chứ tuyệt đối ko tha - nó bảo
 - uk thui đi về - Mindy
- trên đường, 8 chiếc mô tô lao đi vun vút
-Hết Chap 5.....

6. Chương 6

sáng hôm sau, như thường lệ, nó và Kin phải gọi lũ bạn đang ôm chầm như ôm gấu ngủ ngon lành. nhưng vì việc tối qua nên nó bắt anh nó phải nấu bữa sáng cho tụi nó (đừng nghĩ Kin là con trai mà ko biết nấu ăn

nhá, nấu cực ngon luôn là đẳng khác). sau khi 6 người (trừ nó và Kin) VSCN xong liền ngồi xuống bàn ăn và tiếp tục cãi nhau

- sao đời tôi lại phải lấy kẻ ngu ngốc như tên nào đó chứ - Mindy
- hử, cô nói ai, tôi lấy phải cô là đời tôi coi như xong, con gái gì mà đánh đá - Kevin
- lấy đc tôi là phước lớn cho nhà anh - Mindy
- phước lớn gì? tai họa thì có - Kevin
- anh là đồ ngu ngốc - Mindy
- cô là đồ đánh đá - Kevin

còn bên Key và Candy cũng không khác gì

- trời ơi, tôi có làm điều gì xấu đâu mà phải lấy con quỷ cái hả trời - Key
- thần thánh ơi, chỉ có kẻ làm điều xấu mới phải lấy quỷ, con xinh đẹp tốt bụng (bà này bà đang tự sướng) thế này mà phải lấy heo hả trời - Candy
- cô bảo ai là heo cơ - Key
- bảo anh chứ ai - Candy
- cô.....cô..... - Key
- cô.....cô....đây cháu, sao thía - Candy

còn bên Kin và Sandy thì không có gì, yên bình vì cả hai chỉ đang hỏi chuyện nhau

- em là bạn thân của Windy từ bao giờ vậy - Kin
- từ lúc bọn em còn nhỏ á, hồi đó anh không nhớ có 3 đứa trẻ con hay sang chơi hả - Sandy
- à anh nhớ rồi, quên mất, thía có nghĩa là anh bít bọn em từ lúc nhỏ đúng hok - Kin
- vâng - Sandy

và đây, bên ồn ào nhất, chiến tranh khủng nhất

- anh xấu xí thế này mà lấy tôi ý hả - nó
- này, ở trường tôi là hotboy đấy nhá - hấn
- hotboy ý hả, tu luyện thêm vài.....tỉ năm nữa đi, còn anh hợp làm hotdog hơn á - nó
- thế mà có khối đứa theo á - hấn
- tôi đâu có theo anh, những đứa theo anh mất toàn có tật hết trơn à -nó
- mất cô mới có tật ý - hấn
- mất tôi ko có tật mới nhìn thấy rõ anh là hotdog - nó
- cô là đồ cà chớn - hấn
- anh là đồ xấu xí - nó

cuộc chiến của 3 cặp đôi vẫn tiếp diễn nếu như Sandy ko nhìn đồng hồ và hét lên:

- còn 15 phút nữa, nhanh lên k đi muộn bị giờ

thế là 8 con người phóng vèo ra xe của mình, chưa bao giờ nhanh hơn thế. tụi nó và tụi hấn đi trên đường như những tay đua chuyên nghiệp, phóng thì thôi rồi, ai muốn chết đứng đầu xe mà chặn, chỉ cần 5 giây là về gặp tổ tiên luôn. sau 5 phút cả 8 người đã có mặt ở trường, đám nữ sinh thì hét lên kêu tên bọn hấn, còn đám nam sinh tất nhiên kêu tên bọn nó như một đám fan cuồng. nhưng khi bọn nó và bọn hấn bước ra, đám nam sinh và nữ sinh thất vọng kêu trời, bởi vì tại sao bọn nó lại đi với bọn hấn và bọn hấn đi với

bọn nó. lúc ấy, tự nhiên có một nữ sinh trông cũng được, mặt xinh (nhưng còn lâu mới bằng bọn nó) cùng hơn 20 đứa đến trước mặt nó (cả trai lẫn gái nhớ) nói:

- bọn mày là ai mà dám đi với 4 anh ý (bọn hấn ý ạ)
- bọn tao là bọn tao - Candy
- tao ko hỏi chuyện đó, tao muốn biết tại sao bọn mày lại dám đi với các anh ý - nhỏ nữ sinh
- sao, mày cấm bọn tao à - Mindy
- nhưng các anh ý là của tao - nhỏ nữ sinh
- mày đánh dấu chủ quyền từ bao giờ vậy - Sandy
- bọn mày.bọn mày....- nhỏ nữ sinh
- hơ, bị cà lăm hử, tội nghiệp - nó bây giờ mới lên tiếng

“chát”, con nhỏ nữ sinh tát nó một cái (ôi má ơi, con này muốn chết), ngay lập tức Mindy lên tiếng:

- ôi con này chán sống rồi
- tát Windy mà sống được thì hơi lạ - Sandy
- sao số con này xui vậy cả - Candy

con nhỏ kia thấy thế tức quá hét lên:

- xông lên, đánh bọn nó cho tao
- về rồi thì phải chơi một lúc mới vào trận chứ nhỉ - nó

hiểu được ý của nó, cả ba bà bạn đồng thanh “ok” rồi cả 4 đứa nó mỗi người rút một khẩu súng bạc ra, cười mỉm nói:

- đứa nào vào bọn tao bắn đứa đó ghen, chết ráng chịu

cả trường kinh hãi, học sinh dám mang súng đến trường, cả 3 đứa bọn hấn cũng ngạc nhiên không kém, duy chỉ có Kin là hiểu được cô em nên chẳng tỏ vẻ gì, vẫn bình thản như không. bọn kia tuy cũng sợ hãi nhưng con nhỏ nữ sinh thì vẫn hét:

- xông lên, sợ gì

cả bọn lại xông lên, 4 đứa nó nhếch mép, bóp cò “đùng”, 4 tiếng súng vang lên, ngay sau đó cả trường rộ lên tiếng cười vì trên người lũ kia toàn sơn màu xanh, đỏ, vàng trông rất rực rỡ. còn bọn nó và bọn hấn cười ngất trên cành quất lùn

- hahahaaha, mắc cười quá, nhìn bọn nó kia - Sandy
- ôi, cầu vòng kìa - Candy
- cười đau bụng quá trùi ui - Mindy

ngay cả nó, một con người lạnh lùng cũng ko thể nào nhịn nổi cười khi thấy bộ dạng của bọn kia, nhưng con nhỏ nữ sinh kia vẫn ko buông, lại tức giận hét bọn kia xông lên:

- dám động đến Mĩ Uyên này hử, xông lên đánh chết bọn nó cho tao
- chẹp, đánh thoải -Mindy
- chơi chán rồi, giờ đánh chứ nhỉ - Candy
- uk, nhào vô - Sandy

khi 3 đứa bạn nó định xông lên thì bị nó giữ lại

- thoải, nhường tui lần này đê, lần sau có gì tui lại nhường mấy bà - nó

- ok, lần sau nhớ là phiên tui tui nha - 3 đứa kia đồng thanh

- thank kiu - nó

rồi, nó một mình xông lên

- đánh một mình ý hả, cô ta điên chắc - hấn

- yên tâm, ông hơi coi thường em tui à nha - Kin

khi Kin vừa nói dứt câu thì nghe thấy tiếng “bốp”, “chát”....., nó đang đánh bọn kia ko một chút sợ sệt, nó dấm vào bụng một thằng, lại giáng ngay bàn chân vào đầu đứa khác, khi có đứa định đánh lên thì nó huých cả củi trở vào mặt làm thằng kia xị máu, mặt bầm tím. chỉ trong 5 phút, trước ánh mắt kinh ngạc của cả trường (trừ Kin và 3 đứa bạn nó), nó đã xử lí xong hơn 20 đứa, nằm la liệt dưới đất. nhỏ Mĩ Uyên kia, nhìn thấy, biết rằng đã động vào thú dữ thì lập tức hét lên:

- mày đánh được bọn nó nhưng mày cứ chờ đấy, mày biết tập đoàn Vương thị chứ, tao là con gái của chủ tịch tập đoàn Vương thị, tao sẽ trả thù, hahaha

- ề Mindy, vương thị là tập đoàn chuyên về thời trang lớn nhất Việt Nam ý hả - Candy

- đúng đấy, khôn hồn thì quỳ xuống xin lỗi tao đi - Mĩ Uyên

- haha, chuyện cười thế giới - Sandy

- ôi giời, lại đau bụng vì cười rồi - Mindy

- chết mất, ai cứu với, mắc cười quá à - Candy

- chỉ là tập đoàn Vương thị bé như mất muối mà đòi trả thù hả, thoải, ko phải giấu chuyện gia đình nữa đâu, pama cho bọn mình nói kia mà Windy - Sandy

- uk, nói cũng chẳng sao - Candy

- giờ chưa phải lúc, kệ nhỏ đó, nếu còn động đến bọn mình thì nhà nó phá sản là cái chắc, đi thôi - nó nói rồi lạnh lùng bước vào trường, 3 đứa bạn và tui hấn cũng đi theo

.....Hết Chap 6.....

7. Chương 7

tui nó và tui hấn lại bắt đầu một buổi học toàn chiến tranh khiến phòng học nòng nặc mùi thuốc súng (nhưng cũng hok có gì đặc biệt nên em tua đến đoạn ăn trưa luôn nha). chuông reo hết tiết, 8 đứa đi xuống phòng ăn. trên đường, chẳng may Mindy trượt chân, khi cả người đã gần tiếp giáp với đất thì có một cánh tay rắn chắc đỡ lấy eo Mindy, người đó đương nhiên ko ai khác đó chính là Kevin. khi cả hai mặt đối mặt, Mindy ngượng ngùng lí nhí cảm ơn, còn anh chàng Kevin nhà ta ko khác hơn là bao, gãi đầu (ổng bần quá đó mà) nói ko có chi. 2 người không biết rằng có 6 khuôn mặt đang nhìn mình gian hết mức (còn ai nữa ngoài mấy anh chị nhà ta). 8 người ngồi cùng bàn ăn với nhau, nhưng chiến tranh thì vẫn không lắng xuống

- sao cô ăn như heo vậy hả - Key

- thì sao, anh kém gì đâu, anh có khi còn hơn heo ý chứ - Candy

- con heo như cô là nhất rồi - Key

- bộ anh ghen hả, khỏi ghen, anh còn hơn á - Candy

lúc ấy, có 4 nhỏ nữ sinh trông cũng ko xấu (nhưng bằng 1 phần 1000000000... của mấy chị nhà ta) bước đến, trong đó có cả nhỏ Mĩ Uyên sáng nay bị làm trò cười cho thiên hạ. nhỏ đi đầu bước tới chỗ nó đe dọa:

- mày tránh xa anh Ken của tao ra đi, ko thì mày chết chắc

- bọn mày là ai - Sandy

- tao là Minh Hằng, đây là Thùy Linh, Mĩ Uyên và cuối cùng là Bằng An, bọn tao là 4 hotgirl của trường - nhỏ tên Minh Hằng nói

- vậy thì để bọn tao thay đc roài - Mindy

- mày ý hả, xấu vậy mà đòi thay - Thùy Linh (bà làm ơn soi gương lại đi)

- ít ra đẹp hơn cái mặt con dog của tụi mày - Candy

- mày nói ai - Bằng An

- còn ai ngoài bọn mày nữa - Candy

- mày.....mày.....cẩn thận đấy, tao sẽ ày biết tay - Minh Hằng

- vậy mày sẽ làm gì, gọi ông Vương bố con Mĩ Uyên đến, gọi ông Lý bố con Bằng An đến, gọi ông Vũ bố con Thùy Linh hay gọi ông Trương bố mày đến - nó lúc này mới đứng lên nói ột tràng

- tao gọi hết lên được ko - Minh Hằng nói, giọng đắc chí

- vậy thì mày cứ gọi thử ông Trương hiệu trưởng trường này đến xem sao - nó

- ko phải thách, xem mày còn đc học ở cái trường này nữa ko - nhỏ Minh Hằng nói rồi rút điện thoại ra, gọi papa nhỏ cũng là hiệu trưởng trường này đến. học sinh trong căn tin bàn tán xôn xao, người thì thương cho tụi nó sắp bị đuổi học, người thì bất bình với con Hằng nhưng không dám làm gì. còn bọn kia về mặt đắc chí. bọn hần cứ kéo tay Kin về mặt lo lắng

- nhờ bị đuổi học thì sao - hần

- đúng đấy, ông hiệu trưởng chiều con lắm - Key

- này, ông ko lo hả Kin, em ông đấy - Kevin

- cứ ngồi xem kịch đi, yên tâm, ông ko dám làm gì tụi nó đâu - Kin nói, về mặt bình thản như không

lúc cả căn tin ồn ào xôn xao vừa thấy ông hiệu trưởng thì im thin thít, ông hiệu trưởng đến chỗ tụi nó, lập tức con Hằng nũng nịu (phát ói):

- papa à, tụi này bắt nạt con kìa, papa đuổi học tụi nó đi

- đúng đấy bác, tụi nó bắt nạt Hằng - Thùy Linh xen vô

- vâng ạ, tụi cháu làm chứng - nhỏ Mĩ Uyên giả vờ tội nghiệp

nhưng khi ông hiệu trưởng nhìn thấy nó, lập tức khuôn mặt trắng bệch, cúi đầu nói làm cả trường (trừ tụi nó và Kin) ngạc nhiên hết mức:

- xin kính chào 4 vị tiểu thư, con gái tôi nó đã làm gì thất lễ với bốn vị ạ

- thầy đi mà hỏi con gái thầy thì hơn - Candy

- phải chăng con gái thầy đang muốn thầy về hưu sớm nên mới chọc bọn em chẳng - Mindy

- đc, để bọn em cho thầy toại nguyện - Sandy

ông hiệu trưởng tái mét mặt mày, vội quỳ xuống khấn khoản:

- xin 4 vị tiểu thư bớt giận mà tha thứ, tôi xin các vị tiểu thư

- kìa papa sao lại phải quỳ trước tụi nó, cho tụi nó nghỉ học là xong mà - nhỏ Minh Hằng bắt mồm lên tiếng

- con điên sao. con ko biết đây là 4 vị tiểu thư của tập đoàn Hoàng Lê, Trịnh Lâm, Triệu Minh và Trần Nguyễn à, con muốn ba mất chức hay sao - ông hiệu trưởng vừa dứt lời, 4 nhỏ đó tái mét mặt, lộ rõ vẻ sợ hãi, tất cả học sinh trong căn tin (trừ tụi nó và Kin) cũng đều ngạc nhiên và hoảng sợ. có ai biết rằng papa tụi nó đều là những người có chức vị cao như vậy đâu

- thôi, chuyện hôm nay bỏ qua, xem như ko có, thầy về dạy lại con thầy đi, nó mà dám động đến em lần nữa thì biết tay - giọng nó sắc lạnh làm cả trường ai cũng ghê người, riêng 4 nhỏ đó thì mặt trắng như xác chết từ lâu rồi, vội vàng bỏ đi hết, cả trường đều im re

- thì ra ông là con trưởng tập đoàn Hoàng Lê, vậy mà giấu - hấn

- ko đáng nói - kin

- hay ha, giấu bạn bè, tội chết - kevin

- anh em xông vào đánh nó - key

- dám ko - nó nghe thấy vậy liền quay lại, bọn hấn ko nói gì nữa, lúc này Mindy lên tiếng

- chán roài, ở đây làm gì nữa, đi về thôi

- uk, đi về ngủ một giấc roài đi chơi đập phá đi - Candy

- thế nào Windy - Sandy

- thick thì chiều - nó

rồi, tụi nó và tụi hấn bỏ về nhà ngủ, chuẩn bị một buổi tối tung hoành đập phá xả láng

.....Hết Chap 7.....

8. Chương 8

tối hôm ấy, tụi hấn và tụi nó vác 8 con mô tô ra và phi đến bar Evil. như thường lệ, nó đập cửa đổ xuống rồi hiện ngang bước vào. trông nó y như một vị chủ tướng khi mà nó là người đi đầu, 3 bà bạn nó đi sau và đi cuối cùng là tụi hấn. khi thấy nó bước vào, tất cả những người thuộc bang Angel (có hơn 2/3 cái quán bar này thuộc bang Angel) đều cúi mình chào nó. 8 người tụi nó bước đến quầy rượu, gọi 8 li uryt ki ngồi nhâm nháp. Leo đi đến, ghé tai nó nói gì đó, ngay lập tức, nó nở nụ cười nửa miệng, giọng nói thể hiện sự tức giận kìm nén pha một chút thích thú, nói:

- thì ra tách nband rồi làm loạn hả, cứ kệ nó đi, nó đến rồi thì chị sẽ bắt nó về bang bằng được - nghe câu nói của nó, bọn hấn tuyệt nhiên ko hiểu gì, nhưng 3 bà bạn thì lại khác, ngay lập tức hiểu ra

- 2 thằng đó to gan gồm nhỉ, chỉ có mỗi Leo là trung thành thôi sao - Mindy

- hừ, đã vậy thì cứ chờ đấy - Candy

- haizzzzz, thất vọng quá đi à - Sandy

- mang cho chị 4 cái mặt nạ ra đây đi Leo, phải chơi một lúc đã - nó

nhận mặt nạ từ Leo, tụi nó đeo vào ngồi chờ đợi, 15 phút sau, có 2 thằng to con đi trước, theo sau là hơn 50 thằng (đều thuộc bang Angel ạ) hùng hổ bước vào bar. thấy tụi nó quyền rũ quá nên đám đó bước tới, buông lời trêu ghẹo:

- mấy em đi chơi với tụi anh ko

- hok rảnh làm trò vô bổ -Sandy

- sao lại vô bổ, đi với tụi anh tụi anh chiều mà - thằng to con còn lại cũng hùa theo

- đi với bọn chó như tụi mày chỉ phí thời gian của bọn tao - nó

- á à, dám nói thế với tao, mày ko biết tao là ai hả - thằng to con lên tiếng, giọng rất tức giận

- thì sao, tao hok cần biết mày là ai - Candy

- xông lên, dạy mấy con nhỏ này một bài học - thằng to con ra lệnh cho bọn kia
- nhưng chỉ trong 5 phút, đám kia đã bị tụi nó xử gọn, lúc này tụi nó mới cởi bỏ mặt nạ ra, lên tiếng:
- bọn mày phản bội chị như vậy đó hả Jonh, Ley - nó
- á, chị hai - 2 thằng kia đồng thanh rồi quỳ xuống trước mặt tụi nó
- sao, chỉ huy bang mới thấy sướng ko - Candy
- tụi em xin lỗi, tại tụi em nghĩ chị ko về cho nên mới tách bang, nhưng chị về rồi thì tụi em xin gia nhập, đằng nào những thằng kia cũng là người của bang ạ - Ley lên tiếng
- thoải dĩ rồi, haiz, sao về nước tưởng dĩ zui mà gặp toàn chiến hok đâu vậy trời - Mindy
- cô làm nhieu điều xấu nên bị quả báo á - Kevin
- cái gì cơ? anh mới là người xấu á, tui làm việc tốt đầy mình thế này - Mindy
- cô mà tốt cho ai - Kevin
- nhưng bang tui tên Angel kìa, còn anh là Devil á - Mindy
- đâu chỉ dựa vào cái tên để đánh giá đâu - Key
- Candy và Key cũng đang chiến tranh vì Key chẳng may làm đổ rượu lên áo Candy
- anh làm cái gì vậy hả tên kia - candy
- tui có tên hẳn hoi nhá - Key
- tui thích gọi thế đấy, anh làm ướt áo tui roài nè - Candy
- tui nhờ tay thoải, sao cô chửi ghê vậy - Key
- anh là đồ chết bầm - Candy
- cô muốn chết hả - key
- còn bên Kin và Sandy vẫn trời yên biển lặng vì cặp đôi này vẫn chỉ nói chuyện bình thường nhưng trong lòng 2 người đều nghĩ về đối phương (iu rồi nà). bất chợt, “rầm”, mọi người quay lại thì thấy cảnh tượng hết sức đẹp mắt. hẳn nằm bên dưới, còn nó nằm đè lên người hẳn, môi chạm môi (nói chung là 2 người đang kiss ạ). sau 5s ngượng ngùng, tim ngừng đập thì nó vùng lên, thoát khỏi người hẳn với khuôn mặt đỏ như trái cà chua mà ta chưa từng thấy ở công chúa băng giá Windy bao giờ, còn hẳn thì khỏi nói, mặt đỏ còn hơn nó nữa, 2 người cứ đứng im bất động như vậy nếu anh nó ko lên tiếng:
- định đứng đến bao giờ, hay muốn hôn nhau tiếp hả - và theo sau đó là một tràng cười nổ cả quán bar của 6 con người (trừ nó và hẳn) chứng kiến đoạn phim lãng mạn vừa roài. nó bây giờ mới định thần lại, hét lên:
- cái tên kia, anh làm gì vậy hả
- tui làm gì đâu, tự nhiên cô ngã nên tui đỡ cô thoải, đúng là làm phúc phải tội mà - hẳn
- phúc gì, anh có biết anh cướp mất “fist kiss” của tui rùi hok - nó
- nhưng đó cũng là “fist kiss” của tui chứ bộ - hẳn
- đấy mà là nụ hôn đầu của anh á, buồn cười, đó phải là nụ hôn thứ mấy nghìn của anh roài á - nó
- tui nói thật chứ bộ - hẳn
- anh suốt ngày đi với gái thế mà - nó
- nhưng có hun đâu - hẳn
- ai mà tin dĩ tên lãng nhăng như anh chứ - nó
- cô ko tin thì thoải - hẳn

- cái đồ lằng nhằng - nó
- này sao cô cứ bóc mẽ tui hoài vậy - hấn

blah blah blah blah blah.....

khi đã chơi chán, 8 người lại phóng lên mô tô trở về nhà, ai cũng mệt mỏi, lên giường là ngủ luôn, riêng có 2 người ko thể nào chợp mắt nổi khi nghĩ đến cảnh tượng ở quán bar lúc đó (ai chắc mọi người biết roài hén, tất nhiên là hấn và nó ùi)

.....Hết Chap 8.....

9. Chương 9

mọi ngày vẫn trôi qua bình thường trong sự cãi vã của bọn nó với bọn hấn, ko ai dám động đến tụi nó nữa. nó và hấn vẫn vậy, gặp nhau là cãi nhau, Mindy và Kevin có vẻ cãi nhau ít hơn, ko những thế họ bắt đầu nảy sinh tình cảm (ít ít thui à), Candy và Key cũng thế. nhưng đáng nói nhất là Kin và Sandy, 2 người họ một ngày ko gặp nhau là ko chịu nổi mặc dù chưa ai nói về tình cảm của mình cho đối phương nghe. nó biết hết vì nó là người quan sát 2 cái người kia nhiều nhất (anh nó mà lị). một hôm, nhân lúc mọi người ko để ý, nó kéo anh nó ra vườn (đang ở nhà đá) rồi hỏi:

- anh thích bà Sandy hử?
- à.....ờ..thì..... - Kin
- thích thì nhận đại đi, lấp bắp hoài - nó
- ừa thì anh thích Sandy đóá - kin
- vậy sao ko nói - nó
- ko thích - Kin
- ko phải ko thích mà là ko biết nói thế nào đúng hém - nó nói, cười gian hết biết
- nhóc biết roài hỏi anh làm chi - Kin đỏ mặt
- nghe em bày cách cho, đồng ý hok - nó
- nói lẹ đi - Kin

nó ghé tai Kin thì thầm điều gì đó (tác giả nghe ko đc, đọc truyện thì biết sau ghen). xong, Kin cười ha hả rồi bảo:

- cao tay đấy, nhưng nhờ cô ấy ko thích anh thì sao - Kin
- nó thích anh lâu roài, hok nói thoai - nó
- vậy hả, thank nhóc nha, anh sẽ chuẩn bị thật chu đáo, mà cấm đi theo à nha - Kin

nó ko trả lời, chỉ tùm tùm cười rồi đi vào nhà. sáng hôm sau là chủ nhật nên tụi nó ko phải đi học. anh nó đi từ sáng sớm rồi, còn 7 người ở nhà cãi lộn (hết biết). sau khi Sandy nhận đc cuộc điện thoại từ ai đó vội đi mất, nó kể hết cho 5 người còn lại cái kế hoạch nó bày cho anh nó. 5 người nghe xong cười lăn lộn

- bám theo nhỏ Sandy xem sao - Mindy
- đúng ý tui à nha - Kevin
- vậy thì đi - Candy
- lét gâu - Key

rồi 6 con người lén lút bám theo sau Sandy đến điểm hẹn là một đồng cỏ xanh ngát, đẹp cực. đến nơi, tụi nó lấp sau bụi cây. chỉ thấy Sandy đứng đó. 5 phút sau, bao nhiêu là bóng bay hình trái tim bay lên, dưới mỗi quả bóng buộc một tấm vải in chữ “i love u”. và anh nó bước ra, cầm một đóa hoa hồng 99 bông, quỳ xuống và nói với Sandy:

- Sandy à, anh thích em, làm bạn gái anh nha

Sandy bây giờ mặt đỏ như hoa hồng ùi, lí nhí trả lời:

- vâng, em đồng ý

sau bụi cây, tụi nó cười khúc khích khi thấy anh nó nhấc bổng Sandy lên quay vòng. vì ở đó là bụi cây nên nhiều muỗi quá, mà lại chật nữa, tụi nó xô đẩy nhau và kết quả là lộ tẩy. tụi nó ngã lăn lông lốc đến chỗ chân Kin và Sandy. thấy tụi nó, 2 người họ mặt đỏ phừng phừng, anh nó ngượng quá quay sang quát nó:

- đã bảo đừng đi theo kia mà

nó thấy mình bị quát, chu mỏ lên dỗi rồi gục mặt xuống giả vờ khóc (bà này cao tay ghê ta) làm cho anh nó hốt hoảng một phen, cảm thấy mình cũng hơi quá khi quát nó, đằng nào nó cũng chỉ ình cách tỏ tình mà, vội vàng ngồi xuống dỗ:

- đừng khóc mà, hai xin lỗi, hai hơi nóng, nín đi hai cho đi ăn kem nhen

nó ngẩng mặt lên, cười toe toét

- em có khóc đâu, cười mà, hehe, nhưng hai hứa là phải cho em đi ăn kem nha

anh nó thấy thế phì cười vì tính trẻ con của nó. cuối cùng, điểm đến tiếp theo là quán kem, nó vui sướng nhảy cẫng lên làm ai ở đó cũng thấy đáng iu. riêng hần thì khỏi nói, bình thường cãi nhau thế thoải nhưng cũng có chút tình cảm với nó roài. vậy là đã có một couple đầu tiên. mọi người vẫn đang thắc mắc ko biết tiếp theo là cặp nào đây.

.....Hết Chap 9.....

10. Chương 10

từ hôm đó, Kin và Sandy luôn khiến cho bọn nó phát ói vì những cử chỉ thân mật (người ta iu nhau mà lị). thậm chí, Kin còn công khai bạn gái của mình - Sandy cho cả trường làm đám fan của anh thất vọng, đau khổ và ghét Sandy vô cùng

- nhìn 2 người tụi tui phát ói lên đc- hần

- ừa, trông sến bỏ xừ - nó

- thích thì ra chỗ khác mà tình tứ với nhau - Mindy

- ở đây ai chịu nổi - Key

- lượn đi - Candy

- này, mấy người ko phải ghen tị với tụi này đâu nhá - Sandy

- thích thì đi kiếm người iu đi, thắc mắc nỗi gì - Kin

blah blah blah, thế là chuyển sang đại chiến giữa cặp đôi Kin - Sandy và những người còn lại. Mindy và Kevin càng ngày càng cảm thấy 2 người có nhiều điểm chung, nào là thích ăn, thích ngủ, thích đọc sách, thích chơi piano, nhưng tuyệt nhiên ko thích học (bó tay với hai anh chị này) nhưng cãi nhau thì vẫn nhiệt tình. hần bây giờ đã nhận ra rằng mình iu nó từ lúc nào mất rồi, mỗi khi thấy nó cười tim hần loạn hết cả lên, thấy nó buồn thì tim cũng như bị cửa vào, đau lắm. như vậy, tụi nó và tụi hần đã thân thiết hơn mà

ko biết nguy hiểm đang chờ đợi mình và chỉ trước mặt bạn bè, nó mới thể hiện vẻ nhí nhảnh đáng iu đáng sau cái vỏ bọc lạnh lùng đó.

sáng đi học, khi tụi nó bước vào trường trong ánh mắt ngưỡng mộ của đám fan thì có một cô gái khuôn mặt baby cực kì, đẹp như búp bê (chắc xinh kém tụi nó xiu à) chạy lại, ôm chầm lấy Sandy, nói giọng vui vẻ dễ thương cực:

- chị hai à, em về nè

- a, Sindy, về lúc nào vậy hả, nhớ em quá à - 4 tụi nó reo lên rồi ôm chầm lấy Sindy trong ánh mắt ngơ ngác của tụi hần và ánh mắt ngưỡng mộ, thèm thuồng, có cả ánh mắt hình viên đạn của đám nữ sinh và nam sinh.

- em mới về, ra đây gặp mấy chị luôn, từ nay em học trường này á - Sindy nói, ngay sau đó là tiếng reo hò của đám nam sinh vì trường có thêm một hotgirl

- nhưng thui, ra sân bay đi, đón Jimmy về, vì bận việc nên anh ấy về sau em một chuyến

- cái gì, nó về ý hả, trườn ơi, chết tui roài - Mindy

- đi thoải, ê mấy người kia, đi hok, đi đón em trai Mindy - nó hét lên với tụi hần, tụi hần nghe xong cũng ậm ờ đi theo. ra đến sân bay, tụi nó chờ một lúc thì có một cậu thanh niên đẹp trai hok kém tụi hần đi tới, ôm lấy Sindy rồi bảo:

- anh nhớ em quá à, mà 8 người này là ai vậy

- thằng khỉ Jimmy, chị mày mà mày còn hỏi ai - Mindy hét

- thằng này láo nhỏ, muốn chị bầm vằm ra hok - candy

- chết với chị nha em - Sandy

- a chị Windy - 3 đứa còn đang huyền thuyên trách móc thì Jimmy đã lao ra ôm lấy nó

- mày giỏi nhỉ, chị mày thì mày ko ôm, mày chỉ ôm nó là sao - Mindy

- tui muốn làm em chị Windy hơn á, làm em bà khổ chán thấy mồ - Jimmy trả lời

- a đc roài, chị mày phải dạy ày bài học mới đc - Mindy vừa nói vừa xắn tay áo lên, lao vào Jimmy đánh túi bụi làm cho thằng nhỏ kêu oai oái

- chị ơi tha cho ảnh đi mà - Sindy vừa cười vừa can Mindy

- em để cho chị ý đánh, em xót ox em chứ gì - Sandy

- vâng, đừng đánh ox em nữa mà- sindy không nhéo rất đáng yêu

- bx ơi cứu ox, bà này bà ý giết ox nè - Jimmy giả vờ khóc lóc

- thoải, đánh nhau ít thui, giới thiệu đây là Ken, Kevin và Key, bạn chị - nó bây giờ mới lên tiếng

- chào các anh, em là em trai tài giỏi của chị Mindy - Jimmy chào và nhân tiện tự sướng

cả bọn cười ầm lên vì Jimmy tự tin thái quá. Jimmy và Sindy dọn về nhà tụi nó ở vào 2 cái phòng còn lại. thế là nhà nó lại có thêm 2 thành viên làm cho ngôi nhà vốn đã vui vẻ lại thêm tiếng cười nhiều hơn.

.....Hết Chap 10.....

11. Chương 11

(- Trần Nguyễn Thiên Hương (16t - Sindy): em gái Sandy, xinh đẹp, kute như búp bê, trợ lí đắc lực của bang Angel, gia thế thì ko cần nói, thông minh, giỏi võ, tính cách lúc lạnh lúc nóng, sẵn sàng đánh chết đứa nào dám động đến tứ đại công chúa Angel vì đối với Sindy, tụi nó là những thiên thần. IQ: 295/300

- Triệu Minh Bảo Lâm (16t - Jimmy): em trai Mindy, đẹp trai, hotboy nổi tiếng bên Mĩ, cũng là trợ thủ đắc lực cho bang Angel, gia thế ko cần nói, võ cũng cực kì đỉnh, quý Windy như mạng sống (chị ruột cũng ko quý bằng), luôn trung thành với bang angel vô điều kiện, thương tụi nó lắm. IQ: 295/300)

sáng hôm sau, tại trường ss lại ầm ĩ lên khi xuất hiện thêm 2 nhân vật hotboy và hotgirl. Sindy và Jimmy thông minh nên đương nhiên học cùng lớp bọn nó (vì là trường quốc tế nên chỉ cần có IQ khủng là đc học cùng anh chị, ko những gia thế còn đỉnh nữa nên việc đó là bình thường). buổi trưa, bàn ăn có 10 con người (tất nhiên là tụi nó) nổi bật nhất thu hút tất cả các ánh mắt của đám học sinh trong đó. tụi con nhỏ Minh Hằng lánh một thời gian, nay thấy nhân vật mới xuất hiện lại tức quá nên quyết định ra mặt. bọn nhỏ đi đến bàn chỗ tụi nó ngồi, Minh Hằng nói một câu đầy mỉa mai:

- lại thêm một con nhỏ cậy gia đình quyền lực nên vênh mặt tự kiêu
- đúng là tụi chỉ biết ăn bám bố mẹ thôi mà - nhỏ Mĩ Uyên hùa theo
- thế cậy bố là hiệu trưởng mà sữa vớ vẩn thì hay ho lắm sao - candy bực mình nói lại
- mày nói ai sữa, tụi mày ko sữa chắc - Thùy Linh tức giận nói
- mày dám nói các chị tao thế à - Sindy cũng hùng hổ ko kém
- thì sao, chị bọn mày là cái gì, xấu hoắc - nhỏ Bằng An vênh mặt
- úi giời, các cô nhìn lại mình đi, mặt có như con dog mà cứ vênh - Jimmy bênh bạn gái (tốt tốt)
- sao em lại nói thế, bọn nó ko tốt đâu, đi với bọn chị đây này - Minh Hằng chuyển giọng ngọt xớt
- đi với các cô tui biến thành dog luôn hả, đâu có ngu - Jimmy lơ đãng quay mặt đi chỗ khác, ko quên ném lại một câu khinh bỉ
- mày.....mày..... - Thùy Linh cứng họng
- thôi đi - Minh Hằng ngượng quá hô cả đám bỏ đi

bọn nó lại tiếp tục nói cười mà ko biết có 4 mụ hồ li tinh đã vạch ra kế hoạch hại tụi nó. chiều hôm ấy, Sandy quên đồ nên cùng tụi nó đi lấy, bảo tụi hần đứng chờ, lúc bước vào lớp, tụi nó bị chụp thuốc mê rồi bị lôi đi đâu ko biết. còn bọn hần, đợi lâu quá sốt ruột, nhất là hần. đúng lúc ấy, Sindy (ko đi với tụi nó) nghĩ ra con chip đc gắn trên người tụi nó, vội lấy điện thoại ra định vị và phát hiện tụi nó đang ở một nhà kho cũ ở đường X, vội gọi 50 người của bang Angel đến đi theo. tụi hần cũng vội vàng leo lên mô tô phóng đến đó, thầm mong ko có chuyện gì nghiêm trọng xảy ra.

tụi nó bị đổ một chậu nước lạnh vào người cái “rào”. mở mắt ra, tụi nó thấy 4 nhỏ Minh Hằng, Mĩ Uyên, Bằng An, Thùy Linh đứng đó, đằng sau là mấy chục tên đàn em. nó có thể thừa sức giật đứt dây thừng trói tay nhưng nếu làm vậy, 3 bà bạn sẽ bị nguy hiểm nên đành ngồi im xem bọn kia định làm gì.

- bọn mày có biết tại sao bị bắt đến đây ko - nhỏ Minh hằng lên tiếng
- vì bọn mày ghen tức với tụi tao - Mindy nói ko hề sợ sệt
- “chát”, nhỏ Bằng An tát Mindy một cái thật mạnh làm khé miệng cô rỉ máu
- mày tát Mindy rồi sẽ phải chịu giá đắt - Sandy tức giận quát lên
- “chát”, ngay lập tức cô bị nhỏ Thùy Linh tát ngay ko thương tiếc
- cái tát đó vì mày dám cướp anh Kín của tao - Thùy Linh cười ha hả

nó lúc này đã ko chịu nổi, nó đã kiềm chế lắm mới ko giứt dây mà đánh cho bọn kia chết luôn. lúc đấy, nhỏ Mĩ uyên lôi ra một con dao nhỏ, rạch một đường lên má của Candy, máu đỏ tươi chảy dài trên má cô. nhỏ

Minh hằng thì tát cho nó mấy cái liền, nhỏ Thùy Linh thì đập Sandy rất mạnh, còn Mindy thì bị con Bằng An cắt một ít tóc

- giờ giao chỗ còn lại cho các anh - nhỏ Minh Hằng nói với mấy chục thằng to con đằng sau, còn 4 đứa nhỏ thì ra sau quan sát. bọn kia thấy tụi nó xinh đẹp thì thêm thường đến chảy dãi (eo ôi) nhưng chỉ đc đáp lại bằng những con mắt khinh bỉ và sắc lạnh của tụi nó. cửa nhà kho bị đập đổ, tụi hấn, Jimmy và Sindy bước vào, mặt hầm hầm rất đáng sợ, ra hiệu cho bang Angel giữ chặt 4 ả kia, còn tụi hấn xử lí những gã to con, nhưng chưa kịp ra tay thì dưới đất đã ngổ ngang bọn chúng với khuôn mặt đau đớn, đứng giữa là nó người tỏa ra sự lạnh lùng làm ai cũng phát khiếp

- sao cô thoát đc, đã cưỡi trời đâu - hấn hỏi

- Windy tự làm đứt dây thừng đc, nhưng sợ nguy hiểm cho bọn tôi nên mới ngồi chờ xem thoải - Mindy uể oải ngồi cho nó cưỡi trời, Candy thì ngất và đc Key đưa tới bệnh viện rồi, Sandy thì đứng ko vững, đc Kin đỡ. nó lúc này khuôn mặt sát khí đằng đằng tiến tới chỗ 4 ả kia, tát ổi nhỏ mấy phát trời giáng (ôi em iu chị quá đi à). lúc này, nó cầm con dao lên làm bọn kia hết hồn, tưởng nó định giết người nhưng ko, nó rạch những đường rất sâu và dài lên mặt mấy con kia, rồi lại bẻ gãy tay chân của mấy nhỏ đó. xong xuôi, nó ra lệnh cho bang Angel dọn dẹp tất cả rồi về nhà chăm sóc Candy (ko nặng nên ko đưa tới bệnh viện). nó thì sẽ bắt bọn kia phải trả giá.

.....Hết Chap 11.....

12. Chương 12

tối hôm 4 con nhỏ kia ra viện (vì bị chị Win bẻ gãy chân tay đầy ợ), nó đã gọi cho papa iu vâu của nó:

- a lô con gái cưng của papa đây hả?

- con chào papa, papa ơi, con muốn thay hiệu trưởng trường ss

- sao vậy con? ông hiệu trưởng trên con sao

- dạ, con gái ông ta bắt cóc tụi con, làm tụi con bị thương á

- cái gì, nó dám làm vậy hả? thế con muốn ai làm hiệu trưởng thay thế - papa nó đã tức giận thật sự, chưa ai dám động đến con gái cưng của ông

- dạ, cho bác Hằng làm đi ạ (bác Hằng là chị gái ruột của papa nó, giỏi cực)

- đc thoải con gái, vậy con muốn gì nữa hok

- con muốn papa rút hết cổ phần của 3 tập đoàn Vũ thị, vương thị và Lý thị (vũ thị chứ ko phải Vũ Hoàng của anh Kevin đâu nhá), con của mấy ông đó cũng những tyá giúp ả kia bắt cóc tụi con

- đc, papa sẽ bảo mama con, mama Mindy, mama Sandy, mama Candy rút hết cổ phần ở những tập đoàn đó

- con thank papa nhìu, iu papa nhất

- ừ, thui nha, papa tạm biệt con, chụt

kết thúc cuộc trò chuyện, nó xuống nhà, ở đó đã có 7 người còn lại tập trung, nó nói hết nội dung cuộc gọi vừa rồi ọi người nghe

- làm vậy có ác quá hok - Key lên tiếng

- uk, các cô chưa thương nặng lắm mà - hấn cũng nói theo ý kiến của Key

- vậy chẳng lẽ đợi nhỏ đó hại te tua mới làm thế sao - nó giận dữ

- đúng đó, chưa tru di cửu tộc là may (eo sợ kinh) - Sindy bình thản nói
- nó đáng chết nhưng làm như vậy còn nhẹ đó - Kin đứng về phía bọn nó
- hừ, thử xem bọn nó còn dám vênh mặt lên nữa ko - Sandy cũng chẳng kém
- thế mà các cô đc gọi là angel sao, devil còn thua các cô đó - Kevin trêu chọc
- thì sao - Mindy nhảy lên đấm Kevin

vậy là một cuộc chiến bạo lực diễn ra, nạn nhân là 3 anh chàng nhà ta (trừ Kin vì Kin theo phe bọn nó) bị tụi nó đánh te tua, tụi bời khói lửa, trông ko còn giống người nữa mà giống hệtăn mày (ôi má ơi, mấy chị bạo lực). ngôi nhà vang lên tiếng cười của tụi nó, tiếng cầu xin của tụi hần. một buổi tối vui vẻ diễn ra, mọi người gần như đã quên biến cố vừa xảy ra. Sindy và jimmy thì đã lên ra vườn tâm tình rồi.

sáng hôm sau, tờ báo thế giới đưa tin, 4 tập đoàn đứng đầu thế giới Hoàng Lê, Trần Nguyễn, Triệu Minh, Trịnh Lâm đột ngột rút hết cổ phần làm cho 3 tập đoàn đứng đầu Việt Nam Vũ thị, Vương thị và Lý thị phá sản chỉ trong một đêm. vừa bước chân xuống xe, tụi nó đã bị 4 con nhỏ bám lấy, quỳ xuống cầu xin, khuôn mặt khóc nức nở

- chẳng phải tôi đã nói động đến chúng tôi thì nhà sẽ bị phá sản sao - nó nói rồi bước đi ko thêm ngoảnh lại, mặc cho 4 ả kia van lạy thế nào, nó ko hề rung động. trong trường còn có thêm một tin hot nữa, thầy hiệu trưởng bị đuổi việc, cô hiệu trưởng mới mang tên Hoàng Lê Bích Hằng. mới nghe thì ai cũng biết đó là họ hàng nhà nó rồi. nó lên phòng hiệu trưởng chào bác nó. thấy nó, bác nó vui mừng ôm lấy, nó cũng vui lắm vì lâu ko gặp bác rồi, 3 đứa bạn thì khỏi nói, vui ko kém gì. còn 4 ả kia, ko cứu vãn đc nên đâm ra hận thù sâu sắc, lập ra một kế hoạch rất công phu để hại tụi nó. haizzzzzz, sóng gió lại sắp nổi lên rồi (em đi lánh nạn đây)

.....Hết Chap 12.....

13. Chương 13

đang trong kì thi cuối năm (thi lên lớp đóá), tụi hần cắm đầu vào sách vở, còn tụi nó (có cả Sindy và Jimmy nhá) chẳng thèm để ý gì cả, suốt ngày cúp tiết đi phá (ở bên Mĩ học xong chương trình ùi, đi học cho zui thoai).

- ko học đi à - Kevin nói với Mindy
- ko học rồi ko lên lớp đc đâu, ở đây mà học với các đàn em nhá - Key trêu
- 4 vị trí đầu bảng lại của tụi mình rồi, haha - hần đắc chí nói
- cứ chờ xem - nó ko thua
- tụi tui sẽ làm ấy người bề mặt - candy
- đc, tụi tui chờ - Kin ko biết chuyện bên đấy, cứ nghĩ nó ko học là toi (ngây thơ quá ông ời)

kì thi diễn ra khá suôn sẻ, tụi nó luôn nộp bài sớm nhất làm cho tụi hần há hốc mồm (ngậm vào ko đớp phải ruồi bi giờ). có kết quả, tụi hần vội đi xem, đập vào mắt là bảng kết quả hết sức ngạc nhiên mà bọn hần ko ngờ tới, vị trí như sau:

1. Hoàng Lê Hương Giang: 800/800 điểm (nó đây ợ)
2. Huỳnh Nhật Bảo: 799/800 điểm (đây là hần)
3. Trần Nguyễn Thiên Thanh: 798/800 điểm (Sandy)
- Triệu Minh Bảo Ngọc: 798/800 điểm (Mindy)

Trịnh Lâm Thùy Chi: 798/800 điểm (Candy)

4. Hoàng Lê Thiên Minh: 797,5/800 (Kin)

5 Trần Nguyễn Thiên Hương: 797/800 điểm (Sindy)

Triệu Minh Bảo Lâm: 797/800 (Jimmy)

6 Vũ Hoàng Phong: 796/800 (Kevin)

Lê Quang Long: 796/800 (Key)

.....

- oa, có người đạt điểm tối đa kìa - hs 1

- giỏi ghê, vượt cả anh Ken - hs2

- ghen tị quá đi - hs2

- anh Ken mất vị trí số 1 roài, tội nghiệp - hs4

blah blah blah blah blah blah blah. hấn nghe xong ko thấy giận mà chỉ thấy ngạc nhiên, nó có học tí nào đâu mà lại hơn mình, Kin cũng ngạc nhiên giống hấn. chỉ có Key và kevin là tức giận đùng đùng, đi về lớp

- cô gian lận đúng hok Mindy - Kevin hỏi

- sao tôi phải gian lận, anh nghĩ tôi bỉ ổi đến thế sao - Mindy nói

- hừ, biết đâu, nhà cô giàu, cô mua chuộc thầy cô giáo thì sao - Kevin nói giọng khinh bỉ (bó tay, người ta hơn mình cũng phải nói xỏ xiên)

“chát”, nguyên bàn tay Mindy in lên mặt Kevin, cô ấy tát Kevin rất mạnh, nhưng Kevin ko đau ở má, mà đau ở tim vì người mình thích lại tát mình (tiến triển nhanh, thực ra thích lâu rồi nhưng ổng ko nói, à nhầm, phải là tác giả ko cho ổng nói). xong Mindy chạy đi, mọi người có thể thấy rằng Mindy đang khóc.

- đồ đàn - Candy nói rồi đuổi theo

- đồ xấu xa - Sandy nói rồi cũng bỏ đi

- anh thật đáng ghét - Sindy và Jimmy đồng thanh roài cũng đi theo

nó đến trước mặt Kevin nhìn thẳng vào mắt anh, ko hiểu sao Kevin lại quay đi tránh ánh mắt đó (thấy có lỗi chớ còn gì nữa) rồi bảo:

- Mindy ghét nhất ai nói cô ấy nhà giàu mua chuộc người khác, có vẻ như anh ko phải đàn ông nhỉ, chỉ vì người ta thông minh hơn anh thôi mà nói người ta như vậy. Mindy đánh thế còn nhẹ đấy, chứ như tôi thì anh đi chỉnh hình đc rồi - nói xong cũng đi thẳng, cúp tiết luôn.

tối hôm đó, một không khí nặng như đá bao trùm ngôi nhà vốn vui vẻ, tụi nó giận Kevin lây sang giận tụi hấn, ko ai nói với ai câu nào. Mindy ăn xong lên đóng cửa chắng cho ai vào phòng mình (nhưng bà này vào nhầm phòng chị Windy rồi ạ), ngồi khóc một mình. Kevin thì thấy mình sai thật (chẳng lẽ sai đùa) nên lên phòng Mindy gõ cửa

- tôi ko muốn ai vào lúc này, về đi - Mindy nói vọng ra nhưng chưa kịp làm gì đã thấy Kevin lù lù trước mặt (ông này là thần sao trời)

- tôi xin lỗi chuyện lúc sáng, tôi quá lời, cô ko phải loại người như thế đâu - kevin gãi đầu nói

- tôi ko dám nhận - Mindy nói nhưng lòng cũng hơi vui vui (bà bày bà ý thích rồi còn đâu)

- tôi xin lỗi thật lòng đấy, cô khóc ko đẹp chút nào, cô khóc tôi đau lắm - Kevin nói mà mặt đỏ như gấc

- liên quan gì đến anh - Mindy vẫn giả vờ giận

bỗng, Kevin ôm chầm lấy Mindy, thì thầm cho cô ấy nghe thoai nhưng giọng hơi to nên có 8 con người trước cửa nghe thấy mất rồi (bít ai hok)

- tôi xin lỗi mà, tôi ko muốn em giận tôi chút nào hết (thay đổi cách xưng hô luôn ùi), bởi vì tôi thích em, làm bạn gái tôi nhé?

- vâng - ngập ngừng một lúc thì Mindy nhà ta cũng đã gật đầu, nhưng cả hai vẫn cứ trong tình trạng ôm nhau, mặt đỏ hơn quả gấc. lúc này, nó bước vào, phán một câu làm tất cả những người ở đấy xỉu tại chỗ

- xong chưa để tôi còn đi ngủ, phòng tôi ko phải công viên cho hai người ôm ấp

té ra chị Mindy đã vào nhầm phòng, đơn giản là vì khóc nên mắt nhòe, Windy tưởng nhầm thành Mindy (botay). vậy là thêm một couple nữa ùi, ko biết tiếp theo là ai nữa, mọi người bít hok. tạm thời, mọi chuyện đã ổn thỏa trong ngôi nhà, sóng gió vẫn chưa xảy ra nhưng ko có nghĩa là nó ngừng. hãy chờ xem nhé!

.....Hết Chap 13.....

14. Chương 14

hôm nay, bà cô chủ nhiệm thông báo một tin đối với những người khác là rất zui, nhưng đối với 10 người tụi nó thì quá ư là bình thường:

- để giúp cho các em xả xì trét sau kì thi, nhà trường đã tổ chức một chuyến đi biển 4 ngày 3 đêm. sáng mai chúng ta sẽ tập trung lúc 6h30 để khởi hành - giọng bà cô oang oang

- yeah, đi xả hơi - hs1

- ờ đi chơi roài, zui ghê - hs2

- sướng quá, hahahaah - hs3

tối đó, tụi nó chuẩn bị đồ để tham gia chuyến đi mà ko biết có một trận sóng gió nho nhỏ sắp ập đến. sáng hôm sau, 10 người tụi nó dậy sớm để đi, Sindy và Jimmy đi phân công làm ữa sáng. nhưng kết quả là tụi nó phải nhin đối (nấu tệ quá, bếp thành bãi chiến trường). lên xe, Jimmy tất nhiên ngồi với Sindy, 2 anh chị này nghe nhạc chơi game nhưng tay vẫn trong tay (chơi game một tay, phục sát đất), Kevin ngồi với Mindy, 2 người này.....ngủ. Sandy và Kin ngồi thì thầm to nhỏ với nhau (sớ rý, tác giả ko nghe ờ nên ko thể kể choa mọi người nghe), Key và Candy ngồi với nhau để tiện chia đồ ăn, còn lại nó và hấn nên 2 người đành ngồi cạnh nhau. lúc đầu, 2 người cãi nhau chí chóe làm cho những người trên xe ko những ko giận mà còn ờ trợn cười nghiêng ngả. lúc sau, vì thiếu ngủ nên nó ngủ và.....đầu dựa vào vai hấn. nó tuy tỏ ra lạnh nhạt vào lúc cô thông báo, nhưng lúc đến nơi, nó ko kiềm ờ thích thú mà lao ra biển, mặt đáng yêu cực kì làm mấy nam sinh trong lớp cứ đổ rạp xuống (có cả hấn).

nó giúp mọi người nấu ăn trong khi cái mặt lạnh như băng, mấy lần nhóm củi đều ko ờ, đến khi nó ra chỗ tụi hấn thì lửa nhóm cháy bùng (sợ chị này). ăn uống xong, tụi nó vào khách sạn nghỉ ngơi, và theo sự chỉ đạo của pama nó, hiệu trưởng đành phải để bọn nó theo cặp một phòng (bít những cặp nào rồi đúng hok). 3 couple kia ko có vấn đề gì, phòng Candy zui cực nhé

- anh đất, tôi giường (chỉ có một giường thoai) - Candy vừa nói vừa chỉ

- sao lại thế - Key giãy nảy

- thế anh là con trai hay con gái - Candy

- tất nhiên là con trai - Key

- vật thì phải nhường con gái - Candy cười gian

- con gái đâu - Key nói, mắt nhìn xung quanh

- tui nè- Candy
- con trai hợp hơn á - Key
- anh nói cái gì - Candy nói rồi xông vào đập cho Key 1 trận thừa sống thiếu chết, phải lết xuống đất nằm. còn bên hần và nó
- anh xuống đất, tôi nằm trên giường - nó nói
- hần ngoan ngoãn xuống đất nằm làm nó có chút gì đó hụt hẫng, nhưng nó cố che giấu đi và nằm ngủ. nhưng chỉ khoảng 15 phút sau, hần đã lên giường ôm lấy nó và ngủ. dù nó có giãy giụa thế nào cũng ko đc, đành nằm im kệ hần, lúc sau nó cũng chìm vào giấc ngủ và nó thấy lòng mình ấm áp. sáng hôm sau, tụi nó xuống phòng ăn của khách sạn, đang ăn, tự nhiên có nhỏ nữ sinh đi đến (ko phải tụi kia à nha) nhìn nó nói:
- đồ mặt dày
- dày bằng cô đâu - nó
- cứ bám theo anh Ken suốt là sao - nhỏ nữ sinh
- tôi (nó chỉ mình) bám theo hần (chỉ hần), ngược lại đây - nó thản nhiên nói
- ko bao giờ anh ấy bám theo cái loại mặt dày như cô - nhỏ nữ sinh ầm ục nói
- vậy chắc phải bám theo cô - Mindy chen vào
- xem lại xem đủ tư cách nói với Windy như vậy chưa đi - Sandy
- các cô vô duyên, xen vào làm gì - nhỏ nữ sinh
- chưa vô duyên bằng cô - Candy
- hừ, cứ chờ đây - nhỏ đó nói rồi ngúng nguẩy bỏ đi, nở nụ cười nham hiểm
- “trò chơi chỉ mới bắt đầu thôi”, có người nhìn từ xa khẽ nói một câu, nở nụ cười để giả phát ói. tất cả chỉ mới bắt đầu.
- (xin lỗi mọi người nhé, mai tác giả sẽ đăng tiếp phần còn lại của chap 14, hôm nay tác giả bận quá à, thành thật xin lỗi mọi người nhiều lắm. mình sẽ cố đăng sớm. bạn nào có facebook thì add nick tác giả nha, có gì mình trao đổi truyện trước)
- bắt đầu ngày hôm ấy, bao nhiêu chuyện xảy ra với tụi nó, nào là bị cướp, bị vấp ngay trên đường, còn suýt bị xe đâm đi gặp tổ tiên nữa,.....
- sao ngày gì mà xui vậy trời - Mindy than vãn
- chắc hôm nay là ngày khắc tinh của mình quá à - Candy
- nhưng tui thấy nghi nghi - Sandy nói giọng nghi hoặc
- đúng vậy, đây ko phải vô tình à là có người sắp xếp - nó nói, mặt đăm chiêu
- em cũng thấy vậy - Sindy ko kém
- sau câu nói đó, 5 người tụi nó bị chụp thuốc mê và bị lôi đi đâu mất (5 anh chàng kia bỏ mặc người ta kìa). lúc tụi hần quay lại đã ko thấy đâu rồi, vội hốt hoảng đi tìm. còn phía kia, tụi nó bị lôi vào một cái khách sạn bỏ hoang (trước đây từng bị cháy nên nó thành bỏ hoang), trói vào mấy cái cột. khi tỉnh dậy, tụi nó thấy đen xì, lâu lâu mới thích ứng đc với bóng tối. lúc đó, đèn bật sáng, tiếng một con nhỏ vang lên:
- tỉnh rồi à, biết tại sao lại bị bắt đến đây ko?
- lại vì mấy thằng con trai chứ gì, ko có việc gì làm ngoài việc đi đánh ghen à - Sindy ko chút sợ sệt
- tụi mày chán sống rồi sao mà cứ bám theo mấy anh ấy hoài vậy - bọn nó nhận ra giọng đó chính là của nhỏ lúc sáng
- rồi sao - Sandy hỏi

- hôm nay tao đã gọi bang Angel đến xử lí tội mày
Candy đang định nói liền bị nó ngắt lời

- mày ở bang Angel

- đúng vậy, tao là thành viên bang Angel - nhỏ đó trả lời

- vậy bang chủ bang phó ko biết sao - Mindy lên tiếng

- ko, bang chủ bang phó ko quan tâm, chỉ cần hỏi qua trợ lí của họ là đc

- chà, gan to ghê nha - nó

- đừng nhiều lời, xông lên - nhỏ đó ra hiệu cho đám người đằng sau, trong đó có Leo (ôi ngu quá, ngu quá)

- đừng lại - Leo hét lên khi thấy mặt bọn nó

- có chuyện gì thế anh hai - nhỏ đó hỏi (chuyện cái đầu mày á)

Leo bước đến cúi chào cho tội nó trong con mắt ngạc nhiên của nhỏ đó

- xin kính chào bang chủ và bang phó - Leo cúi đầu chào tội nó

- ai da, sao mày lại làm cái việc này chứ, mắt mặt quá đi - Mindy than

- thế này.....là..là sao..... - nhỏ kia lắp bắp

- đánh ai ko đánh, đi đánh bang chủ bang phó, sao mày ngu vậy em - Leo mắng nhỏ đó

- em.em.....xin lỗi, xin bang chủ bang phó tha tội - nhỏ đó quỳ xuống (sợ chưa)

- ai kêu mày làm chuyện này - nó hỏi

- dạ, là chị Minh Hằng, Thùy Linh, Bằng an, Mĩ Uyên - nhỏ đó

- làm vậy thì tội nó có ày cái gì hok - Candy

- các chị ấy bảo làm thế này các anh (tội hấn ý) ấy sẽ để ý tới em

- hóa ra chỉ là con rối bị giật dây - Sindy lắc đầu, chép miệng

- thôi, nể tình leo tội tao tha cho, cứ cẩn thận đấy, mà mày tên gì - nó hỏi

- trong bang thì mọi người gọi em là Lin

- ok, đi đi - nó xua tay

- vâng, vậy chào chị - Lin nói rồi bỏ đi cùng với Leo

(Lin (16t): thành viên bang angel, em của Leo, lúc đầu ghen tị với tội nó nhưng về sau rất trung thành và nể phục tội nó. một cô gái xinh đẹp ko đến nỗi nào, mưu mô xảo quyệt nhưng đây là trí thông minh thôi, thường dùng những mưu mô đó giúp bọn nó trong các việc làm của bang)

- ko ngờ dùng cách đó vẫn ko xong - người bí ẩn 1

- ai ngờ tội nó là bang chủ bang phó Angel đâu - người bí ẩn 2

- tức chết mất, có kế hoạch khác ko - người bí ẩn 3

- yên tâm, đó mới chỉ là phương án thứ nhất

sau đó, có những tiếng xì xào và kết thúc bằng những tràng cười man rợ làm chim bay lá rụng tả tơi (tác giả đứng đó mà tóc gáy dựng ngược hết cả lên)

khi thấy bọn nó trở về, bọn hấn trách móc

- mấy cô đi đâu đấy hả - hấn hỏi

- làm tội tui lo muốn chết à- Key tiếp lời

Sindy kể hết mọi chuyện cho tụi hần nghe nên chuyện mới đc giải quyết ổn thỏa. hôm sau, nhà trường yêu cầu bọn nó đi leo núi, 4 con nhỏ kia tự dưng xuất hiện, cứ bám lấy tụi hần. sau một lúc, 4 nhỏ đó gọi tụi nó ra vách đá nói chuyện nhưng thực chất là đẩy bọn nó xuống. vì tụi nó mất cảnh giác nên tất nhiên là bị đẩy xuống dễ dàng. xong chuyện, 4 nhỏ kia trở về như ko có chuyện gì, mỉm cười đắc thắng. còn tụi hần lo ko thể nào chịu đc, đến hôm sau vẫn chưa tìm đc tụi nó. chuyện đi chơi kết thúc, vì bắt buộc nên tụi hần phải trở về, ai cũng trở nên lạnh lùng đáng sợ. Key ko đc gặp Candy nên chỉ nhốt mình trong phòng. Kevin điên loạn đập phá hết đồ đạc trong nhà. Kin cứ ngồi lặng lẽ trong phòng Sandy, còn hần thảm hại hết sức, nốc ko biết bao nhiêu là rượu, ngồi trong phòng. nhưng mỗi người đều có điểm chung là đã rơi nước mắt.

.....Hết Chap 14.....

15. Chương 15

sau một tháng ko có tin tức gì từ tụi nó, tụi hần quyết định tập quên, trở lại với trường học, 4 nhỏ kia mừng rỡ suốt ngày bám dai như đĩa (ức nhưng mà phải hi sinh cho truyện thoai), tụi hần quá chán nản cũng chẳng thèm đoái hoài, mặc xác 4 nhỏ kia.

- anh à, em thích anh lắm - nhỏ Minh Hằng ỡng ẹo làm nũng với hần
- ko liên quan- hần
- anh đi chơi với em nha - Thùy Linh
- tôi ko rảnh - Kin
- anh, đi shopping đi - Bằng An
- đi mà shopping với bạn cô - Kevin
- anh, mình đi ăn tối nhé - Mĩ Uyên
- tôi ko đói - Key

cho nên, dù 4 nhỏ kia có làm đẹp, nũng nịu đến đâu nhưng ko thể thay thế hình ảnh của tụi nó trong trái tim bọn hần. Kin là người có thể nói là đau khổ nhất, cùng một lúc mất đi 2 người con gái quan trọng trong cuộc đời (nó và Sandy). Jimmy và Sindy ko hiểu sao lại quay về Mĩ. trong khi bọn hần đau khổ như vậy thì.....

- tứ đại công chúa Angel, có nhiệm vụ mới cho các con đây
- thưa sư phụ, xin người cứ nói
- tổ chức vừa phát hiện ra, trên đất nước Anh vừa xuất hiện thêm một tổ chức mới
- điều đó đâu có gì thưa sư phụ, người cử Ngũ Phong đi là đc mà
- tổ chức này ko hề đơn giản, trong còng 2 tuần đã tiêu diệt đc các tổ chức FU, KT, và đặc biệt nhất là đánh bại Tứ Thiên của chúng ta
- what?
- đó mới chính là vấn đề đó
- vậy sư phụ muốn chúng con điều tra và nếu có hại cho tổ chức thì triệt để chứ gì
- con vẫn luôn là người hiểu ý ta nhất
- thôi đc
- vậy các con cứ đi đi

- chào sư phụ

chắc mọi người đã đoán đc tứ đại công chúa Angel là ai rồi đúng ko, chisng là tụi nó đấy ạ, trong lần bị đẩy xuống vực, tụi nó đã gọi trực thăng tới cứu từ trước và bay thẳng đến Mĩ, ngã từ độ trên xuống lập tức đc đỡ thì chết sao đc. tứ đại công chúa Angel là những sát thủ hàng đầu của tổ chức W - tổ chức đứng đầu thế giới nhằm bảo vệ các tập đoàn nổi tiếng (em bịa đấy, đừng có tra gú gồ nha) khỏi sự phá hoại (like like). Tứ Thiên (2nam 2 nữ) là nhóm 4 sát thủ sau nó và Ngũ Phong (5 nam) trong tổ chức. vì có việc gấp nên tụi nó mới phải về đây. khi nào giải quyết xong tụi nó lại trở về. trên thế giới, rất nhiều người biết đến tứ đại công chúa Angel nhưng biết mặt thì rất ít vì tụi nó luôn đeo mặt nạ. trong tổ chức cũng chỉ vài người biết mặt tụi nó. biệt danh trong tổ chức của nó là Thánh Nữ (người đứng đầu, tỏa sáng như thiên thần), Sandy là Ngọc Nữ (viên ngọc quý giá), Mindy là Hoa Nữ (như bông hoa tỏa hương), Candy là Thiên Nữ (cô gái của trời xanh). ai gặp bọn nó cũng phải cúi chào.

tụi hần thì vẫn luôn phải chịu sự bám riết của 4 nhỏ kia. nó biết đc tình hình (thám thính) nên đã nhờ pama đang công tác tại Việt Nam giúp bọn hần. chiều hôm ấy, 4 nhỏ đó theo tụi hần về tận nhà. tất cả đang ngồi ở ghế sofa thì 2 chiếc limo đỗ ngay trước cửa. pama nó bước vào nhìn tụi hần với vẻ thắc mắc

- Ken, sao cháu lại đưa lũ dơ bẩn này vào đây - mama nói (chợ búa quá ta)

- cháu có muốn đâu, lũ đũa bám theo đó chứ - Ken trả lời, chán nản hết sức

- ông bà kia, ông bà là ai mà tự nhiên xông nhà anh Ken vào nói vậy, tôi là bạn gái anh ấy đấy, đc chưa - nhỏ Minh Hằng

- nhà ai cơ - papa nó hỏi

- nhà các anh ấy - Thùy Linh xen vào

- nhầm to rồi cô ạ, đây là nhà của các bác ấy - Kevin

- đâu phải, đây là nhà của con gái ta - papa nó

- con gái ông bà là ai - Mĩ Uyên

- Windy - Kín bảo

- mấy con nhỏ mà hôm trước tui tui đẩy xuống vực á - Bằng An ngạc nhiên nên buột miệng nói ra (ngu dễ sợ)

- cái gì, chính các cô đẩy con gái tôi xuống vực sao - mama nó tức giận ra lệnh cho đám vệ sĩ giữ 4 nhỏ đó lại

“chát”, “chát”, “chát”, “chát”, mỗi nhỏ đó đc ăn cái tát như trời giáng của mama nó, cái nhìn khinh bỉ và tức giận của tụi hần. papa nó bây giờ tức lắm rồi, đám động đến con cưng của ông thì ông ko thể tha mà. (*tung hoa, tung hoa*)

- giỏi thật, động đến con gái tôi lần trước tôi đã cho gia đình phá sản rồi mà vẫn chứng nào tật nấy - papa nó hét lên (già mà sung sức vậy)

- cứ nhốt cô ta vào đi, đợi khi nào Windy về thì cho con bé xử lí - mama nó

- nhưng cô ta rơi xuống vách núi chết rồi con đâu, hahahaha - nhỏ Minh hằng nói sung sướng

- nhầm rồi cô bé ạ, nó đâu có dễ chết như vậy, nó sắp về rồi, cô lo cái thân cô trước đi, nó ko nhẹ tay đâu - papa nó

tụi hần nghe xong vui sướng cực độ, còn 4 nhỏ kia mặt tái mét, xin tha nhưng đã bị đưa đi nhốt ở tầng hầm một căn cứ của papa nó. tụi hần hỏi mama nó dồn dập, vui vì tụi nó còn sống, buồn vì ko biết bao giờ bọn nó mới trở về.

.....Hết Chap 15.....

16. Chương 16

tụi hấn đã củng cố đc tinh thần sau khi biết tin bọn nó vẫn sống. tuy vậy, hấn đã trở nên lạnh lùng đến phát sợ, đơn giản là hấn muốn hấn chỉ dành cho nó thôi (tác giả muốn mới chuẩn). còn phía bọn nó đang phải thực hiện nhiệm vụ là sát nhập tổ chức X - tổ chức mới thành lập vào tổ chức W của bọn nó. lúc 12h đêm, tụi nó thay quần áo thành đen từ cổ xuống chân, mỗi đứa đeo một cái mặt nạ khác nhau (mỗi lần đeo một cái nên tác giả ko tả nhen) và phóng mô tô đến trụ sở chính - một công ti trá hình mang tên Thanh Long. bọn nó đương nhiên dễ dàng đánh bại những kẻ cản đường. nhưng sự khó khăn là tầng cao nhất, nơi ông trùm “cư trú”. lên đến nơi, ông trùm (cũng đeo mặt nạ) chào hỏi:

- xin chào, 4 quý cô đây hấn là 4 đại công chúa huyền thoại vang danh khắp nơi
 - khỏi chào hỏi, vào việc chính luôn, ông muốn đấu với ai trong số bọn tôi - nó
 - quả ko hổ danh là Thánh Nữ, rất thẳng tính và bạo gan. vậy thì xin tiếp Thánh nữ một vài chiêu - ông trùm cười to rồi nhả ra khỏi ghế lao nhanh về phía nó
 - ok, rất sẵn lòng - nó nói rồi rút sợi xích một đầu có gắn lưỡi liềm cong nhọn ra, xông vào trận đấu
- cuộc chiến diễn ra rất căng thẳng. ko hổ danh ông trùm, các chiêu thức cơ bản của sát thủ hàng đầu đều đỡ cực dễ dàng. nó phi lưỡi liềm về phía hấn ta, hấn nhảy lên rồi phi kim có độc về phía nó. nó đương nhiên đỡ đc rồi điều khiển sợi xích cho lưỡi liềm thẳng tim ông trùm. nhưng nó chỉ trúng tay trái thôi. máu phun ra đỏ thắm chiếc áo khoác trắng. chớp lấy cơ hội ông trùm ngã quỵ, rụi nó xông vào bao vây tứ phía, dồn hấn vào bức tường. nó đi đến gỡ mặt nạ của hấn ra và thật kinh ngạc:
- mới học đc 2 năm mà dám lập tổ chức chống lại tụi em - nó hét lên
 - giỏi lắm anh Will - Mindy cũng cực kì sửng sốt
 - chán quá đi mất - Sandy chán nản lắc đầu
 - các cô là ai, hả - hấn ta giận dữ hỏi
 - em họ anh nè - Candy tháo mặt nạ ra, ngay tức khắc 3 đứa còn lại cũng tháo mặt nạ ra, để lộ khuôn mặt hoàn mĩ xinh đẹp
 - ủa, mấy thiên thần của anh hả - Will cười hớn hở
 - em chưa xử anh là may cho anh - nó nói rồi ngồi xuống băng vết thương cho Will. còn bọn kia hỏi tới tấp làm anh ta ko kịp trả lời, phải tóm gọn lại là:
 - anh lập ra tổ chức này vì anh muốn xứng với người anh yêu, nhưng bây giờ thì xong rồi. anh sẽ về Việt Nam cùng các em được ko
 - ok, nhưng chuyện hôm nay anh mà nói ra thì cái đầu của anh nó lìa khỏi cổ đấy
 - đc rồi - Will nuốt nước bọt trước lời đe dọa của nó.

(Trịnh Lâm Xuân Trường (18t - Will): anh họ của Candy (con của anh trai papa Candy), đẹp trai, khuôn mặt baby kute, độ sát gái cực cao, yêu đơn phương nó từ lâu rồi nhưng mà ko dám nói, chỉ để trong lòng, thông minh mỗi tội mắc một căn bệnh khó chữa, cũng chính vì vậy mới ko dám tỏ tình với nó, mai sau sẽ làm phó chủ tịch tập đoàn Trịnh Lâm. IQ: 300/300)

tụi nó sau khi giải quyết mọi chuyện ổn thỏa thì cùng Will, Sindy và Jimmy (2 anh chị này cũng là thành viên của tổ chức, sang Mỹ vì có lệnh triệu tập) về Việt Nam. tụi nó ko báo cho tụi hấn biết vì muốn gây bất ngờ. về đến nhà, cảnh tượng kinh hoàng đập vào mắt, đồ đạc tứ tung tan tành, Kevin nằm một đống ở sô pha, anh nó ngồi dựa vào tủ lạnh mặt như đưa đám, Key lù lù ngay cạnh phòng bếp, hấn ôm chai rượu ngồi trên cầu thang (vì bọn nó lâu về nên bọn hấn tưởng bọn nó quên bọn hấn rồi). nó lên tiếng:

- chúng em mới đi có 2 tháng mà mọi người đã thế này rồi sao, nếu đi cả năm thì mọi người thành ăn mày hả

nghe thấy tiếng nó như nghe thấy tiếng thiên thần, cả 4 tụi hần ngẩng mặt lên, nhìn thấy tụi nó vẻ mặt như đang cố nín cười ngay lập tức lao ra ôm chầm lấy (ai ôm ai biết rồi đúng hèm). cả tụi nó lẫn 3 người kia ðc trợn cười bể bụng khi nghe hần thuật lại câu chuyện. tối hôm ðó, cả bọn làm tiệc ăn mừng sự trở về của tụi nó, vui cực kì. giữa bữa tiệc, thấy Candy ra ngoài vườn, Key đi theo. hai người ngồi ở thảm cỏ, Candy nói:

- bộ tui đi thể nhớ tui lắm sao

- uk, nhớ chết ði ðc

- sao vậy, sao lại nhớ tui

- vì tôi yêu em, em làm bạn gái tôi nè - lời tỏ tình thẳng thừng của Key làm Candy bối rối, mặt ðỏ lên trông rất dễ thương, lúc lâu sau cũng gật ðầu ðồng ý. cả 2 nắm tay nhau bước vào trước con mắt ngạc nhiên của 9 người còn lại. kết quả là key và Candy bị bọn nó tra hỏi và phải kể tận gốc câu chuyện kia. vậy là lại có thêm một couple nữa rồi, còn Windy và Ken thì sao khi mà Will cũng thích Windy, thật khó.

(cảm ơn mọi người ðã theo dõi và cho ý kiến về truyện của mình, mình sẽ cố ðăng chap mới khi có thể)

.....Hết Chap 16.....

17. Chương 17

sáng hôm sau, tụi nó lên ra ngoài từ sớm để xử lí 4 nhỏ kia, nhưng tiếc là hần ðã nhìn thấy và gọi mấy người kia ðaajjy theo dõi. ðến nơi, tụi nó ði vào, thấy 4 ðứa kia bị trói nằm vật vã ở ðó, người thâm tím hết do người của papa nó ðánh. nó nhếch mép cười:

- các cô vẫn chưa chịu từ bỏ nhĩ - Mindy

- hậu quả là ðây - Candy

- ðã tha ột lần rồi mà - Sandy

- chán sống rồi hả - Sindy

nó từ từ bước tới chỗ bọn ðó, rạch từng vết lên người 4 nhỏ bằng con dao sắc lẹm, mặc cho tiếng la hét cầu xin. xong, nó sai người treo ngược mấy nhỏ ðó lên, ðổ nước muối từ trên xuống

- về - nó

- sao nhanh vậy, chưa xong mà - Mindy mè nheo nói

- ðúng rồi, tớ chưa ðc chơi kia mà - Candy

- thôi, cứ treo như vậy cho khô, hôm khác lại tới chơi, còn phải cho tụi nó ðau khổ ðài ðài - nó ra lệnh rồi khẽ ðưa tay ra hiệu cho Sandy. Sandy ngay lập tức hiểu ðc, vội nói to:

- mấy người còn ko chịu ra sao, trốn ở ðó hoài ko thấy thiếu ko khí hả

sau ðó, 6 người con trai vô cùng handsome chui từ cái tủ ở góc nhà ra, mặt ai nấy tái mét khi nhìn thấy khuôn mặt ko còn gì “ñịu ðàng” hơn của nó

- tui xin lỗi mà - Key lên tiếng trước

- tụi tui ko cố ý nhìn ðâu - Kevin

- uk ðúng ðóá, vô tình nhìn thấy nên ði theo thoai mà - hần chấp tay khấn khoản

- anh xin lỗi nha - Kin

- em tàn nhẫn ghê ta, nhưng ðừng giết anh nha, anh còn muốn sống lắm - Will cũng vội vàng xin

- phạt 6 người..... - nó nói lấp lửng làm bọn hần run bần bật, thẳm nhủ phen này mình toi

- phải đưa tụi tui đi công viên giải trí - nó nói nốt, mặt đều hết sức

- hết hồn - tụi hấn đồng thanh rồi vui vẻ kéo tụi nó đi

đến công viên giải trí, tụi nó ngay lập tức thu hút đc tất cả ánh mắt của mọi người. tụi nó thì quá ư là xinh đẹp kute, tụi hấn thì very handsome luôn. đám nữ sinh cứ bám lấy hấn, ko hiểu sao nó thấy khó chịu khi nhìn hấn cứ vui vẻ nói cười với đám kia. còn những người còn lại đều đã có đôi, Will đi với nó nên mọi người tưởng nó và Will là một đôi, hấn thấy vậy vội lách người đi đến chỗ nó. tình hình là nó đứng giữa Will và hấn (2 hoàng tử và 1 công chúa) trông thật đẹp và rạng ngời. Will nhìn là biết hấn thích nó, anh đã muốn từ bỏ rồi nhưng vẫn muốn trêu hấn để bắt hấn phải nói ra tình cảm của mình. anh đi đến nói thầm vào tai hấn:

- tôi thích Windy, nên tôi sẽ chiến đấu tới cùng

hấn nghe xong tối tăm mặt mày, lập tức chiếu ánh nhìn như tia lửa điện về phía Will, nhưng anh giả vờ ko biết, kéo tay nó ra chỗ tàu cao tốc. hấn thấy vậy cầm nốt tay còn lại của nó:

- cô đi nhà ma với tôi

- em đi tàu lượn cao tốc với anh nhé - Will nói kèm theo nụ cười tỏa nắng làm cho bao cô đứng đó ngất hết nhưng nó chẳng xi nhê gì

- ko, đi nhà ma - hấn

- đi tàu lượn - Will

- ko, nhà ma - hấn

- tàu lượn - Will

- nhà ma - hấn

- tàu lượn - Wil

- nhà ma - hấn

- tàu lượn - will

blah blah blah, nó chóng hết cả mặt, đau hết cả đầu vội hét lên

- nhà ma xong tàu lượn, ok, thật là nhức đầu

những người kia cũng đồng tình với ý kiến của nó, đi mua vé vào nhà ma. trong đó, vì chẳng ai sợ ma nên cứ lạnh lùng bước đi. có mấy con ma vì xuất hiện bất ngờ nên bị nó giáng ấy đòn, chạy mất hút. ai cũng cười

- như vậy thì nhà ma đóng cửa vì em đó - Kin trêu

- chẳng có gì như vậy thì nên đóng từ lâu mới phải - nó bĩu môi

xong, tụi nó đi chơi tàu lượn cao tốc. mọi người đằng sau hét ầm lên, chỉ có bọn nó là im lặng, khuôn mặt bình thản như ko. duy chỉ có Key là tái xanh mặt mày, lúc xuống nôn thốc nôn tháo khổ cho Candy phải đỡ về. buổi đi chơi hôm đó, ai cũng rất vui. thế là trôi qua một ngày hè theo đúng nghĩa của nó.

(số rỳ mọi người vì đăng chậm. nhưng tác giả ko đăng đc vào hôm thứ bảy chủ nhật nên tiến độ ko nhanh cho lắm. mọi người cố gắng chờ nhé)

.....Hết Chap 17.....

18. Chương 18

hôm nay, tụi nó ai cũng mang tâm trạng vui vẻ. nó hứng lên thế là giở ngón nghề nấu nướng ra, tự đảm nhận trọng trách nấu bữa sáng ọi người. nó dậy từ sớm, nấu bao nhiêu là món: gà rán, sườn nướng, bánh flan (bữa sáng ăn thế để chết à),.....rồi gọi mọi người dậy

- oa, ngon ghê - Mindy thốt lên
 - trông hấp dẫn quá - Sandy
 - chị Windy là số 1 - Jimmy
 - yeah, lâu lắm mới đc thử tay nghề của em gái - Kin
 - bộ cô ầm đầu sao - Ken nói đồng thời đưa tay lên sờ trán nó
 - nghi lắm, cô có bỏ độc ko đóá - Kevin
 - ai da, tui có lòng nấu cho các anh ăn, ko cảm ơn thì thôi, đã thế khỏi cho các anh ăn nữa - nó xì mặt rồi hét lên, kéo mọi người trừ Kevin và Ken ngồi xuống bàn ăn. Kevin đc Mindy xin cho nên ngồi xuống ăn ngon lành. chỉ còn hần là ko đ ăn, cứ đứng nhìn mọi người ăn. đã thế, nó còn cố tình chọc tức hần, cứ luôn miệng kêu ngon ời là ngon. cuối cùng, hần đành hạ mình xin nó và phải hứa với nó là từ nay làm ô sin cho nó thì nó mới cho ăn (ác như con tê giác). ăn xong, tụi nó lại ngồi trên sô pha, chẳng biết làm gì, kêu chán. bỗng một ý tưởng lóe lên trong đầu tụi nó:
 - đi du lịch thoải - 4 tụi nó đồng thanh
 - đi đâu - hần hỏi
 - đi Hàn, sau đó qua Nhật, tiếp đến là Pháp, điểm kết thúc là Mỹ để thăm pama rồi về Việt Nam - nó nói, mắt long lanh
 - trời, đi nhiều vậy - Key
 - chuẩn bị quần áo thôi - Sindy nói rồi kéo tụi nó lên trên, bỏ mặc tụi hần ngồi đó với khuôn mặt ngơ ngác. Will thì tuyệt nhiên ko nói gì, luôn luôn đồng ý với ý kiến của nó. sau khi tụi nó đã chuẩn bị xong liền leo lên ô tô ra sân bay. Will thì thăm vào tai hần:
 - Pháp là đất nước của tình yêu nhĩ. ở đó tôi sẽ tỏ tình với Windy, anh sẽ thua thôi
- hần tức điên lên, thầm nghĩ kế hoạch để phá đám Will và nó. cuối cùng, kế hoạch thay đổi. tụi nó muốn đi Pháp trước, thế là hần phải nhanh tay nghĩ kế hoạch ko cho Will tỏ tình với nó. trên máy bay, hần tranh ngồi cạnh nó. nó tíu tít một lúc rồi cũng gà gât trên vai hần, kết quả là 2 người ngủ tựa đầu vào nhau. đến nơi, tụi nó thuê khách sạn rồi đi chơi, 4 cặp đôi kia đi với nhau hết rồi nên nó đành phải đi với hần và Will, nó cứ tung tăng chạy nhảy chụp ảnh hết chỗ này đến chỗ khác, mua bao nhiêu là đồ kỉ niệm. lúc sau, Will cố tình kéo nó tách ra khỏi hần rồi nắm tay nó chạy về phía tháp ép phen, hần thấy vậy nên cố chạy theo. nó thì thấy khó chịu lắm, vì qua thời gian nó biết nó thích hần rồi, bị Will kéo đi như thế nó tức cực. đến trước tháp ép phen, Will nói với nó:
- Windy à, anh phải nói cho em nghe điều này, anh rất.....
- Will chưa kịp nói xong thì hần đã chạy đến, kéo nó đi, bỏ mặc Will đứng lại đó, cười buồn, trong đầu anh nghĩ thầm “chúc em hạnh phúc Windy à, anh yêu em nhiều lắm” rồi bỏ về khách sạn, viết lại lá thư gửi nó rồi mua vé máy bay đi sang Anh. Will sẽ có một chuyến du lịch dài ngày, nhưng lịch trình khác hẳn tụi nó, anh muốn đi nhiều nơi để quên đi hình bóng người con gái ấy. còn về phía hần, hần kéo nó đến một vườn hoa hồng đẹp lắm. (cái này là thuê từ trước để tiện phá đám kế hoạch của Will á) nó thấy hần vậy, thắc mắc:
- anh sao vậy
 - à ờ ko sao - hần ấp úng
 - thế thì về thôi - nó định quay bwosc đi thì bị hần kéo giật lại

- tôi thích em, làm bạn gái tôi nhé- ko hiểu hần lấy dũng khí từ đâu ra, nói lưu loát một mạch như vậy xong khuôn mặt lại đỏ ửng lên

- thật à - nó hỏi, mặt hơi hồng

- uk, trả lời tôi đi - hần sốt sắng

- ukm, em đồng ý- nói xong câu đó, nó chạy thẳng về khách sạn, để lại hần đang vui sướng trong lòng, lúc lâu sau mới vội vàng chạy theo nó về khách sạn. về đến nơi, mọi người đã đang tập trung ở phong ăn hết rồi, tay của Candy đang cầm lá thư Will để lại, lông mày nhíu lại khó hiểu. hần đọc xong bức thư, thầm cảm ơn Will nhiều lắm. trong suốt bữa ăn, hần cứ toàn gấp thức ăn cho nó

- sao ông cứ gấp cho nó hoài vậy - Kin hỏi

- lạ lắm nha - Sandy

- có chuyện gì mờ ám chẳng - Kevin

- khai mau - Candy

hần chưa kịp mở miệng đã bị nó ngắt lời

- chưa thấy người ta yêu nhau bao giờ hử - mặt nó tỉnh bơ như ko làm ọi người rất sốc

- nói vậy là..... - Sindy

- 2 người..... - Jimmy

- đúng, yêu nhau - hần kết thúc. ngay sau đó là tràng cười chúc mừng của mọi người dành cho nó và hần. hôm đó, có 5 cặp đôi rất hạnh phúc. họ chỉ biết trước mắt là một màu hồng hạnh phúc. nhưng sau này sẽ ra sao, ko ai đoán trước đc.

.....Hết Chap 18.....

19. Chương 19

theo đúng dự định, tụi nó rời khỏi Pháp để sang Nhật. đến nơi, tụi nó ko thuê khách sạn mà vào ở trong căn biệt thự của Key. vì chỉ có 5 phòng nên tụi nó chia ra, mỗi cặp đôi một phòng. tụi nó thấy thoải mái vô cùng. hôm sau, tụi nó đi mua sắm thật nhiều vì định ở đây tầm nửa tháng. tụi hần đi đến đâu, nữ sinh cũng tập trung lại đó. tụi nó tuy khó chịu nhưng vẫn tươi cười để giữ gìn hình tượng trước đám đông. nhưng khi về đến nhà, tụi hần sẽ phải chịu cực hình vì tội lăng nhăng (khổ mấy anh quá à). đặc biệt, tụi nó luôn phải đối mặt với những lời đàm tiếu cợt thiên hạ, và tất nhiên, với tính khí nóng nảy, tụi nó luôn cãi lại nhiệt tình

- mấy nhỏ đó xấu xí như vậy mà cũng làm bạn gái của mấy anh ý sao - n1

- đúng đó, ko đẹp như tụi mình (má ơi, mắt cóa vấn đề à) - n2

- trông cứ như một đôi dưa lạch - n3

- vậy thì sao chứ - Sindy giận dữ nói (vì cả 10 người đều giỏi tiếng nước ngoài nên nói cứ như nói tiếng việt)

- liên quan đến các cô sao - Mindy

- chúng tôi cũng đầy người theo - Candy nói đồng thời chỉ về phía đám đàn ông nhìn tụi nó vẻ mặt thèm khát. nó thì vẫn lặng im ko nói gì. đơn giản chuyện này để mấy bà bạn giải quyết, nó ko thích tham gia vào mấy cái chuyện vô bổ cho đến khi.....

- nhỏ này câm sao - có một nhỏ đến phía nó sầm soi

- vừa câm vừa điếc - nhỏ khác

- chắc là người hầu của mấy anh ý rồi - nhỏ khác cũng chen mồm vào

- tôi cảm hay điếc ko liên quan đến mấy cô. tôi còn hơn ỏi người nhìn thấy giai đẹp là thêm rỏ dãi ra rồi đi sửa bậy bạ, chê người này chê người khác mà ko thấy lại cái vẻ đẹp nhà quê của mình - nó mĩa mai, mắt nhìn lên trời

- cô nói ai - nhỏ giận dữ nói

- cô ấy nói các cô đấy - hần

- sao anh lại bênh con diên này (chỉ nó) - nhỏ kia

- cô nói ai diên, nói cho cô biết, em gái tôi ko phải cùng loại với mấy cái hạng ruồi bu như các cô - Kin thấy nhỏ đó chửi em mình liên quát

- hừ, tướng đẹp trai mà kiêu á, chúng ta đi - nhỏ đó giận tím mặt rồi kéo mấy nhỏ còn lại đi. còn bọn nó đc trợn cười bể bụng vì cách nói chuyện quá ư là “văn hóa” của Kin. tối hôm đó, Kin với Sandy lên ra ngoài trốn bọn nó đi chơi riêng. Kin đưa Sandy lên tháp Tokyo nổi tiếng, ngắm bầu trời đêm. Sandy thích lắm, cứ cười tươi làm trái tim ai đó đập ko theo một thứ tự ổn định nào cả (còn ai ngoài anh ấy). chẳng may, Sandy trượt chân ngã, Kin đỡ đc và môi chạm môi. Kin nhắm mắt lại siết chặt Kin trong vòng tay của mình, Sandy cũng ôm chặt cổ Kin và đáp lại nụ hôn nồng cháy đó (ngượng quá, tác giả quay mặt đi nheh). buổi tối hôm ấy, Kin và Sandy đều thật hạnh phúc.

mấy ngày hôm sau, tụi nó tham quan đi chơi hết tất cả các nơi trên đất Nhật, tham quan đến nỗi nhớ đc cả các cảnh đẹp và đường đi của Nhật. lúc này, nó chán quá liền rủ cả hội sang Hàn đi xem Kpop. nhưng bọn hần ko chịu bởi vì bọn hần còn chưa đưa người mình iu đến nơi thật đẹp để giống như Kin cowmaf. cuối cùng, nó phải dùng đến bạo lực. và kết quả là, hôm đó, trên sân bay có 5 cô gái xinh đẹp thời trang chạy nhảy tung tăng, phía sau có 5 cái xác ướp Ai Cập lết theo.

.....Hết Chap 19.....

20. Chương 20

bên Hàn có bao nhiêu là cô gái xinh đẹp (gần bằng nó) vui vẻ cười đùa. khi nó vừa đặt chân xuống máy bay thì điện thoại reo:

- alo mama à - nó nói giọng ngọt lịm (thấy ớn)

- con vẫn đang ở Việt Nam à - mama nó hỏi

- ko, con đang ở bên Hàn chơi - nó ngây thơ trả lời

- về Mĩ ngay ẹ - mama nó quát lên

- con chưa chơi, con ko muốn về - nó phụng phịu

- con quên hai ngày nữa là sinh nhật đại thiếu gia của tổng thống Mĩ sao - mama nó

- oe oe, con ko muốn tham dự bữa tiệc của tên đó - nó

- ko muốn cũng phải về - mama nó

- con ko về, xem mama tìm đâu ra con - nó nói xong tắt phụt máy luôn. ở đầu dây bên kia, mẹ nó tức xì khói, ra lệnh cho những trợ lí đặc lực của papa nó phải lùng khắp nước Hàn và bắt nó về trong vòng 24h nữa. còn tụi nó, thuê khách sạn xong là đi mua vé xem show diễn của Big Bang (tác giả là VIP ạ). trong lúc nó đang hứng khởi nghe nhạc thì có một toán người mặc áo đen xuất hiện. tướng mạo dữ tợn của họ làm ai cũng phải nhường đường, nó nhìn thấy thì thất kinh. 10 người tụi nó đều giỏi võ nhưng chỉ đánh đấm đc thôi, còn đó là những sát thủ chuyên nghiệp ko kém, họ chỉ toàn dùng kim gậy mê và súng gậy mê

nên chạy là thượng sách. nó liền xì xào với bọn hần và mấy bà bạn. thế là 10 người lén lút di chuyển ra khu vực cửa ra. đến lúc gần tới nơi thì một tên nhìn thấy, vội vàng hô những người còn lại đuổi theo.

- tiểu thư, xin người hãy dừng lại

- tiểu thư, hãy theo chúng tôi về Mĩ

- ông bà chủ đang giận lắm tiểu thư ơi

nó ko thèm để ý đến những lời của đám kia, cứ chạy, chạy và chạy, thỉnh thoảng còn quay đầu lại lè lưỡi với họ. đến một con hẻm nhỏ, nó kéo tụi hần vào. đám người kia chạy vụt qua, nó thở dài rồi ngồi tạm xuống

- tại sao cô ko về Mĩ đi - Kevin hỏi

- ư, chỉ là một bữa tiệc sinh nhật thôi mà - Key

- đúng đó, chạy trốn như vậy mệt quá - hần đồng tình

- các anh/cậu ko biết đâu - tụi nó, Sindy, Jimmy và Kin đồng thanh

- hần yêu tôi, đã từng xin ba hần - tổng thống Mĩ hiện nay bắt tôi đính ước với hần, tôi ko chịu nên papa tôi đã dùng biện pháp mạnh (xã hội đen ai cũng sợ mà) để hủy bỏ điều đó, nhưng cứ mỗi lần hần gặp tôi lại giả trò - nó nói, mặt sầu nào

- hần là ai - Key hỏi

- chính là đại thiếu gia của tổng thống Mĩ, người mà mẹ tôi muốn tôi dự sinh nhật của hần - nó trả lời

- thế sao cô ko về, chỉ là một buổi tiệc thôi mà

- đừng nói nữa, bọn kia đi rồi, về khách sạn nghỉ ngơi thôi - Mindy lên tiếng

- ư ờ, bây giờ về khách sạn lấy đồ rồi chuyển đi ngay lập tức, với thế lực của papa tôi thì tìm ra khách sạn của chúng ta rất dễ - nó

- ờ, về khách sạn lấy đồ - Sandy

sau khi lấy hết đồ đạc và trả phòng, tụi nó quyết định ko ở khách sạn nữa mà vào nhà nghỉ để papa nó ko phát hiện ra. tụi nó quá mệt cho cuộc chạy trốn nên ngủ một giấc ngon lành tới sáng. còn mama nó tức điên lên, ngay sáng sớm hôm sau đăng bản tin thời sự lên khắp Châu Á - Âu. khuôn mặt mama nó hiện rõ lên tivi

- con gái của chúng tôi, tức tiểu thư của tập đoàn Hoàng Lê đã bỏ trốn khỏi gia đình. tôi muốn những người nào nhìn thấy cô bé ngay lập tức gọi cho chúng tôi qua số 0345xxxxxxx để chúng tôi đưa cô bé về nước. ai là người giúp chúng tôi bắt ư cô bé sẽ tập đoàn Hoàng Lê báo đáp số tiền là 1 000 000 đô la. xin chân thành cảm ơn

và nó dĩ nhiên là miếng mồi ngon của tất cả mọi người. khi mà tụi nó đang say giấc nồng thì bao nhiêu người Hàn đã xem bản tin. và cô nhân viên khách sạn cũng vậy. ngay lập tức, cô ta gọi ama nó báo nơi nó ở. 15 phút sau, khoảng 20 người áo đen đã xuất hiện ở cửa khách sạn và theo

cô nhân viên khách sạn đến trước phòng nó. cô nhân viên mở cửa, đập vào mắt họ là hình ảnh nó nằm ngủ trùm chăn kín mít. một người đã đánh thức nó dậy. nó mơ màng mở mắt, phát hiện có rất nhiều trợ lí của papa mình, ko chạy trốn ư. thế là nó miễn cưỡng thay quần áo. khi nó bước ra, nó thấy cô nhân viên đang hôn hờ nhận tiền từ anh trợ lí của papa nó. cơn tức giận trào lên, nó giận cái con người tham tiền kia (ai chẳng tham tiền). ngay lập tức, nó ra lệnh:

- bẻ gãy chân tay cô ta cho tôi

- nhưng thưa tiểu thư....ông bà chủ... - một người ấp úng

- chuyện này tôi sẽ giữ kín, các anh cứ làm theo tôi đi nếu ko muốn chết - nó lạnh băng nói

và sau đó, một tràng hét kinh khủng vang ra. cô nhân viên đau đốn nước mắt tèm lem. nó chỉ hù mạnh rồi ném thẳng vào mặt cô kia một sấp tiền trị giá khoảng 20 triệu

- đây là tiền thuốc me, bất kì ai phản tôi đều có kết cục như vậy - nó nói xong rồi bước đi, sang phòng mấy bà bạn và tụi hần để gọi về. vậy là nó phải lên máy bay riêng, ko còn bất kì một cơ hội trốn thoát.

.....Hết Chap 20.....

21. Chương 21

về đến ngôi nhà iu vấu của nó tại Mĩ, nó phải đối mặt với khuôn mặt hằm hằm của mama thân yêu, còn papa chỉ ngồi cười.

- con chào mama, papa - nó mở miệng
- con giỏi quá nhỉ - mama nó
- con giỏi mà mama, con của mama mà lị - nó cười ngọt xớt
- sao con ko nghe lời mama - mama nó nghiêm giọng
- con đang nghe nè - nó giả ngu
- ko phải giả vờ, con có biết mama bực con lắm hok - mama nó
- thoải, mama hạ hỏa, nha, con mệt lắm, đi ngủ đây - nó tung tăng bước lên phòng đi ngủ. còn Kin thì phải trả lời hàng đống câu hỏi từ mama
- sao con ko bảo em về? con là anh phải biết làm gương cho em chứ? con có biết bữa tiệc quan trọng lắm ko? còn có lần sau thì mama cấm hết, nghe rõ chưa? - chỉ thấy anh nó lí nhí vâng dạ. nó thì chẳng quan tâm gì, cứ ngủ như chết. chiều, khi nó còn đang say giấc nồng thì bị mama gọi dậy, lôi xềnh xệch ra shop thời trang lớn nhất nước Mĩ - cũng là shop thời trang của nhà nó. 2 mẹ con vào đến nơi, tất cả nhân viên lễ phép cúi đầu chào:
- kính chào bà chủ và tiểu thư

mama nó bắt nó thử ko biết bao nhiêu là váy dạ tiệc. chọn xong, nó phải lên tầng trên make up. vì có sẵn ngoại hình xinh đẹp nên chỉ cần 15 phút nó đã như một nàng công chúa. lông mi cong vút, môi chúm chím hồng hồng như cánh anh đào. mái tóc nâu uốn xoắn bồng bênh đc cặp một ít lên bằng chiếc nơ đỏ nổi bật và dễ thương. đôi mắt xanh dương tỏa ra hàn khí chết người, hai má hồng phúng phính rất đáng yêu. làn da trắng hồng càng trắng nhờ bộ váy trắng hai dây dài quá chân. ở eo váy có một chiếc thắt lưng sang trọng ko kém phần điệu dàng. nó cao 1m70 nên chỉ cần đi đôi giày búp bê trắng có đính kim cương là đã cao hơn ồi người. mama nó vô cùng hài lòng, vội gọi cho anh nó đến đưa hai mẹ con đi. ở đây, 3 bà bạn và tụi hần đã tập trung đông đủ. Sandy xinh xắn với chiếc váy hồng dài quá gối, ở eo đằng sau áo có một chiếc nơ to. mái tóc đen mượt buông xõa thật nhã với chiếc băng đô màu vàng. đôi giày hồng cao đến cổ làm cô trông thật đáng yêu. Mindy già dặn với chiếc váy đen ngực màu vàng dài quá chân giống nó. mái tóc đen nâu đc búi gọn gàng, thêm phần lộng lẫy bởi chiếc vòng cổ đính kim sa mà Kevin đã tặng. Candy nhí nhảnh dễ thương với chiếc váy màu đỏ nhạt đến đầu gối. mái tóc hung đỏ xoắn lộn đc buộc ngược sang một bên. đôi môi đỏ làm candy tràn đầy sắc đỏ (trông ko đáng sợ mà iu cực). tụi hần cũng thật bánh trai. hần mặc bộ vét đen đuôi tôm, áo sơ mi trắng cài chiếc nơ đen, đi giày hàng hiệu thu hút bao ánh nhìn của các tiểu thư. Kevin thật chói lóa nhờ chiếc áo sơ mi trắng, áo gi lê đen như một chàng trai sành điệu ko kém phần lịch sự. Key đứng đắn với bộ vét đen và cài hoa trên ngực. 3 người tụi hần thật sự nổi bật giữa các thiếu gia. tiiesng MC vang lên:

- sau đây, xin mời nhân vật chính của buổi tiệc ngày hôm nay, đại thiếu gia John

John bước ra, vẻ lãng tử khiến bao tiểu thư đắm đuối nhìn theo. anh ta cười làm bao người mơ mộng, nói:

- xin cảm ơn mọi người đã đến chung vui với tôi nhân ngày sinh nhật. tôi thật sự rất cảm động vì tấm lòng chân thành của mọi người.

- sau đây, xin mời thiếu gia và tiểu thư của tập đoàn Hoàng Lê lên chúc mừng đại thiếu gia của chúng tôi - MC vừa dứt lời, nó và Kin từ cửa bước vào tập trung ánh mắt của mọi người. nó thật lộng lẫy y như một nàng công chúa. Kin bảnh trai trong bộ vét trắng đuôi tôm. nhưng cả hai người mặt lạnh băng. nếu ai ko biết đây là hai anh em thì họ sẽ nghĩ đây là một cặp. nó và Kin bước lên sân khấu. John nhìn thấy nó mặt mừng rỡ. khi nó bước lên, John khẽ vòng tay qua eo nó, định trao cho nó một nụ hôn thì Kin giữ lại
- làm ơn cư xử lịch sự. đây là em gái tôi nên tôi phải bảo vệ nó - Kin nói rồi kéo nó đứng cạnh mình, hắn thầm cảm ơn thằng bạn lắm. lúc này, nếu Kin ko ra tay nhanh thì hắn đã nhảy lên đấm cho gã kia một trận rồi.
- thay mặt cho tập đoàn Hoàng Lê, tôi xin chúc đại thiếu gia sinh nhật vui vẻ, sẽ luôn có một sức khỏe tốt và cùng cha quản lí đất nước ngày càng thịnh vượng - nó nói rồi đến Kin. khi 2 người bước xuống cũng là lúc buổi tiệc bắt đầu. nó và Kin ra chỗ những người kia đã đợi
- anh ta thật trơ trẽn - Mindy bực dọc nói
- đúng vậy, anh ta nghĩ anh ta là ai chứ - sandy cũng vậy
- sao bà ko đấm cho anh ta một phát - Candy
- thôi, tui cũng chẳng muốn vậy - nó
- sao em để cho nó ôm thế chứ - hắn hỏi
- thì tao đã giữ em gái tao ày rồi còn gì nữa - Kin cười
- thôi, đi về - Kevin nói. cả bọn ko thèm ở lại dự tiệc nữa mà bỏ đi thẳng.

22. Chương 22

hôm đó, mama nó đi từ bữa tiệc về, theo sau là John. thấy nó, John chạy tới ôm chầm lấy, hôn vào môi nó rồi nói:

- anh nhớ em quá Windy à, sao em đi lâu quá vậy. à, anh báo cho em một tin. anh sẽ tới Việt Nam học cùng em
 - này anh kia, sao anh lại hôn bạn gái tôi - hắn tức giận kéo nó lại, mặt hầm hầm hỏi John
 - cái gì, Windy là bạn gái anh á. cô ấy chọn nhầm người rồi - John lắc đầu
 - mà sao anh lại tới Việt Nam - Mindy hỏi
 - tất nhiên là để đc gần Windy của tôi rồi - John
 - anh nói Windy của ai hả - hắn túm cổ áo John hỏi
 - của tôi, thì sao chứ - John gỡ tay hắn ra vênh mặt trả lời
 - thôi thôi, hai người đừng có cãi nhau nữa - Kin can
 - chúng ta sẽ ở đây 2 ngày nữa rồi về Việt Nam - nó nói xong kéo 3 bà bạn lên phòng mình
- tối hôm đó, mama nó ở nhà khác, tụi nó, tụi hắn và John ở một nhà. trong bữa ăn, hắn và John cứ cãi nhau mãi
- anh phải nhớ rằng, Windy là bạn gái tôi - hắn
 - nhưng điều đó có thể thay đổi mà - John vẫn bình thản
 - ko có chuyện đó đâu - hắn
 - tôi sẽ ko bỏ cuộc - John

- xung quanh anh có nhiều cô gái trẻ đẹp lắm mà - hấn
- nhưng tôi yêu Windy - John
- tôi cũng vậy - hấn
- vậy chúng ta đấu xem sao - John
- đc - hấn
- khi nào về Việt Nam chúng ta sẽ đấu - John
- ko vấn đề gì, tôi đồng ý - hấn
- cứ như vậy đi - John
- hai người ko thôi đi thì ko còn răng để nhai cơm đâu - nó đe dọa. thế là hấn và John đành ngậm ngùi ăn nhưng vẫn trao nhau những ánh mắt tóe lửa

.....Hết Chap 22 P1.....

sau 2 ngày cực hình ở Mỹ, tụi nó cùng trở về Việt Nam với John để bắt đầu năm học (chơi chán rồi mới đi học). hôm đầu tiên, lớp nó đc giới thiệu thêm ba học sinh mới là Lin (nó đưa Lin sang để tiện giao việc), Leo và cuối cùng là John. vì có ngoại hình cũng ổn nên Lin đc rất nhiều tên con trai hỏi thăm. Leo và John thì khỏi nói, gái theo lắm kinh khủng. nhưng đặc biệt, cả ba người luôn luôn đi theo nó. 3 bà kia thì có đôi rồi nên đi với nhau. còn hấn bị 3 người kia đá ra rìa. lúc xuống căn tin, đi thư viện,.....nó luôn đi đầu với 3 trợ thủ đi sau (John bám đuôi nó để đá những thằng tỏ tình với nó, ông cũng thế mà). hấn hậm hực cứ làm vẻ giận đối với nó. thế là nó ko chịu đc phải để hấn đi ngang với mình. hấn đắc chí vênh mặt lên với John làm John tức cực nhưng có nó ở đấy nên ko dám nói gì. giờ ăn trưa, John bị nó bắt đi mua đồ ăn trưa. còn 12 người tụi nó ở lại, Sindy lên tiếng:

- chị à, tối nay bang Hắc Kiếm muốn giao đấu
- bọn nó dám sao - Mindy giận dữ
- các em cứ giải quyết đi - Sandy phẩy tay
- cứ hỏi Windy đã - Candy
- vậy ý chị như thế nào - Jimmy
- tối nay, chúng ta sẽ đi, Mindy mang 2 cây kiếm mà papa tớ đã thuê người chế riêng cho cậu, Sandy sở trường là súng cho nên tùy, muốn mang súng gì cũng đc, còn Candy thì cứ dùng dao găm phi như thường. còn tớ, chắc phải đổi món chứ nhĩ - nó cười gian
- vậy chị muốn dùng loại gì - Sindy hỏi
- roi sắt - Jimmy
- sao nhóc biết hay vậy - Kin
- chuyện thường, em là người quản lí vũ khí cho chị ấy mà - Jimmy nói về tự hào
- ok, cứ quyết vậy đi, Jimmy và Sindy thì dùng kim độc đúng ko - nó
- vâng, vâng vậy ạ - Jimmy và Sindy đồng thanh
- thế chị muốn bao nhiêu người đi để em gọi ạ - Leo hỏi
- 50 thôi, cả Lin cũng đi luôn nhé - Sindy trả lời thay nó luôn (hiểu nó quá mà)
- vâng thưa chị - Lin lễ phép
- mà bang của cô là bang gì vậy - Kevin hỏi nó
- hình như hôm trước bảo là Angel - Key suy tư
- CÁI GÌ - hấn hét lên làm bao người người ở căn tin nhìn với ánh mắt khó hiểu

- Ken ngạc nhiên cũng đứng. Angel là bang phái có thể lực mạnh vô cùng. đánh trăm trận trăm thắng, thâu tóm hơn 100 bang lớn nhỏ khác nhau. do 4 cô gái đc mệnh danh là công chúa thiên sứ đứng đầu. đối thủ ko hề biết mặt của 4 vị thủ lĩnh. ko ngờ 4 nhóc này ghê vậy, em giấu anh tội đáng muôn chết mà - Kin chép miệng

- a ha, em ko nói hả, thôi cho em so ri, em ko muốn giấu cơ mà.....

- thức ăn đến rồi - nó chưa nói hết câu thì John đã quay lại với một đồng đồ ăn trên tay, miệng cười toe toét. 4 tụi nó khẽ gật đầu với nhau. xong tụi nó ăn vui vẻ.

.....Hết Chap 22.....

23. Chương 23

tối đó, tụi nó chuẩn bị quần áo và vũ khí để chiến đấu. tụi nó mặc bộ quần áo đen xì trông rất lạnh lùng và đáng sợ. tụi hần cũng đòi đi theo để giúp, nó lưỡng lự nhưng rồi cũng phải đồng ý.

- mà bang của anh tên chi vậy - Mindy hỏi

- Devil - Kevin trả lời

- Sandy - nó quay sang Sandy

- uk - Sandy gật đầu rồi đọc vanh vách - bang Devil là bang phái cũng nguy hiểm ngang hàng với Angel, thâu tóm hơn 100 bang lớn nhỏ khác nhau, do 4 vị đại tướng quân very handsome làm thủ lĩnh.

nó gật đầu bình tĩnh, ko lấy gì làm ngạc nhiên. xong tụi nó đi lấy mô tô để ra chỗ giao chiến. đến nơi, 50 người trông thấy tụi nó (đang đeo mặt nạ nhé) liền cung kính cúi chào. nó phẩy tay, hỏi:

- bang đó đâu

- dạ thưa chị, bọn chúng chưa đến

- coi thường ta vậy sao - nó nhếch mép

- ko dám ko dám - đúng lúc ấy, một giọng nói ngang tàng vang lên - và xuất hiện một chàng trai có lẽ bằng tuổi tụi nó, khuôn mặt baby búng ra sữa trông như trẻ con

- wao, giống Bubi nhà mình quá - Mindy hồn nhiên thốt lên

- Bubi là con nào - tên kia hỏi

- à, là con chó natasa của Candy đó mà - Candy lên tiếng - sau đó một tràng cười nổ trời vang lên, còn tên cầm đầu bang Hắc Kiếm tên là Bob giận tím mặt

- vậy thì đánh thôi, xông lên - Bob hét lên rồi cùng đàn em lao vào. nhưng có vẻ như trận đấu ko cân xứng, chỉ cần một nửa số người của tụi nó là cũng đã quá đủ rồi. tụi Hắc Kiếm bị bọn nó đánh tới tấp tới tấp. chỉ còn lại Bob nhưng hần rang ma vô cùng nên đã bắt đc Lin kẻ dao sát cổ cô bé

- tên khốn - Leo hét lên, định lao vào nhưng bị nó cản lại

- giờ mày muốn cái gì - Sandy hỏi

- quỳ xuống và xin lỗi tao - Bob cười khẩy nói

- ko thì sao - nó hỏi

- thì con nhóc này là của tao - Bob lại cười rồi dắt con dao vào quần, từ từ cởi từng cúc áo của Lin ra, hôn nhẹ lên môi cô rồi từ từ chuyển xuống ngực. Lin cố gắng vùng vẫy nhưng ko đc, hần quá mạnh. thế rồi, một tiếng hét vang lên

- AAAAAA - nó khuyu gối xuống, hai tay ôm đầu, miệng hét ko ngớt. 3 đứa kia và Kin thấy vậy lập tức che mắt nó lại, bảo tụi hấn xử lí việc này. Kin ôm nó vào lòng, vỗ về
- nhóc của anh, anh ở đây nè, em đừng sợ nữa, ko sao đâu, mọi chuyện qua rồi mà - nó vẫn la hét ko ngớt. Kin vội lấy trong túi ra một sợi dây chuyền, lắc bầm:
- tưởng ko phải dùng nữa, ai dè - xong đưa cho nó chiếc dây chuyền đó, nó nhìn thấy chiếc dây thì ngừng hét, ôm chặt cổ Kin khóc, nó khóc rất nhiều, nước mắt ướt đầm vai áo của Kin. khóc một lúc, nó thiếp đi (thằng Bob kia bị nhốt vào cùng phòng với 4 con điên hại tụi nó nói rồi). hấn đòi bế nó về với trách nhiệm là bạn trai. nhưng tụi nó và Kin ko cho. tối đó, Kin gọi tụi nó và 3 ông bạn xuống (ko có nó, nó đang ngủ trên phòng Kin)
- có thể nó đã nhớ đến chuyện ngày xưa, cho nên phải giúp nó thôi - Mindy thở dài
- Ken à, cậu tạm thời ko làm bạn trai của Win một thời gian đc ko, cả Sandy cũng ngừng làm bạn gái của anh nhé - Kin khẽ nói
- em đồng ý - Sandy đồng ý ngay lập tức vì cô hiểu rõ chuyện này hơn ai hết
- nhưng như vậy.....- hấn lưỡng lự
- tao xin mày, tao xin mày đồng ý với điều đó đi, tao phải chữa cho nhóc khỏi vết thương hoàn toàn đã - Kin nói, chưa bao giờ kiên quyết đến thế. nhìn khuôn mặt của Kin, hấn toát mồ hôi, gật đầu đồng ý. đêm đó, nó vẫn cứ thỉnh thoảng mơ đến ác mộng năm xưa, hét toáng lên làm cho Kin luôn phải ôm chặt nó vào lòng.
-Hết Chap 23.....

24. Chương 24

sáng hôm sau, cả bọn quyết định nghỉ học ở nhà với nó. hơn 9h nó mới tỉnh dậy làm ai cũng mừng. nhưng khi nhìn rõ mọi vật xung quanh, khuôn mặt nó tái mét, hốt hoảng ôm đầu, giọng đau đớn vô cùng:

- tôi là ai, mấy người là ai, tại sao tôi ở đây
- cả bọn sửng sốt và đặc biệt là Kin và hấn. hấn bước đến chỗ nó nhưng càng tiến nó lại càng lùi, mặt hoang mang vô cùng. cả bọn gọi bác sĩ tới khám thì đc biết: do nó bị sốc vì vấn đề gì đấy mà mất hết trí nhớ tạm thời. hấn và tất cả mọi người bàng hoàng. Sindy còn khóc òa lên. nó thì vẫn nhốt mình trong căn phòng ko nói năng gì. Kin đi vào, lên tiếng, giọng run run:
- nhóc à, ko nhớ anh sao? anh trai yêu quý của nhóc nè
- nó ngược mặt nhìn, tự nhiên ko hiểu sao nó òa khóc, ôm lấy Kin. khi ở cạnh Kin, nó thấy ấm áp vô cùng. hấn thấy hết, hấn đau, hấn giận mình ko bảo vệ đc cho nó. hấn lên tầng thượng ngồi thì đã thấy Sandy ở đó rồi
- cô dễ dàng chấp nhận vậy sao - hấn khẽ hỏi
- chuyện gì - Sandy hồ hững
- chuyện Kin và Windy, cô ko thấy buồn bực, ghen tức khi bạn trai mình như vậy sao - hấn
- chẳng có gì phải ghen cả, vì Windy tôi có thể từ bỏ tất cả - Sandy cười hiền trả lời
- tại sao, vì lí do gì mà cả ba người các cô có thể hi sinh cả bản thân để bảo vệ cô ấy - hấn nhìn vào khoảng trời, giọng tò mò
- vì cô ấy là người chiếu tia sáng cho cuộc đời của chúng tôi, anh có biết tại sao Windy bị như vậy ko - Sandy
- tại sao - hấn

- vì tôi đó, vì cứu tôi mà Windy bị như vậy - Sandy buồn buồn nói, có vẻ như sắp khóc, cô đang hồi tưởng lại chuyện quá khứ

- cô kể cho tôi nghe chuyện đó đi ko - hân

- ko đi, khi nào thích hợp tôi sẽ nói tất cả, anh phải chấp nhận đi, hãy để Kin chữa lành vết thương cho Windy - nói xong Sandy xuống dưới, để mặc hân với hàng đồng câu hỏi trong đầu. bữa ăn hôm đó, nó đã khỏe hơn rất nhiều, nhưng có vẻ nó chẳng nhớ đi điều gì cả, nó chỉ quần lầy Kin cả ngày thôi. trong bữa cơm:

- chị nhớ em ko chị - Jimmy bất chợt hỏi, nó nhìn cậu với ánh mắt khó hiểu, khẽ lắc đầu (John về nước rồi, vì bị Kin và hân đuổi về, và trong nhà có việc nữa) nhìn chăm chú vào khuôn mặt từng người như để cố nhớ lại quá khứ mình đánh mất. nhưng chẳng có tác dụng gì cả. tối hôm đấy, Kin đeo vào cổ nó chiếc dây chuyền đẹp vô cùng. mặt dây chuyền là hình đôi cánh có hình trái tim lồng ở giữa. nó thích thú vô cùng, cười tươi. nó chợt nhìn thấy trên cổ Kin có một chiếc dây chuyền y hệt. bất giác, nó thốt lên:

- anh hai à - Kin ngạc nhiên, hỏi nó dồn dập

- em nhớ anh sao, Windy à? em nhớ anh là ai đúng ko? nói đi Windy - nhưng đáp lại Kin là sự im lặng, nó đang bị một cơn đau đầu dữ dội, khuôn mặt nhăn nhó và rất khổ sở. Kin thấy vậy hết hoảng tìm cho nó liều thuốc an thần. nó từ từ chìm vào giấc ngủ. trong mơ, nó thấy một người con trai đang tỏ tình với một người con gái trong vườn hoa, nó ko tài nào nhớ nổi người con trai đó là ai, chỉ mơ hồ.

1 tháng sau

nó vẫn ko nhớ đi gì nhiều, mọi công sức mọi người giúp nó đều ko ổn. hân và Kin đưa nó đến bar của nó, đến công viên giải trí nơi mọi người từng chơi, đến những nơi có nhiều kỉ niệm của tụi hân và tụi nó. những lúc ấy, nó chỉ khẽ lắc đầu và mỗi tối, nó lại lên cơn đau đầu dữ dội. Kin hầu như mất ngủ, ko chịu ăn, chỉ ngồi bên nó. hân hiểu nhưng hân vẫn tức, hân ko thích nhìn Kin bên nó tràn đầy tình cảm như vậy. và hân ko hiểu sao Sandy lại bình tĩnh vô cùng, còn khích lệ Kin nhớ bên nó nhiều hơn. hân thấy mình như người thừa trong ngôi nhà khi ko còn đi cãi nhau với nó, đi yêu nó và đi bên nó nữa.

.....Hết Chap 24.....

25. Chương 25

tụi hân và ba bà bạn quyết định cho nó đi học để xem có nhớ lại ko. nó cùng vào trường với mọi người, nhưng có vẻ chẳng nhớ ra đi điều gì, mặt vẫn ngu ngơ như thường. lũ con gái hay tin nó mất trí nhớ liền lợi dụng thời cơ tán tỉnh hân. hân luôn bị bao vây bởi đám con gái nhưng khi thấy nó mặt tỉnh bơ thì buồn thiu, đuổi hết bọn kia nhưng ko có tác dụng. giờ ăn trưa, mọi người tụi nó lại tập trung một chỗ, hân đang bị 2 đứa con gái kẹp hai bên trông rất khổ sở. Kin và ba bà kia ngửa mặt lăm lăm nhưng để kệ xem nó thế nào. lúc này, Mindy nhận đi một cuộc gọi:

- alo

-.....

- cái gì, thật chứ

-.....

Mindy nghe xong đánh rơi điện thoại xuống sàn (oa oa, iphone 5 đấy), mặt cắt ko còn giọt máu, miệng lắp bắp, như sắp khóc:

- mọi.....mọi người.....mẹ.....mẹ tôi.....bị.....bắt cóc rồi

- cái gì - tất cả đồng thanh hét lên trừ nó

- Windy à, bà làm ơn tỉnh lại hộ tôi đi - Candy lắc lắc tay nó
 - ko có bà bọn tôi biết làm sao - Sandy thở dài
 - Windy à, bà phải nhớ lại đi chứ, mẹ tôi bị bắt cóc rồi kìa, oaoaoa - đến đây, Mindy đã òa khóc thực sự
 - tôi đã nói dù có chuyện gì mấy bà cũng phải mạnh mẽ lên cơ mà - nó trở lại khuôn mặt lạnh lùng cổ hủ
 - bà.....bà nhớ rồi hả - Mindy nhìn nó, ánh mắt lộ rõ vẻ vui sướng
 - đúng - xong nó rút điện thoại ra
 - chuẩn bị ngay cho tôi một trục thăng, 15 phút nữa có mặt, chúng ta sang Mĩ ngay lập tức
 - chị, chị cần quần áo chứ - Sindy hỏi
 - ok, chuẩn bị cho chị 4 bộ, em và Jimmy đi theo chị luôn
- tụi hấn từ nãy ko hiểu gì, chưa hết ngạc nhiên vì sự trở lại của nó. mãi sau hấn và Kin mới đứng dậy ôm chặt lấy nó, thiếu hết ô xi
- anh nhớ em quá à - hấn thì thào
 - nhóc à, giải thích cho anh nghe - Kin nhìn nó
 - đợi tụi em đi, tụi em giải thích sau, nhưng bây giờ các anh tuyệt đối ko đc đi đâu tách nhau, phải luôn ở cùng một chỗ, nghe rõ chưa, còn tụi em, Jimmy và Sindy phải về Mĩ gấp, nếu sau ngày hôm nay tụi em ko trở về thì phải ngay lập tức về Mĩ, nhớ đấy, tụi em đi đây - nó nói xong cũng là lúc Sindy mang đến 4 bộ quần áo đen từ cổ xuống chân. tụi nó thay quần áo xong lên trục thăng bay về Mĩ, tụi hấn nhìn theo, tự dưng thấy bất an vô cùng, nhưng ko dám trái lời nó, đành về nhà đợi. còn tụi nó, bay liền về tổ chức W gặp sư phụ
 - sư phụ, chuyện đó như thế nào - Mindy lao vào hỏi
 - bình tĩnh Mindy, sư phụ người hãy nói đi - nó khuyên bạn
 - các con nghe kĩ đây. từ 2 tháng trước, mẹ của Mindy, cũng chính là chủ tịch tập đoàn Triệu Minh đã nhận đc bức thư đe dọa. điều này ta ko muốn báo cho các con vì nghĩ Tứ Thiên cũng giải quyết đc, cho nên ngày nào mẹ Mindy cũng đc hộ tống bởi Tứ Thiên và hơn 10 vệ sĩ đc tuyển chọn bên nhà Windy. ta thấy trong 2 tháng, mọi chuyện rất ổn ko có chuyện gì xảy ra. nhưng sáng nay, khi mẹ Mindy ra vườn thì đã bị một kẻ chụp thuốc mê và mang đi mất. ta e rằng điều kiện của tên đấy thứ nhất có thể là tiền, và thứ hai chính là con đây Mindy - sư phụ vừa dứt lời, mặt mindy biến sắc, chuyển sang màu đỏ tức giận. sau khi nhận đc địa chỉ, tụi nó đeo mặt nạ vào rồi đi đến chỗ giam giữ mama Mindy. đến nơi, cảnh tượng thật kinh hoàng.....
- cảnh tượng thật kinh hoàng.....mẹ Mindy bị trói treo lên, cả người bầm dập, có chỗ máu thấm qua. nhìn bà bây giờ ko ai có thể biết đc bà là chủ tịch tập đoàn Triệu Minh đứng thứ 3 trên thế giới. Mindy nhìn, bàng hoàng, thất thần, đau khổ, lao lên tính giải cứu ẹ thì bị nó chặn lại.
- sao vậy, tôi phải cứu mẹ, bà thả tôi ra - Mindy hét lên trong đau đớn
 - từ từ - nó nói xong liền phi một chiếc dao bay đến, lập tức những tia la de phát sáng, làm rời cả cán dao và lưỡi dao mỗi thứ một nơi. Mindy giờ mới hoàn hồn, cảm ơn nó rồi rít. tụi nó giải quyết xong đồng la de thì tiến tới, ko quên cảnh giác cao độ. “xoạt”, xuất hiện trước mắt tụi nó là rất nhiều tên mặc đồ đen, cao to lực lưỡng và đứng đầu là một tên con trai đeo mặt nạ, rắn chắc và cao tầm khoảng 1m80.
 - hóa ra tập đoàn Triệu Minh phải nhờ đến tứ đại công chúa Angel để giải cứu chủ tịch sao - tên đứng đầu cười to, nói giọng chế giễu
 - thì sao - candy hất hàm hỏi
 - chẳng có chuyện gì, nhưng tiểu thư và thiếu gia nhà họ đầu lại phải nhờ đến 4 cô

- ở đâu anh ko cần biết, đây là nhiệm vụ của chúng tôi - sandy trả lời thay cho Mindy

- ồ, rất có khí phách, quả ko hổ danh chút nào - tên đó chép miệng

- đừng vòng vo nữa, điều kiện - nó vào thẳng vấn đề

- thẳng thắn, rất thẳng thắn, điều kiện của tôi tất nhiên là tiền rồi

- hóa ra cũng chỉ là mấy tên bắt cóc tổng tiền hèn mọn, nhưng kế hoạch ko tồi - nó nhếch mép, nở nụ cười hình bán nguyệt đẹp mê li _tụi nó chỉ đeo mặt nạ che nửa phần trên thôi)

- ồ, cô quá khen

- số tiền - Mindy hỏi

- ít lắm mà, chỉ cần một triệu đô la thì tôi sẽ thả bà chủ tịch ngay

- thế thì chúng tôi ko thể đáp ứng rồi - nó nói xong, chưa kịp để bọn kia phản ứng đã lao lên, dùng dây xích có gắn lưỡi liềm ở đầu quật liên hồi. chẳng mấy chốc, nó đã hạ đc 20 tên áo đen. tên cầm đầu giận lắm nhưng vẫn cố cười

- đánh lên sao, theo tôi biết thì đó ko phải cách hành động của tứ đại công chúa

- rồi sao - sandy nói xong cũng cùng tụi nó lao lên, xử lí từng tên một. tuy bọn chúng yếu hơn tụi nó nhưng số quân thì đông ko tả, đếm sơ chắc cũng hơn 300 tên. Mindy nhanh tay đã chém đứt đôi cái mặt nạ của tên thủ lĩnh. cả tụi nó bất động, sững sờ. khuôn mặt đó, giống kin và nó đến kì lạ, chỉ khác là đôi mắt nó có màu xanh dương, đôi mắt Kin có màu nâu đen. còn đôi mắt tên này, màu đỏ rực rỡ càng làm tăng thêm vẻ rực rỡ và ý chí chiến đấu. vì bất ngờ, nó bị một tên đâm một nhát dao vào sau lưng. vết thương đc nó tránh kịp nên chỉ vào sâu tầm 3cm. nó vẫn chiến đấu. cuối cùng, tụi nó đã giải quyết xong đám kia, chỉ còn lại tên thủ lĩnh vẫn đứng đó. khuôn mặt anh ta ko hề tỏ rõ sự sợ sệt, mà chỉ là thán phục mà thôi (giống chị Windy và anh Kin như đức). lúc này, mindy, Sandy và Candy đồng loạt rút súng ra, chĩa thẳng về phía tên cầm đầu và bóp cò. “đoàng”, “đoàng”, “đoàng”, 3 tiếng súng cùng vang lên, nó từ nãy đến giờ ngồi xem, thấy 3 bà bạn ngắm bắn vào tên kia thì vội lao ra:

- khônggggggggggggggggggggg - những tiếng hét xé tan bầu trời vang lên, một người ngã xuống, máu chảy từng dòng đỏ lôm, mùi tanh bốc lên. một người bàng hoàng, sững sờ, 3 người còn lại khóc như hét, bàn tay cầm súng buông xuống tuyệt vọng.

.....

còn bên bọn hắn, đã tối mà ko thấy tụi nó trở về đâm lo, chẳng thèm ăn uống gì, cứ đi qua đi lại mãi ko thôi (tác giả chóng hết cả mặt)

”gọi tên của anh là nắng

để em đc làm mấy trắng

bên anh quần quít mãi chẳng rời

và khi gọi anh là mưa

chẳng thể gần lại đc mưa

ánh nắng ảm áp đi xa”

nhạc chuông bài tình yêu màu nắng của Kin vang lên. nhìn thấy đó là số của nó thì mừng hét lên, vội vàng bắt máy. nhưng đầu dây bên kia lại ko phải nó mà là Sandy

- alo các em sao rồi

-.....

- nào nín đi, kể cho anh nghe

-.....

- cái gì, sao lại thế - Kin như hét, thất thần

-.....

- đc, tụi anh đi ngay - Kin nói xong vội kéo 3 ông bạn đang ngơ ngác như con nai vàng gặm cỏ non ra ngoài, gọi trực thăng bay liền về Mĩ

- có chuyện gì vậy hả - Kevin sốt sắng hỏi

- nói nhanh - hần

- Windy nó bị thương nặng, đang trong phòng cấp cứu - Kin lí nhí, giọng run run. tất cả mọi người thôi ko hỏi, lòng nóng như lửa đốt. chẳng mấy chốc, trực thăng đến nơi, 4 tụi nó lao như bay đến bệnh viện, thấy Sandy, Mindy, Candy cả người tái tái, có chỗ rớm máu đang ngồi ngoài phòng cấp cứu, thấy tụi hần thì Mindy lao vào lòng Kevin khóc nức nở, Candy đc key dìu vào chỗ ngồi, còn hần và Kin hỏi Sandy dồn dập, làm cô trả lời ko kịp. cuối cùng, cô quay ra tên cầm đầu, người có khuôn mặt giống nó và Kin. đầu tiên, 4 bọn hần đều sững sờ nhưng nhanh chóng, Kin lao đến, nắm cổ áo tên kia mà đấm, đá ko thương tiếc. các bác sĩ vội can ngăn và bắt tụi hần ngồi ở ghế chờ. khoảng 10 phút, 4 cặp phụ huynh của tụi nó đi đến. mẹ nó nghe xong liền ngất đi, phải chuyển vào phòng hồi sức. sau 6 tiếng cấp cứu, bác sĩ bước ra, thở dài nói:

- chúng tôi đã cố hết sức nhưng.....

- ông làm bác sĩ cái kiểu gì mà ko chữa đc hả - hần lao lên

- tôi nói hết đã - ông bác sĩ toát mồ hôi hột

- nói đi - papa nó

- chúng tôi đã cố hết sức nhưng tỉnh lại hay ko là tùy thuộc vào người bệnh. nếu trong 3 ngày nữa mà cô ấy ko tỉnh thì chúng tôi rất tiếc nhưng mong gia đình hãy chuẩn bị tâm lí - bác sĩ nói xong liền đi thẳng, để lại những con người bàn hoang ko nói lên lời.

26. Chương 26: Chương 26

ngày thứ nhất, tất cả mọi người cùng nhau ngồi cạnh giường nó, Jimmy và Sindy đã đi Pháp để ko phải thấy cảnh đau buồn. hần cứ như người mất hồn, chẳng nói lời nào với ai, cứ ngồi im bên cạnh nó, thỉnh thoảng khẽ lăm bầm điều gì đó ko ai nghe đc. Kin cũng chẳng khá hơn là bao, cứ thần thờ hết ngồi cạnh nó lại ra bên cửa sổ ngước lên thăm oán trách ông trời (oán trách tác giả mới đúng). còn Sandy, mindy, Candy cứ mãi nói một câu:

- chính tại em, chính em đã bắn nó như vậy, tại em mà nó phải nằm đây

còn tên mà nó đỡ đạn cho ko cảm thấy đau buồn lắm, chỉ hơi ngạc nhiên và cảm kích nó thôi (biết sự thật thì lòng lộn lên ấy chứ). cứ như vậy, không khí buồn bã bao trùm lấy tất cả những người ở cạnh nó. pama nó rất buồn, một nỗi sợ mơ hồ ko tả đc bám lấy dai dẳng.

ngày thứ hai, hôm nay mọi người còn lo nhiều hơn thế. chẳng ai nói với ai câu nào. có lúc, bàn tay nó hơi động đậy khiến cho hần vui sướng tột độ, cười như nắc nẻ, cầm chặt tay nó. nhưng rồi vui sướng bao nhiêu thì lại thất vọng bấy nhiêu. nó vẫn chẳng chịu tỉnh dậy, mắt vẫn nhắm, và hơi thở yếu hơn hôm qua.

hôm nay là ngày cuối cùng, nếu nó ko tỉnh dậy thì mọi chuyện sẽ kết thúc. nó sẽ bỏ phí rất nhiều tình cảm mọi người dành cho nó. chẳng ai muốn nhìn thấy nó ra đi, chẳng ai muốn mãi mãi ko nhìn thấy tiếng cười của nó. và tất nhiên, người ko mong muốn điều đó nhất chính là hần. từng phút trôi qua trong chờ đợi, ai cũng ngồi cạnh nó đông đủ, phòng bệnh tuy rộng hơn 50m² mà vẫn thấy nóng bức, khó chịu. hết giờ, mọi hi vọng như làn khói bụi tan biến hết, các bác sĩ vào mang nó đi nhà xác. ai cũng khóc, khóc cho số phận hẩm hiu của nó. duy chỉ có hần là ko khóc, mà giữ ko cho ai đến gần nó cả. các bác sĩ cố gắng giành nó ra từ tay hần, hần quyết ko cho ai lấy cả. đúng lúc ấy:

- đau - một tiếng nói nhỏ thôi nhưng hậu quả của nó rất lớn, tất cả mọi người đổ dồn và nơi phát ra tiếng kêu, chính là nó, mi mắt nó khẽ rung rung rồi từ từ mở ra. đập vào mắt nó là khuôn mặt ướt đầm nước mắt của mọi người, nhưng ngay sau đó, từ phát ra từ miệng nó khiến ọi người lẫn nữa bất ngờ và bàng hoàng:

- mọi người.....là ai - khuôn mặt nó ngu ngơ hỏi. ai cũng ngạc nhiên, mặt dần thối ra nhìn nó, và sau đó, một tràng cười nổ cả cái bệnh viện to như con khủng long bạo chúa, nó ôm bụng cười bò trên giường, cười như điên, cười mà quên cả vết thương ở bụng của mình

- ôi, hahahaha, hehehehe, đau bụng quá, hihihihhi, con đùa thôi mà, ôi cái bụng, mà sao mọi người nhìn con ghê vậy - nhận ra sát khí ngút trời có thể thiêu cháy cả trái đất thì nó ngừng cười, nói đúng hơn là cố nhịn cười, hỏi mọi người một cách ngây thơ. ai cũng bó tay với nó và lao đến ôm chầm lấy nó, các bác sĩ bị Kin đuổi đi thậm tệ ko thương tiếc. ai cũng mừng, riêng hắn thì sững khỏi nói, mừng như bắt đc.....kim cương (mừng hơn ý chứ). như nhớ ra điều gì đó, nó vẽ mặt đăm chiêu, vội bảo Candy:

- bà đi gọi tên kia (tên cầm đầu ý ạ) vào đây cho tôi, tôi muốn nghe hết, pama kể hết cho con

sau khi tên đó đc đi vào thì cả nó và Kin đều nhìn khuôn mặt của bố mẹ ngạc nhiên tột độ rồi thắc mắc

- chẳng lẽ con chưa chết - mama nó quay sang papa nó thất kinh

- anh..anh.....thật sự.....anh ko chắc, nhưng em và các con phải biết chuyện 18 năm về trước - papa nó bắt đầu kể

- khi em mang thai bọn nó, thì các bác sĩ đã nói rằng em sinh ba, 2 trai và 1 gái, cái ngày đó, cái ngày em đau bụng và phải vào bệnh viện gấp để sinh con đã xảy ra chuyện. em sinh đc 3 đứa con rất khỏe mạnh và đứa nào cũng xinh xắn, đáng yêu. nhưng lúc ông bác sĩ vào bế 3 con ra, thì chỉ còn lại Kin và Windy thôi, còn anh ba của Windy cũng chính là em trai của Kin thì biến mất. anh đã huy động toàn bộ lực lượng đi tìm con, nhưng kết quả vô ích. vì vậy anh phải nói dối em rằng con của mình một đứa đã chết khi vừa sinh ra. anh đã dằn vặt lòng mình từ rất lâu rồi. nay nói ra nhẹ cả người - papa nó kết thúc hồi tưởng

- vậy có nghĩa là..... - Kevin âm ừ (ông này ngu thí mò)

- anh ta (tên đó) là em trai của Kin và anh trai của Windy - tất cả đồng thanh trừ nó và Kin vì ngạc nhiên ko nói nên lời rồi. còn tên kia thì cũng lâm vào tình trạng tương tự, ko thể ngờ mình lại là con trai thứ 2 của tập đoàn Hoàng Lê danh tiếng lẫy lừng.

.....

đã 1 tuần kể từ khi nó biết đc sự thật. mọi rào cản đều biến mất. tên đó chính là anh ba của nó. nó đã tự đặt tên cho anh ta là Kan, tên thật là Hoàng Lê Thiên Khánh. anh ba nó đã quen dần với cuộc sống trong gia đình và bây giờ thương nó vô cùng, hơn cả Kin, một phần cũng thấy hối hận vì đã hại Mindy nhiều. và bây giờ, nó cùng ba bà bạn đang có mặt tại phòng sư phụ:

- sắp đến lễ kết nạp thành viên mới đúng ko ạ (mỗi năm kết nạp một lần) - Candy hỏi sư phụ

- đúng thế - sư phụ âu yếm nhìn những đệ tử mà ông coi là con gái

- chúng con muốn giới thiệu một nhóm 5 người - Mindy

- ai có phúc lộc vào mắt của tứ đại công chúa Angel vậy - sư phụ cười cười

- dạ, đó là anh hai, anh ba của con, bạn trai con và bạn trai của Mindy, Candy ạ - nó điềm tĩnh trả lời

- ồ, ta đã gặp hôm ở trong bệnh viện rồi, cả 5 đứa đều rất có khí phách đấy, nhưng liệu họ có vượt đc các con ko đây - sư phụ mỉm cười nhìn tụi nó chờ phản ứng

- đúng vậy, và con muốn hai người này gia nhập tổ chức, họ sẽ giúp ích cho chúng ta rất nhiều - nó vẫn giữ khuôn mặt lạnh lùng

- đc, 2 tháng sau ta sẽ đưa giấy mời cho họ - sư phụ nói rồi tụi nó đi về. chuẩn bị đồ xong là bay về Việt nam luôn. tối hôm ấy, trong nhà có 8 người tụi nó và Kan - anh ba nó. mọi người tổ chức bữa tiệc để chào mừng Kan gia nhập gia đình

- à em kể cho anh nghe cái vụ em bị mất trí nhớ đi - Kin hỏi nó và nhận thấy khuôn mặt tối sầm của nó nhưng ngay tức khắc lại trở về bình thường, nó bắt đầu kể:

- khi nhìn thấy cảnh đó, em lại nhớ về quá khứ đen tối đó. em bị mất trí nhớ và khoảng thời gian đó mọi người biết rồi. nhưng hôm vào trường, em có thể nhớ ra ngay khi bước chân vào, chỉ là em cố giả lơ để xem

ai đó có chịu đuổi bọn ruồi muỗi bu quanh đi ko thôi - nó vừa nói vừa tặng cho hắn cái lườm chấy toàn thân, hắn lạnh sống lưng khi nhìn thấy khuôn mặt của nó

- thôi mà, anh biết anh sai rồi, anh xin lỗi - hắn

- anh sai gì chứ - nó giả ngơ hỏi

-ừ.....thì.....thì...anh ko.....chịu.....đuổi cái đám.....ruồi muỗi..đi - hắn ấp úng mãi mới nói đc trọn vẹn câu

- biết lỗi là tốt - nó cười tươi rồi ôm lấy cánh tay hắn

- à mà mai anh ba đi học với tụi em nha - tự nhiên nó quay sang Kan hỏi

- ok em gái - Kan nói xong hôn vào má nó (eo, thích nghi nhanh gớm)

- ê này này nhóc, phải nể tình anh mày chứ, nó là em út chung cơ mà - Kin thấy vậy ko chịu nổi liền nói

- anh bằng tuổi em mà - Kan giả lơ

- nhưng vẫn sinh trước nhóc 3 phút đấy - Kin

- thế anh lớn hơn thì phải nhường em chứ - kan vẫn tiếp tục trêu ông anh mới có của mình

- hai cậu cãi nhau ít thôi, cô ấy là của tôi - lúc này hắn mới chịu lên tiếng. và 1 trận cãi nhau tranh giành nó nổ ra, gây đc trận cười bể bụng ọi người. sáng hôm sau, trường SS có thêm một học sinh mới đẹp trai giống hệt tụi hắn. lúc này, 3 anh em nhà nó đi cạnh nhau, gây bàn tán xôn xao ko ít

- sao 3 người họ giống nhau quá vậy - hs1

- đúng đó, trừ đôi mắt ra thì giống nhau lắm - hs2

- kì lạ nhỉ - hs3

bao nhiêu lời bàn tán xôn xao vang lên khiến tụi nó thấy phiền vô cùng. vào lớp, cô giáo chủ nhiệm giới thiệu;

- hôm nay lớp chúng ta có thêm học sinh mới, em vào đi - Kan bước vào, con gái bắt hình trái tim liên tục. Kan bắt đầu giới thiệu;

- hi everyone, my name is.....

- thôi giới thiệu bằng tiếng việt đi ông ơi - nó tự dưng xen vào, kan chỉ cười xòa rồi lại tiếp tục

- chào mọi người, tôi tên là Hoàng Lê Thiên Khánh, cứ gọi tôi là kan - và sau đó là một nụ cười tỏa nắng khác hoàn toàn Kin

- xin hỏi bạn cũng là người của dòng họ Hoàng Lê sao - một nữ sinh mạnh dạn hỏi

- đúng vậy - Kan cười

- thế bạn có quan hệ như thế nào với tập đoàn Hoàng Lê - câu hỏi này khiến Kan bối rối, ánh mắt nhìn về phía nó, nhận đc tín hiệu đồng ý, anh chàng liền nói

- tôi là thiếu gia thứ 2 của chủ tịch tập đoàn Hoàng Lê, tức là anh trai của Windy và em trai của Kin

- sao tớ chưa nghe bao giờ - nữ sinh lại hỏi tiếp

- cô thắc mắc như vậy đủ rồi - nó lên tiếng giải vây cho Kan rồi chỉ tay vào cái chỗ trống bên cạnh cửa sổ. Kan liền ra đó ngồi. tiết học trôi qua trong sự tò mò của mọi người.

27. Chương 27: Chương 27

giờ ăn trưa, cả căng tin ồn ào vì có thêm một hotboy mới. và các học sinh bắt đầu gọi tụi hần là 5H (hotboy). khi thấy Kan ko đi với cô gái nào, đám nữ sinh lập tức bu lấy, người bám tay, người bám vai, trông cậu đến khổ. còn 4 cặp đôi còn lại mãi tình tứ với nhau nên cũng chẳng để ý. chỉ đến khi kan khẽ nói với nó:

- giúp anh
- ko - nó trả lời thẳng tưng
- đi mà, anh xin em, chẳng lẽ em định để ông anh của em cho bọn sói này sao - Kan ánh mắt tội nghiệp
- vậy anh phải nghe theo em đóa
- ôi em ác vậy
- thế thoai
- ờ rồi, anh đồng ý - Kan vừa nói xong, tiếng hét vang trời nổ tung tung ra

- MẤY CÔ CÓ BIẾN ĐI KO HẢ? ANH TÔI LÀ ĐỂ CHO MẤY CÔ BẮM LẤY À - tiếng của nó công hiệu ngay lập tức, chưa gì đám nữ sinh đã chạy mất hút ko còn thấy ai. còn kan vừa sững vì thoát ợc đám đó, vừa đau khổ vì nghĩ đến những điều nó bắt anh làm. tối hôm đó, tụi nó quyết định đi bar để giải sầu. Kan cũng phóng chiếc mô tô của mình đi. đến nơi, những người của bang Angel chào bọn nó, bang Devil chào bọn hần. đến quầy rượu, tụi nó ngồi gọi những ly rượu nặng và đất nhắm nháp. lúc ấy, có mấy thằng cao to đi đến, gây sự với tụi hần. nhưng chưa kịp làm gì thì Kan đã lên tiếng:

- đủ rồi
- a chào bang chủ - mấy thằng đó thấy Kan vội hấp tấp cúi chào còn tụi nó nhìn Kan với ánh mắt ngạc nhiên. Kan chỉ cười cười ko nói gì và khi nhìn thấy hình xăm hoa hồng đen trên tay của Kan, tụi nó hiểu ra tất cả.

2 tháng sau, tụi nó nhận ợc tin phải về Mĩ để giới thiệu Kan với mọi người. và đó cũng là lúc, 5H nhận ợc giấy mời gia nhập tổ chức W, tuy ngạc nhiên nhưng tụi hần vẫn quyết định thử sức. buổi tiệc diễn ra với rất nhiều tập đoàn. hôm đó, gia đình tụi hần (trừ Kan) cũng chính thức thông báo, tập đoàn của gia đình tụi hần đã lọt vào top 10 tập đoàn đứng đầu thế giới chỉ sau nhà tụi nó. đó là lí do pama tụi hần luôn phải làm việc cật lực. MC bắt đầu:

- thưa mọi người, hôm nay tập đoàn Hoàng Lê danh tiếng mở buổi tiệc này để giới thiệu nhì thiếu gia đã mất tích nay tìm lại ợc. xin mọi người hãy cùng chúc mừng họ. sau đây mời các thiếu gia và tiểu thư của tập đoàn Hoàng Lê lên sân khấu - tiếng MC dứt, xuất hiện trên sân khấu là 3 con người có khuôn mặt giống nhau như đúc, chỉ khác về đôi mắt. trông cả 3 người cứ như thiên sứ huyền thoại làm ai cũng phải trầm trồ. lúc này, một tiểu thư của tập đoàn đá quý lớn thứ 9 trên thế giới lên tiếng:

- cho tôi hỏi một câu ợc không - tiểu thư này vô cùng dịu dàng và đáng yêu. nhìn thấy cô, ai cũng nhận rõ đây là một người tốt

- vâng, xin cô cứ hỏi - Kan vui vẻ trả lời

- sao ba người có khuôn mặt giống nhau vậy - câu hỏi của tiểu thư khiến cả ba người bật cười. trong phút chốc, tất cả mọi người trong căn phòng bất giác ngây người vì nụ cười cũng giống nhau và cũng đẹp mê hồn. lần này, Kan vẫn lịch sự trả lời:

- à thì điều đó tất nhiên vì chúng tôi là anh em rồi

- nhưng tại sao giống quá vậy - cô tiểu thư tiếp tục ngây ngô hỏi

- vì chúng tôi là anh em sinh ba - Kin vừa dứt lời, mọi người ồ lên ngạc nhiên, cả cô tiểu thư cũng ngạc nhiên vô cùng. lúc này, một nhũ chanh chua, nhũ tiểu thư của tập đoàn thời trang đứng thứ 5 thế giới lên tiếng:

- sao cô ngốc quá vậy, điều đơn giản thế mà cũng hỏi - nó nóng mặt, ngay khi nhìn tiểu thư dịu dàng kia, cô đã quý mến ngay, nhưng nhỏ này thì.....

- vậy cô thông minh lắm sao - nó chưa kịp lên tiếng thì Kan đã nói ngay

- này anh kia, anh mới bước chân vào gia đình Hoàng Lê mà đã huênh hoang thế hả - nhỏ đó tức giận nói

- chúng tôi ko phân biệt người vào trước người vào sau, mà cô đâu phải người nhà của chúng tôi mà cô nói vậy - nó cãi hộ anh nó, giọng lạnh băng khiến mọi người sởn tóc gáy. nhỏ đó nghe xong cứng họng, vội nín thinh. lúc tụi nó bước xuống để dự tiệc, cô tiểu thư dịu dàng kia đến nói:

- cảm ơn mọi người vì chuyện hồi nãy. tôi thật sự biết ơn lắm. mà nhân tiện, tôi tên là Lương Ngọc Trang, cứ gọi tôi là Mike nhé - tụi nó vui lắm vì quen thêm đc một cô bạn đáng yêu và tốt bụng. và có thể sau này, Kan và Mike sẽ là một đôi chăng?

(Hoàng Lê Thiên Khánh (Kan - 17 tuổi): đẹp trai kiểu lãng tử, võ cũng rất đỉnh vì đc học từ bé. rất thông minh, là bang chủ một bang khá nổi tiếng có tên là Zeus. IQ: 300/300.

Lương Ngọc Trang (Mike - 17t): rất xinh xắn, biết đc một ít võ, cũng rất thông minh, tấm lòng nhân ái như một thiên thần. rất quý tụi nó. IQ: 295/300)

sau khi giải quyết đc vấn đề thành viên mới của gia đình thì tụi nó tức tốc có mặt tại tổ chức để trực tiếp tuyển chọn thành viên mới. cuộc tuyển chọn có ba vòng. vòng 1 thì thành viên muốn gia nhập phải đấu với Tứ Thiên. nếu lọt vào vòng 2 thì phải đấu với Ngũ Phong. và cuối cùng, tụi nó sẽ là chứng ngại vật cuối cùng. ngồi chờ hơn 1 tiếng mà chẳng thấy ai cả, những ứng cử viên đầu bị đánh bại bởi 2 nhóm kia. tụi nó phát chán, cứ ca cẩm mãi. cuối cùng, cửa phòng bật mở, sau đó có 4 cô gái bước vào, khuôn mặt cũng thanh tú và khá ổn, khẽ cúi chào tụi nó rồi xông lên. tụi nó quá bất ngờ nhưng vì là sát thủ chuyên nghiệp nên đỡ đc nga. sau đó, những cuộc cam go gay cấn diễn ra. tụi nó chỉ né chứ ko hề đánh. chỉ quá phút thứ 10 thì tụi nó đánh mạnh, những người kia tuy bị thương nhưng vẫn cố cầm cự. qua 30 phút, tụi nó chiến thắng, tuy vậy, nó điềm tĩnh trả lời:

- các cô tuy ko thắng đc bọn tôi nhưng đỡ đc trong vòng 20 phút đã là rất khá. nhưng hãy tự biết lượng sức mình, và nhất là đừng hòng đánh lén đc bọn tôi. và tôi tuyên bố, các cô sẽ đc chọn, cứ đi thẳng tới văn phòng để gặp sư phụ. - sau khi 4 người kia đã đi khỏi, tụi nó chợt thấy cánh cửa bật mở, và 5 tụi hấn bước vào, mặt đắc thắng, hấn lên tiếng đầu tiên:

- các cô chắc là tứ đại công chúa Angel lùng danh

- ko dám, anh quá khen - Mindy trả lời, miệng khúc khích cười

- vậy chúng tôi phải đấu với cô - lần này là Kevin

- đúng, ko sai chút nào - Candy

- nhưng chúng tôi có tận 5 người - Kan

- có gì khó đâu - nó khẽ cười rồi thì thầm vào tay Sandy điều gì đó. ngay tức khắc, Sandy chạy đi và 5 phút sau quay lại với một cô gái cũng đeo mặt nạ (Sindy đấy ạ).

- cân bằng rồi chứ - nó lãnh đạm hỏi

- ok, vậy thì đấu thôi - Kin nói rồi ngay tức khắc xông lên. quả ko hổ danh là những bang chủ bang phó nổi tiếng, thế đánh rất hiểm hóc và nhanh. tụi nó cũng chẳng phải tay vừa, đánh liên tiếp và luôn tận dụng thời cơ tìm điểm yếu của đối phương. cứ như vậy, cuộc chiến diễn ra đã gần 1 tiếng mà chưa phân thắng bại. lúc này, nó chợt dừng đánh hấn, nhảy ra chỗ khác rồi nói:

- rất giỏi, đã 1 tiếng mà chưa biết ai thắng ai thua. vậy thì các anh cũng chẳng phải tầm thường. cứ đi thẳng là đến nơi để gia nhập tổ chức. các anh đi đi - đi đc một đoạn, hấn chợt quay lại hỏi:

- chúng tôi đã đc vào, vậy chúng tôi có quyền xem mặt các cô chứ

- giờ chưa phải lúc - Mindy trả lời, giọng hơi khó chịu. khi tụi hấn đã đi khỏi, Sindy tháo mặt nạ ra, hớn hở nói:

- các anh ý quả ko phải tay vừa, Kan mạnh ghê, đến em còn phải công nhận
- hoàn hảo đấy chứ - nó nhếch miệng rồi tiến thẳng tới phòng thay đồ rồi trở về nhà.

28. Chương 28: Chương 28

hết sang Mĩ lại phải trở về Việt Nam, thật sự tụi nó thấy quá mệt mỏi. nhưng từ khi về Việt Nam, Mike cũng về cùng tụi nó. đơn giản là vì Mike đã trúng tiếng sét ái tình với Kan, nhưng Kan cứ dửng dưng như ko, cậu chẳng thèm để ý hay tỏ ra biết ơn. nó và hắc cũng có thêm thời gian nhiều hơn với nhau. hôm nay, hắc rủ nó đi xem phim, đứng trước rạp chiếu phim đợi nó, hắc cứ luôn bị quấy rầy bởi những ánh mắt triu mến của mấy bạn nữ. tuy vậy, khi nó đến thì tình hình khác hắc, chẳng ai dám bén mảng đến gần. xem xong phim, hắc và nó đi ăn tối rồi kết thúc bằng một nụ hôn nồng nàn. và những cuộc vui ở quầy bar cũng nhiều hơn. một ngày, có chiếc xe limo sang trọng đỗ trước cổng trường đợi nó. nó vừa bước ra là ngay lập tức lao đến ôm lấy người đàn ông đứng cạnh xe:

- papa - nó hét
- đó đâu có phải papa cô ấy đâu - Kevin thắc mắc
- đó là pa nuôi đó - Mindy
- là sao - hắc
- bà ý có 10 người cha nuôi ở khắp các nước, người đàn ông kia chính là Koshinami, ông trùm xã hội đen nổi tiếng ở Nhật đó - Sandy
- Koshinami sao - Key hét lên
- à há, con nhỏ này quen toàn người nổi tiếng thui à - Kín chép miệng, sau đó nó trở lại cùng với người đàn ông đó
- rất vui đc gặp các cháu - Koshinami chìa tay
- bác nói đc tiếng Việt ạ - Kan
- à, nhóc Windy dạy bác đó - ông cười hiền
- à mà papa sang đây có chuyện gì vậy
- papa muốn thông báo một việc quan trọng, con hãy gọi ngay cho Leo và nhóm Thunder của nó đến đi
- gấp vậy papa- nó bỗng chuyển sang thái độ nghiêm túc
- uk, nhân tiện hãy gọi luôn cho các papa nuôi khác của con đến đi, chuyện lần này ko hề đơn giản - ông nói dứt câu là nó liền lấy máy gọi cho rất nhiều người rồi tắt cả mau chóng trở về nhà. tại nhà, nó mở cửa căn hầm bí mật dưới lòng đất mà papa nó bí mật xây cho. căn pgong đó có một cái bàn to ở chính giữa, rộng khoảng hơn 100m2 như một cái phòng họp. khoảng nửa tiếng sau, 10 người của nhóm Thunder (tính cả Leo) và 11 người cha nuôi nữa của nó đến. Candy đứng lên giới thiệu:
- đây là Koshinami, cha nuôi thứ nhất của Windy, là ông trùm nổi tiếng ở nhật, thâm tằm hơn 100 tập đoàn lớn nhỏ. ngồi cạnh là Hattori, cha nuôi thứ hai của Windy và là chủ tịch của tập đoàn giải trí đứng đầu nước hàn. kia là ông Sen, cha nuôi thứ ba, chủ tịch tập đoàn viễn thông đứng đầu nước thế giới. còn đó là cha nuôi thứ tư của Windy, ông Mamère, tài phiệt Pháp, ôi tui mệt quá, bà nói hộ tụi đi Sandy
- ok, đây là Rospend, cha nuôi thứ năm và là tài phiệt nước Thụy Điển, kế là cha nuôi thứ sáu, tổng thống nước Pháp, ông Wisment, tiếp theo là ông Napoli, cha nuôi thứ bảy, chủ tịch tập đoàn bất động sản đứng đầu nước Mĩ, cha nuôi thứ tám của Windy là ông Ailene, nhà tài phiệt Nga, ông Momantdi, chủ tịch tập đoàn xe hơi đứng đầu nước Singapore. cuối cùng là cha nuôi thứ 10, ông Kojima, Tài phiệt Hàn - Sandy nói ột thôi một hồi rồi ngồi xuống tu hết chai nước. nó phá ra cười rồi nói với Thuder

- thôi bọn nó mệt rồi, mấy anh chị tự giới thiệu nhá, miễn cho em đi, mà trông bộ dạng mấy người cứ như đi diễn hề ý, thậm chí nó cứ ngồi chọc huyền thuyên nhóm Thunder mãi. một lúc sau, một anh chàng tuần tú lẳng tử buộc phải lên tiếng:
- bộ nhóc ko chọc tuija nh ko đc sao
- ờ có cả chị nữa nha - nó giả bộ nhăn mặt
- thui bà để ấy người ý giới thiệu, tranh nói của người ta hoài - Mindy thấy rồi quá vội ca
- ok, vậy thì bắt đầu từ anh - nó nói rồi chỉ vào người con trai tuần tú lúc nãy
- à ừ, anh là Hoàng Lê Minh Nam, cứ gọi anh là Tim - Tim nói kèm theo cái nháy mắt
- eo, tui buồn nôn, cho xin cái chậu nào - nó giả vờ muốn ói, mặt nhăn như khi ăn ớt
- thôi nha - Tim quát yêu nó
- vậy hóa ra anh là Tim, chàng ca sĩ khiến bao nhiêu cô say như điệu đó á hả - Mike hét lên
- ừ đúng đó bé, em thích anh hả - Tim thấy có người nhận ra mình thì sung sướng tự mãn
- à em ko hâm mộ anh, chỉ là thấy quan tâm mấy cái vụ xì căng đan rầm trời thui à - Mike quảng cho Tim một câu làm Tim hột hăng, mặt như cái bơm đang căng thì xìt, còn tụi nó lăn ra cười nghiêng ngả
- người tiếp - Candy
- khoan - nó tự dưng hét lên
- gì vậy trời - Kin
- gọi cho 6 nhóc đó nhanh - nó chợt nhận ra thấy thiếu người vội quát Leo. và sau 6 phút, có người gồm 3 trai 3 gái bước vào, đẹp trai xinh gái cực kì
- chúng em chào chị hai - 6 nhóc đồng thanh
- ờ, về mà ko báo ngen, muốn chết lắm rồi đúng hok - nó mắng giận
- thôi sorry chị hai, tụi em mới về, nhận đc lệnh là đến luôn nè - một nhóc xinh gái lên tiếng
- thế có để tụi anh giới thiệu tiếp ko - một anh chàng khác lên tiếng
- rồi - nó kéo giọng nói
- anh tên là Hoàng Lê Thái Quân, cứ gọi anh là Leo. còn đây là Hoàng Lê Ngọc Dũng, gọi là Zen. bên cạnh là Hoàng Lê Minh Lâm, tên thường gọi là Zun. tụi anh là.....
- ban nhạc The Best nổi tiếng khắp Châu Á - Leo chưa kịp nói hết thì một cô bé trong đám kia đã hét lên, về mặt vô cùng vui sướng
- nào nào, từ từ rồi đến các em - Sandy phải giải quyết đám hỗn loạn
- anh là Hoàng Lê Minh Kiệt, anh trai song sinh của Zun, cứ gọi anh là Dan
- á, diễn viên nổi tiếng khắp thế giới, cho em xin chữ kí - một cậu nhóc vội hét
- bây giờ ai mà còn hét là tui đuối về à nha- nó ko chịu đc đành lên tiếng, lời nói của nó lập tức có hiệu lệnh, căn phòng im re
- chị là Hoàng Lê Mỹ Dung, cứ gọi chị là Mun nha
- chị có phải là họa sĩ nổi tiếng đạt giải nhất tại hội thi vẽ tranh toàn thế giới ko - Kevin hỏi
- đúng rồi - Mun cười tươi nói
- còn chị là Hoàng Lê Ngọc Ly, chị gái song sinh của Zen, cứ gọi chị là Emma. bên cạnh chị là Hoàng Lê Thu Ngân, gọi là Yumi. đây là Hoàng Lê Phương Trinh, biệt danh là Sei.
- à, nhóm 3 siêu mẫu nổi tiếng khắp các nước ở Âu -Á. - hấn gật gù

- còn chị là Hoàng Lê Ngọc Hân, cứ gọi chị là Demi, ok
- ca sĩ, siêu mẫu nổi tiếng khắp Châu Á, ko tệ - Key
- xong rồi, nghe mấy anh chị nói em buồn ngủ quá nè, nói gọn hơn chút ko đc sao - nó uể oải ngáp dài
- đừng có chọc ngoáy nữa nghen - Demi cười cười nhìn nó
- sao mọi người đều mang họ Hoàng Lê vậy - hần thắc mắc
- vì chúng tôi là trẻ mồ côi, đc papa ruột của Windy đem về nuôi dưỡng và đào tạo - Zen trả lời
- mấy mấy anh chị bao nhiêu tuổi - hần hỏi tiếp
- tất cả anh chị đều 20 hết á - Yumi
- chị hai quên tụi em sao - một bé gái xinh xinh nói
- à cho chị số rỳ mấy đứa, nào bắt đầu đi
- em tên là Hoàng Lê Bích Ngọc, cứ gọi em là Su. còn đây là Hoàng Lê Ngọc Lan, bạn ấy có biệt danh là Sin. bên cạnh là Hoàng Lê Thu Hường, anh chị cứ gọi bạn ấy là Sen. năm nay tụi em đều 15 tuổi - Su giới thiệu
- ê, còn bọn tui thì sao - một cậu bé thông minh đẹp trai lên tiếng
- mấy ông tự túc là hạnh phúc đi, tui chỉ giới thiệu con gái thôi - Su cãi
- bà nhớ đấy - cậu nhóc ko cãi đc nữa đành chịu thua
- nhớ chứ - Sin chen vào
- em tên là Hoàng Lê Quốc Việt, cứ gọi em là Bu. bên cạnh là Hoàng Lê Tiến Anh, bạn ấy có biệt danh là Bin. cuối cùng là Hoàng Lê Xuân Đông, cứ gọi là Ben cho tiện ạ. tụi em cũng đều 15 tuổi hết - Bu dứt lời, vẫn quay sang lườm nhóc Su một cái
- thế này là thế nào - Kevin hỏi
- à phần này của tôi. Thunder là nhóm sát thủ nổi tiếng trên toàn thế giới, đc papa tui trực tiếp đào tạo. họ đã nổi danh một thời nhưng vì ko có nhiệm vụ nên đã tạm giải tán để thực hiện con đường riêng của mình. nay chắc là có việc nên papa nuôi của tui mới gọi. còn đây là Nhóm Tiểu Quỷ, gồm 6 thành viên tuy bé nhưng là nhóm sát thủ đứng sau Thunder với cách hành xử thông minh và vô cùng giỏi. tụi nó có một bộ não nhạy bén và đều dễ thương đáng yêu hết á - nó nói kèm theo cái nhéo má yêu cho Su
- Nhóm Tiểu Quỷ sao - Kevin
- uk, sao - Sandy hỏi
- à, Tiểu Quỷ nổi lắm luôn á - Kevin tiếp tục nói, ko để ý sáu cái mặt đáng yêu đang vênh lên

29. Chương 29: Chương 29

qua ngày hôm sau, nó mới nhớ ra chuyện quan trọng mà papa nuôi muốn nói với nó. nhưng cuối, cùng, câu trả lời lại là:

- ko có gì, bây giờ chưa cần nói - nó hựt hẫng nhưng cũng thấy thoải mái vì hiện tại chưa phải li nghĩ nhiều. hôm ấy đi học, lớp tụi nó có thêm 4 học sinh mới. khi 4 nhỏ kia vừa bước vào, tụi nó nhận thấy rằng đó chính là 4 thành viên nữ mới của tổ chức W mang cái tên Tứ Đại Tiểu Thư. và y như dự đoán, 4 nhỏ đó lập tức bám lấy tụi hần làm tụi nó bực mình vô cùng.

(Hồ Linh Diệp: (17t - Anna): thành viên của nhóm Tứ Đại Tiểu Thư đứng sau tụi nó và tụi hần trong tổ chức. bề ngoài là một cô bé ngây thơ trong sáng, xinh đẹp nhưng tâm địa xấu xa quỷ quyệt, thích hần và đương nhiên ghét nó. cao 1m67. là con gái của một tập đoàn nằm trong số các tập đoàn của papa nuôi Koshinami của nó nên vô cùng kiêu căng. IQ: 190/300

Hồ Linh Đan: (16t - Bela) em gái của Hồ Linh Diệp, thích Kin và luôn tìm cách hãm hại Sandy, cũng giả vờ thánh thiện ngây thơ như chị nhưng mưu mô quỷ quyệt và đặc biệt là rất xảo trá. thành viên của Tứ Đại Tiểu Thư. cao 1m65, IQ: 185/300

Phùng Thanh Xuân (17t - Lei): thành viên của Tứ Đại Tiểu Thư, xinh đẹp nhờ son phấn, chỉ đẹp tự nhiên đc một chút nhưng luôn tỏ ra yếu đuối để con trai che chở, khi hết giá trị lợi dụng thì thẳng chân đá người ta, thích Kevin nên luôn tìm cách hại Mindy. là con gái nuôi của một thương nhân khá giả nên luôn tự kiêu. cao 1m68, IQ: 195/300)

Hạ Phương Lam: (16t - Ruby): thành viên của Tứ Đại Tiểu Thư, quỷ quyệt và thích Key ngay từ cái nhìn đầu tiên. là cháu gái của một chủ tịch tập đoàn trang sức đứng thứ nhì Việt Nam. cao 1m63, IQ:180/300)

giờ ăn trưa, khi tụi nó và tụi hần ngồi ăn vui vẻ cùng nhau thì tụi nhỏ đó đi đến, ôm lấy tụi hần và kéo đi. tụi nó bức mình đẩy nhẹ mấy nhỏ đó, nhưng ko ngờ mấy nhỏ tự ngã xuống, giả vờ khóc lóc:

- ôi, sao mấy bạn lại đẩy tớ, tớ có làm gì quá đáng đâu - nhỏ Anna

- đúng đó, mấy bạn sao lại đẩy bọn tớ - Ruby phụ họa

cả căn tin bắt đầu bàn tán xôn xao, ai cũng trách bọn nó quá đáng. cả tụi hần cũng thấy mấy nhỏ đó khóc lóc quá nên bị lừa vì vẻ mặt ngây thơ, hần quát nhẹ nó

- em làm gì vậy, mấy cô ấy chỉ muốn rủ bọn anh đi chơi thôi mà

- em ko cần mạnh tay vậy đâu - Kin cũng nói Sandy

Sandy tức giận bỏ đi, Mindy, Mike, Candy và Kan (riêng anh này chẳng bị lừa) nói mấy câu với nhỏ kia rồi cũng bỏ đi mất. chỉ còn nó đứng đó, đau lòng lắm nhưng cố tỏ ra lạnh lùng mạnh mẽ:

- sao mấy cô ko bỏ học mà đi làm diễn viên luôn đi, diễn đạt lắm đấy, có ới người ngu ngốc bị mấy cô lừa kia. nhưng nhân đây tôi nói trước, tất cả các cô mà cứ làm bạn tôi khóc đi, các cô sẽ ko còn giữ đc bộ mặt giả tạo của mình nữa đâu - nó nói xong cũng bỏ về mất, chẳng thèm quan tâm đến tụi hần đứng đấy với mấy nhỏ kia. về đến nhà, 3 bà bạn của nó cứ ở mãi rong phòng ko thèm ra ngoài, nó nói;

- việc gì phải buồn vì mấy người đó, đi bar giải tỏa đi - và ngay lập tức, 4 nàng nhà ta lại thẳng đến bar Evil ăn chơi đập phá. đến nơi, tất cả mọi người choáng ngợp trước vẻ đẹp của tụi nó. sau khi nhấp nháp rượu rồi, tụi nó định đi đưa xe thì cánh cửa bar bật mở, 4 nhỏ kia bước vào, theo sau là tụi hần. thấy tụi nó, tụi hần định đi đến ngồi thì bị 4 nhỏ kia giữ lại, mấy nhỏ đó ông ọ:

- chẳng phải các anh hứa là sẽ làm việc này để nhận lỗi thay bạn gái anh sao, phải ở đây với tụi em chứ - Mindy ngứa mắt quá ko chịu nổi liền lao đến tát cho nhỏ Lei một cái, nhỏ lại lăn ra giả vờ khóc lóc và còn cắn môi mình cho nó chảy máu ra. Kevin thấy vậy, hiểu lầm liền xô mạnh Mindy ra chỗ khác rồi đỡ lấy Lei dưới đất. Mindy bàng hoàng, chạy vụt ra khỏi quán bar về nhà. Kan nhìn từ đầu đến cuối. sau khi tụi nó chạy đuổi theo Mindy thì anh mới tiến tới chỗ bọn hần, khẽ nói nhỏ vào tai từng đứa:

- đừng có bị lừa bởi mấy khuôn mặt thánh thiện đó. đừng để đến lúc hối hận không kịp đâu - tối đó, cả bọn không thèm về biệt thự mà sang chỗ nhóm Thunder và Tiểu quỷ chơi. thấy Mindy khóc lóc còn mặt đứa nào cũng đỏ lên vì tức giận, Tiểu Quỷ dò hỏi mọi chuyện và sáng hôm sau quyết định sẽ trả thù giùm. còn Thunder tuy cũng tức giận lắm nhưng ko dám ra mặt vì sợ đám fan khủng bố. sáng hôm sau, Tiểu Quỷ đích thân đi xử tội mấy nhỏ kia. tuy tụi nó không muốn vậy nhưng Tiểu Quỷ vẫn kiên quyết đi. Tiểu Quỷ đến nơi, lập tức thu hút biết bao nhiêu ánh nhìn của học sinh trong trường

- oa, Tiểu Quỷ nổi tiếng kia - hs1

- đúng đó, dễ thương xinh trai quá đi - hs2

- ước gì mình bằng tuổi mấy em ý nhỉ - hs3

- mấy em ý đến đây làm gì nhỉ - hs4

vừa nhác thấy bóng dáng 4 nhỏ kia, Su và Bu đã cùng nhau đến trước mắt mấy nhỏ, tuy bé hơn mà mấy nhóc còn cao bằng mấy nhỏ đó (lùn quá mà). Su lên tiếng trước:

- thì ra mấy cô bắt nạt chị hai tui sao
 - xấu òm - Bu buông một câu
 - này mấy nhóc, ăn nói cẩn thận nha - Anna giả vờ tội nghiệp
 - xì, thấy ón quá đi mất - Sin đã bước cùng mấy nhóc còn lại
 - sao có người đóng kịch giỏi thế nhỉ, đã lừa đc nhiều người chưa - Bin hỏi châm chọc
 - này nhóc, sao emỡ nói chị thế - Bela mắt đỏ hoe như sắp khóc (nước mắt cá sấu quá bà ơi)
 - đừng có mang nước mắt ra dọa chúng tôi, nói cho các cô biết, đừng có mà động đến chị Windy và mấy người bạn của chị ấy, ko là sẽ biết tay tôi đây - Ben
 - vậy mấy nhóc sẽ làm gì các chị nào - Ruby vừa dứt lời cũng là lúc cả 4 nhỏ ăn cái tát của 4 bé Bin, Sin, Sen bà Ben (chị iu các bé quá à). mấy nhỏ tức nổ đom đóm mắt nhưng khi nhìn thấy tụi hấn bước đến thì lần đùng ra khóc, tay ôm mặt tỏ vẻ đáng thương. tụi hấn trông thấy liền chạy tới đỡ dậy (sao ngu quá vậy nè, IQ biến đâu mất rồi) và hỏi han. nhỏ lei mới khóc lóc, gào lên rồi nức nở nói:
 - híc...híc.....các em ấy.....híc.....đánh.....chúng em.....nói là.....do.....do Windy sai.....híc.....đến.....
 - sao mấy em lại làm thế hả, sao ác quá vậy - hấn tức giận, quát lên với Tiểu Quỷ
 - cái loại như anh mà chị Windy cũng yêu đc sao - Su nói lạnh lùng
 - về nhìn lại mình đi, lớn bằng từng này còn để bị lừa - Bu nói xong rồi cùng cả nhóm tiểu Quỷ trở về, để mặc cho tụi hấn ầm ức, còn tụi nhỏ kia cười gian xảo.
- tụi hấn đỡ 4 nhỏ kia vào lớp, thấy tụi nó ngồi bình thản ở đó, Key tức giận đến tát vào má Candy rồi mắng mỏ không thương tiếc:
- tôi không ngờ em lại là loại người như vậy. cái tát này là tôi trả hộ Ruby - Candy bị tát thì ngồi yên rồi sau đó lặng lẽ đứng lên. nó tức giận liền lôi điện thoại ra gọi cho papa:
 - có chuyện gì vậy con gái - papa nó hỏi giọng trù mền
 - papa lập tức thu hết cổ phần trong các tập đoàn họ Hồ, họ Hà và làm cho thương nhân Phùng Thanh Chu (bố nhỏ Lei ạ) phá sản không còn đường kiếm sống cho con - nó hét lên
 - đc thôi con gái, mà có chuyện gì vậy - papa nó
 - con sẽ kể sau - nó
 - ưk vậy pi pi con gái iu nha - papa nó nhí nhảnh nói rồi cúp máy. 5 phút sau, 4 nhỏ kia nhận đc điện thoại của papa 4 nhỏ nói rằng gia đình đã phá sản. 4 nhỏ bàng hoàng, nhưng nhớ ra còn có bọn hấn liền giả vờ ngất đi. hấn cũng ức chế không kém, đi tới chỗ nó trách móc:
 - sao em có thể làm như vậy chứ, mấy cô ấy có làm gì đâu, sao em cứ cậy nhà mình rồi động một tí là co người ta phá sản vậy chứ
- Kin lúc này không nói gì cả, cậu không thích mấy nhỏ kia, nhưng cậu thấy tụi nó làm như vậy cũng là quá đáng lắm nên cứ kệ, không nhận ra Sandy đã khóc từ lúc nào. Mindy chẳng thèm để ý, vội đuổi theo Candy. nó bàng hoàng, nó không nói lên lời. mãi lúc sau, nó mới cùng Kan và Mike đi về. Sandy khóc, cứ khóc như mưa, đứng nguyên tại chỗ. khoảng tầm 5 phút khóc đã đời, Sandy quệt nước mắt, đi đến chỗ Kin nói nhẹ nhàng như không;
- có lẽ ngay từ lúc đầu, chúng ta chẳng nên đến với nhau, chúc anh hạnh phúc với cô ấy - rồi cô cũng bỏ đi nốt, 4 nhỏ kia thì cười trong bụng. còn tụi hấn đau lắm, đau như có từng mảnh dao cứa vào tim mình. nhưng có lẽ, người đau nhất.....chính là tụi nó.

30. Chương 30: Chương 30

khi về đến nhà, tụi hấn đc gọi xuống phòng bí mật ngay lập tức. xuống tới nơi, tụi hấn thấy có đầy đủ các papa nuôi của nó rồi. còn Tiểu Quỷ khi vừa thấy tụi hấn là nói đều luôn:

- lớn rồi còn bị lừa thì không hiểu IQ có bằng tụi nhóc con không nữa - Sen
 - chắc không đâu - Ben
 - đúng rồi, bằng làm sao đc, chẳng trách mấy người ngây thơ quá - Su bực mình
 - kệ đi, nói làm gì những người IQ thấp - Bin chen vào. tụi hấn tức lắm nhưng chưa kịp nói gì thì Sandy đã nói
 - các em thôi đi, chị không thích đâu
 - nhưng mà..... - Bu ầm ụt
 - thôi ngay, chị không muốn nói nhiều - nó mệt mỏi nhắm mắt lại, tưởng chừng như không muốn nhìn thấy tụi hấn nữa. nhóm Tiểu Quỷ cũng đành im lặng. còn Thunder chỉ lắc đầu thở dài.
 - sao nhóc cứ phải gay gắt thế nhỉ, anh là anh nhóc cơ mà - Kin ko chịu đc lên tiếng
 - là anh mà bị lừa thế đấy - Kan chen vào thay nó
 - đúng là nhìn nhầm người mà - Mike cũng thêm một câu
 - thôi, ko nhắc chuyện đó nữa, papa nói lí do đi - nó vẫn bình thản như vậy
 - đc, nghe đây. tập đoàn Chu thị là tập đoàn công nghệ thông tin đứng thứ nhất Á -Âu. nhưng đó chỉ là cái vỏ bọc. bên đó đang thực hiện kế hoạch để lật đổ Mafia, FBI và CIA - cha nuôi thứ nhất của nó
 - chúng đã thu thập đc một số thông tin bên trong để phục vụ kế hoạch - cha nuôi thứ hai
 - và chúng ta muốn các con đi tiêu diệt cái ổ đó để tránh cho chúng thực hiện thành công kế hoạch - cha nuôi thứ ba
 - nhưng đó chỉ là một tập đoàn quá nhỏ so với các tập đoàn nhà Windy, Sandy, Mindy và Candy kia mà - Zen thắc mắc
 - nhưng đằng sau tập đoàn đó có rất nhiều tập đoàn chống lưng - cha nuôi thứ tư
 - điển hình đều là các tập đoàn có xích mích với các tập đoàn nhà 4 đứa tụi con (tụi nó) - cha nuôi thứ 5
 - tức là bây giờ chúng ta phải lập ra một kế hoạch cụ thể để tiêu diệt chúng - Mindy
 - đúng, nhưng vẫn chưa thấy bọn chúng tiến hành, nên cứ chờ thời gian hành động thôi - cha nuôi thứ 6
 - đc ạ - nó vẫn phong thái lạnh lùng, nói xong là đi ra cùng ba bà bạn. Thunder nghe xong cũng trở về ngôi nhà mới của mình. các papa nuôi của nó thì mạnh ai nấy về. Tiểu Quỷ nhìn tụi hấn chấy mặt, sát khí ngút trời, vẫn không ngừng lẩm bẩm chữ rửa trong miệng.
- tối đó, tụi nó, 4 nhỏ kia và tụi hấn nhận đc lệnh triệu tập của tổ chức. ngay lập tức cả ba nhóm vào phòng họp. ở đây đã đầy đủ. còn tụi hấn và 4 nhỏ kia vẫn ko biết mặt của tứ đại công chúa Angel huyền thoại. tụi nó đc ngồi ở vị trí cao nhất, 2 bên là tứ đại tiểu thư và ngũ đại thiên vương Devil (tụi hấn), dưới nữa là Ngũ Phong và Tứ Thiên. đương nhiên sự phụ ngồi ở vị trí cao nhất:
- người cho gọi chúng con có chuyện gì - nó lên tiếng trước, hấn chợt thấy giọng nói kia quen thuộc kinh khủng, nhưng nhất thời không nghĩ ra
 - các con biết tập đoàn Chu thị chứ - sự phụ
 - dạ có - Mindy từ tốn trả lời
 - đó chỉ là vỏ bọc, và chắc chắn chúng đang muốn lật đổ Mafia, FBI và CIA. ta nghĩ chúng đã cài gián điệp vào tổ chức ta để thăm dò tin tức. các con có nghi ai ko - sự phụ nó trả lời

- có thể chính là tứ đại công chúa thì nắm bắt thông tin dễ hơn nhiều - nhỏ Ruby chẳng chọc
- nhưng những người mới thì có khả năng hơn đây - nó điềm tĩnh “đốp” lại làm nhỏ kia ngượng tím mặt
- vậy các con có nghĩ ra kế hoạch gì ko - sư phụ nó hỏi
- kế hoạch thì đã có nhưng tụi con muốn bàn riêng với sư phụ - sandy
- đc, tí nữa đợi ta ở văn phòng, thế còn ai có ý kiến ko - sư phụ
- có phải hôm kết nạp thành viên mới thì tứ đại công chúa ko đánh thắng đc chúng tôi đúng ko - nhỏ Anna
- ko phải là ko đánh thắng, mà chúng tôi nhường thôi - Candy khinh bỉ nói
- vậy sao - Lei
- các cô còn sai sót nhiều lắm - mindy
- như thế nào - Bela vênh mặt
- thứ nhất, khi đánh ko bao giờ đc đánh lén. đó ko phải phương thức hành động của sát thủ chuyên nghiệp. thứ hai, cách đánh đầu tiên của các cô quá mạnh, luôn muốn thắng luôn nên sẽ rất dễ bị đuối sức. như vậy nếu đánh với nhiều người thì các cô sẽ dành lấy phần thua. và thứ ba là ko biết quan sát đối thủ, chỉ biết lao vào mà đánh ko chịu suy nghĩ. hôm đó, nếu tôi ko cho dừng kịp thì cô sẽ bị ngất mất rồi đây Anna ạ - nó bình thản nhận xét như ko. 4 nhỏ kia giận tím mặt vì nó nói quá đúng, đành im lặng xấu hổ. sau khi bàn bạc kế hoạch với sư phụ xong, tụi nó trở về.

31. Chương 31

tụi hần đêm nằm ko ngủ đc, cứ thấy trần trọc và hối hận vì lỡ nặng lời với tụi nó. tụi hần biết rõ rằng mình yêu tụi nó lắm nhưng vì lòng tự tôn (ngu) cao nên ko dám mở lời. cuối cùng, 4 chàng nhà ta đi tới kết luận: sẽ đi xin lỗi tụi nó. sáng hôm sau, tụi hần chờ tụi nó trước cổng, thấy bóng tụi nó, tụi hần kéo tay định lôi ra chỗ khác thì 4 nhỏ kia bước tới (nhỏ nào bám ông nào thì tự biết) bám lấy, nũng nịu:

- anh, em mệt quá, anh đưa em lên phòng y tế nha - nhỏ Anna nói với hần. hần ngại ngần chưa kịp từ chối thì đã bị lôi đi. nó đứng đó, thấy tay hần rời mình thì đau đớn, cổ nuốt nước mắt ngược vào tim rồi nhẹ nhàng bước tiếp. còn Kin định nổi lại với Sandy thì nhỏ Bela kéo tay lôi lên lớp học, Sandy hựt hẫng, vài tia hi vọng nhen nhúm trong lòng thì ngay lập tức bị dập tắt ko thương tiếc. nhưng cô ko yêu đuối như thế, cô phải chứng tỏ rằng mình can đảm khi ko có anh ở bên. cô bước, mỗi bước là mỗi nhát dao đâm vào tim, rỉ máu và đau đớn (em thương chị quá à). còn Key và Kevin chịu số phận tương tự. Mindy và Candy chịu quá nhiều đau đớn dần trở nên chai lì, cái tát Candy phải nhận từ Key quá đau, đau buốt từ da thịt cho đến tim, cô ko muốn khóc nữa, cô kệ cho sự việc diễn ra như thế nào, cô ko muốn biết. còn Mindy, bị chính người mình yêu thương mắng mỏ và xô ngã thì cô biết rằng mình ko nên tin tưởng anh ta nữa, nên học cách đi một mình. cả 4 người, mang mỗi người tâm trạng khác nhau nhưng đều là vì.....tình yêu.

lên lớp, có một cậu bạn trai đưa cho nó tờ giấy có ghi dòng chữ “anh đợi em ở phòng y tế, anh có chuyện muốn nói”. chủ nhân bức thư là hần. nó tự nhiên thấy vui, có khi nào anh ấy sẽ xin lỗi mình, nó đi một mình đến phòng y tế. trong lúc nó đi thì:

- anh à, anh có biết em yêu anh lắm ko - Anna nói với hần
- tôi xin lỗi, tôi có bạn gái rồi - hần hồ hững trả lời
- em ko biết, làm bạn trai em nha - Anna tiếp tục tỏ vẻ mặt đáng thương (đáng ghét thì có)
- ko, tôi.....- hần chưa kịp nói hết câu thì Anna đã túm cổ áo hần, kéo xuống và hôn. ngay lúc ấy, nó tới, nhìn thấy và khóc, nó ko nói gì cả, chỉ chạy đi. hần nhìn thấy nó chạy như vậy, vội đuổi theo còn nhỏ Anna ngồi lại, cười nham hiểm. nó cứ chạy, chạy mãi, nó đau, nó hận kẻ đã bóp nát trái tim nó. nó chạy thẳng một mạch về nhà, đóng cửa phòng mặc cho hần đập cửa kêu gào ầm ĩ. nó khóc mệt, khóc chán chê rồi ngủ thiếp đi. chiều, ba bà bạn nó về đến nhà, thấy hần ngồi gục đầu trước cửa phòng thì bắt tụi hần (trừ hần đang nằm) mang đi, còn mình thì vào phòng nó. thấy nó đau, Sandy cũng đau theo, còn Mindy ko nói gì,

chỉ lặng lẽ nhìn nó. Candy đã khóc từ lúc nào, cô nhớ đến cái tát của Key, nhớ đến tình cảm mình dành cho anh nhiều thế nào. còn tội hấn, mệt mỏi, đau khổ, ko ai nói với ai câu nào. tất cả chỉ là sự im lặng bao trùm. còn đâu ngôi nhà đã từng vang vọng khắp tiếng cười đùa thỏa thích. còn đâu niềm vui, niềm hạnh phúc tràn ngập.....

32. Chương 32: Chương 32

sáng hôm sau, bắt gặp hấn ở chân cầu thang, nó ko kìm được lao vào phòng khóc nức nở. Sandy dỗ mãi ko được, Mindy thì đang bận nấu ăn với Tiểu Quỷ cũng phải lao lên, Candy đã ngồi sẵn trong phòng nó từ hôm qua rồi. 3 cô cứ an ủi nó mãi mà không được. nó khóc, khóc mãi và trong tiếng khóc nghẹn ngào, cả 3 người nghe được một câu nói của nó:

- hức.....hức.....xin mấy.....bà.....hức.....để cho...tôi khóc lần.....này nữa.....thôi - xong nó lại khóc tiếp, Sandy thở dài nhìn nó, cô cũng ko kìm được nước mắt khi nhớ đến Kin. cô cứ tưởng mình chọn đúng người. nhưng tất cả chỉ là do cô tưởng tượng ra thôi. khóc chán chê, nó đi rửa mặt và cả ba bà bạn của nó ngỡ ngàng, khuôn mặt nó lúc này lạnh như băng và ánh mắt màu xanh dương tuyệt đẹp tỏa ra hàn khí chết người. bước xuống dưới nhà, tội hấn cũng ngỡ ngàng, Tiểu Quỷ chẳng có vẻ gì ngạc nhiên, chỉ nhếch mép nhìn hấn có ý bảo rằng :” tất cả là tại anh đó”. đang định ngồi xuống ghế, Kin nắm tay nó hỏi:

- ê nhóc sao vậy, mặt đáng sợ quá - nó ngẩng đầu lên, dùng đôi mắt xanh dương của mình nhìn thẳng vào đôi mắt nâu đen của Kin làm anh bất giác rùng mình, buông tay nó ra trở về chỗ ngồi. suốt bữa ăn, không khí im lặng đến đáng sợ bao trùm. Kan vẫn đầu đủ tỉnh thần nhất, khẽ liếc cô em gái song sinh của mình.

- Windy à - Kan lên tiếng, phá vỡ ko khí im lặng. nó lại ngược mắt lên nhìn, nhưng đôi mắt xanh dương đã dịu đi, ko giống khi nó nhìn tội hấn. đôi mắt bây giờ của nó ấm áp lắm!

- em không sao chứ - Kan tiếp tục hỏi. nó chưa kịp trả lời thì Su đã chen vào

- anh nghĩ sao

- chắc là..... - Kan đáp ứng trả lời thì nó buông đưa xuống bàn, đi ra ngoài vườn (hôm nay tội nó được nghỉ nhà, chủ nhật mà). ba bà bạn nó và Mike thấy thế liền ra theo ko thèm nhìn tội hấn lấy một cái. Kevin cứ ngồi thờ ra, nhớ đến cái đẩy mình dành cho Mindy bất giác tự giận mình ghê lắm. đúng lúc ấy, chuông cửa reo, Bu nhanh chân ra mở cửa. một lúc sau, tiếng của Bu vang vang:

- mấy cô út đi, ở đây ko hoan nghênh mấy cô - tất cả chạy ra, ngoài cửa chính là 4 nhỏ đang đứng đó, thấy tội hấn chạy ra lập tức rơi nước mắt

- sao em nặng lời với chị vậy - Anna

- híc.....anh Kin à..... - nhỏ Bela kéo dài giọng, nũng nịu với Kin

- biến - nó từ vườn đi ra, lạnh lùng buông một câu

- tại sao - Ruby đáp lại thách thức

- đừng để tôi nói lần thứ hai - nó nhìn thẳng 4 nhỏ đó, đôi mắt màu xanh dương như lưỡi dao đâm vào người mấy nhỏ kia. 4 nhỏ đó sợ hãi nhưng ngay lập tức chạy đến bám lấy tay tội hấn. nhưng chưa bám được thì Tiểu quỷ đã chặn đường, Su liền nhìn thẳng vào người mấy nhỏ và thật bất ngờ, đôi mắt của Su cũng mang một màu xanh dương chết chóc giống như của nó. 4 nhỏ đó bất giác lùi bước, nhỏ Lei nói:

- nhưng đây là nhà mấy anh ý, mấy anh ý có quyền cho tôi vào

- xin lỗi nhưng đây là nhà chúng tôi - Sandy nói giọng cương quyết

- thế là thế nào, anh đã hứa hôm nay đưa em đi chơi mà - Ruby nói với Key. Candy đau lòng, nhìn Key như muốn tìm lời giải thích

- đợi anh một chút - Key ko suy nghĩ mà chạy vội lên gác thay quần áo

- còn mấy anh thì sao - Bela hỏi 3 người tội hấn

- uk, đợi anh tạo - 3 người nói xong cũng chạy lên gác thay quần áo. một lúc sau cả 4 tụi hần đã xuống và chuẩn bị đi cùng 4 nhỏ kia. nó đứng đó, ko nói gì, ko phản ứng gì trong khi Sandy, Mindy và Candy đã úp mặt vào tay mà khóc. nó lạnh băng như thể hần không phải bạn trai của nó vậy, nó khẽ mấp máy ở môi khi hần đứng gần nó:

- là do anh tự chọn trước, đừng trách tôi không nể tình - xong nó quay bước bỏ vào nhà. Tiểu Quỷ tức giận, ầm ức đi sang nhà Thunder chơi. hần không hiểu câu nói của nó nhưng lại bị Anna kéo đi

33. Chương 33: Chương 33

đang đưa mấy nhỏ đi chơi, hần nhận đc điện thoại nói phải về nhà gấp. tụi hần vừa chia tay mấy nhỏ xong thì Anna rút điện thoại ra gọi cho ai đó;

- thực hiện kế hoạch rồi hã

-

- thám thính sao, hơi khó đó

-

- đc, nếu thành công thì các anh ấy phải là của chúng tôi

-

- ok, tôi sẽ cố, nhưng ông nhớ giữ lời - nói chuyện với người kia xong, mấy nhỏ thì thăm với nhau rồi cười ranh ma. tụi hần về đến nhà vôi trở xuống hầm ngay lập tức, Tim sau khi thấy đã đông đủ thì lên tiếng:

- ông ta bắt đầu rồi

- đúng, ông ta đã thực hiện kế hoạch - Ley trầm ngâm nói

- vậy thì chúng ta cũng phải bắt đầu thôi - Mun

- kế hoạch thì em đã có, chỉ cần mọi người thực hiện y như thể thôi - nó ngựa đầu ra sau ghế

- và còn điều này nữa.....-Sandy nói lấp lửng

- phải nhớ kĩ tuyệt đối.....- Mindy tiếp

- là không bao giờ.....- Candy

- được tiết lộ RA NGOÀI - nó nhấn mạnh từ “ra ngoài” làm tất cả mọi người sồn tóc gáy

- đc, em cứ nói kế hoạch và phân công ọi người đi - Emma

- kế hoạch như thế này, ‘#%\$*’#%\$*’\$ - nó sau khi bàn bạc và phân công nhiệm vụ cho từng người thì mới rút điện thoại ra gọi cho ông Koshinami

- alo, papa à, papa cho người làm ngay cho con những vũ khí như con đã nói nhé

-

- vâng, 2 ngày nữa, con và mọi người sẽ đến lấy

-

- con chào papa - nói chuyện với ông Koshinami xong, nó lại gọi cho 9 người cha nuôi còn lại để đặt nào là thiết bị định vị, điện thoại riêng, áo chống đạn,.....khí mọi người đã ra về hết, chỉ còn tụi nó dưới phòng, Sandy hỏi nó:

- vậy mấy nhỏ đó thì sao

- đúng đó, chẳng lẽ cứ để như vậy - Mindy sốt sắng hỏi

- ko sao đâu, cứ để như vậy đi, mấy nhỏ đó chỉ là một phần của kế hoạch thôi - nó mỉm cười, nụ cười của ác quỷ.

trên cánh đồng bồ công anh, có 2 người 1 trai 1 gái đang đứng đối diện, người con gái mặt vô cùng buồn, còn người con trai thì lạnh lùng vô cảm

- tại sao anh lại từ chối em - người con gái bật khóc

- xin lỗi nhưng tôi ko có một chút tình cảm gì với cô cả - người con trai vẫn lạnh lùng như ko

- anh nói dối đúng ko, đừng nói dối em mà - người con gái khụy xuống, tay bám chặt lấy áo của người con trai

- tôi ko thích con gái đeo bám, cho nên đừng để tôi khó xử - nói rồi người con trai đi thẳng, để lại người con gái khóc nức nở, tay bầu chặt lấy những bông bồ công anh dưới đất, miệng luôn nói:

- Kan, đừng như vậy mà, em thích anh lắm Kan ơi - đó chính là Mike và người con trai kia ko ai khác là Kan. và mặc cho Mike ngồi đó, Kan bước đi, ko một chút xao lòng, ko một chút dao động trước người con gái đẹp ngây thơ như thiên thần kia đang đau lòng ở đằng sau. cậu vẫn bước, và khuất bóng sau những bông bồ công anh đang rung rinh trong gió.

34. Chương 34: Chương 34

hôm sau đi học, tụi nó chẳng thèm để ý đến mấy nhỏ đang bám chặt lấy cánh tay của tụi hần mà ung dung vào lớp. nó lạnh lùng nhìn nhỏ Anna bằng đôi mắt xanh dương đáng sợ của mình làm Anna bất giác chột da, lo sợ về thân phận mình sẽ bị bại lộ. nhưng nó chỉ nhìn một lúc rồi quay sang nói chuyện với Sandy. giờ ra chơi, Sandy nhận đc mẫu giấy hẹn gặp ở sân sau của trường. cô đến đó, và thấy Bela đứng hiên ngang, khinh khỉnh nhìn cô. Candy chẳng sợ sệt gì, hỏi thẳng:

- lí do

- tôi tưởng cô phải hiểu điều đó hơn ai hết chứ - Bela đáp lại mỉa mai

- đừng vòng vo - Sandy ko thèm nhìn nhỏ nữa làm nhỏ tức ói máu

- tránh xa Kin ra, anh ấy là của tôi - Bela hét lên

- bộ tôi hay bám anh ta lắm hả - Sandy dù tức nhưng vẫn cố nhịn

“chát”, nhỏ Bela sau khi nghe câu ấy liền tát Sandy một cái, má cô đỏ lên, in hằn năm ngón tay của nhỏ

- mày cũng chỉ như lũ bạn mày thôi, toàn bám mấy anh ý dai như đĩa - Sandy tức, tát cô cũng là quá lắm rồi, vậy mà còn xúc phạm đến các bạn cô, đặc biệt là nó. máu nóng phun trào, “chát”, cô tát nhỏ Bela bằng tất cả sức mạnh của mình. và đúng lúc ấy, iney đến, nhỏ Bela mỉm cười rồi ngã xuống, má đỏ lừ, khóc nức nở (sao nước mắt mọc đầu ra sẵn thế mọi người nhỉ). Kin trông thấy thế vội chạy đến, đỡ nhỏ dậy và quát Sandy:

- em làm sao vậy, sao đánh cô ấy ghê thế, em là loại con gái chỉ biết đánh người khác để trả thù thôi hả - Sandy bàng hoàng nhưng cô ko khóc. có lẽ sống với nó lâu nên cô cũng biết kiềm chế mình rồi. Kin đỡ nhỏ Bela dậy, chỉ biết đến má của nhỏ đó có dấu tay của Sandy, mà ko hề biết má cô cũng đau, cô cũng bị tát. Kin đưa nhỏ Bela vào phòng y tế. còn sandy cứ như người mất hồn trở về lớp. thấy má bạn mình có 5 dấu tay đỏ lừ, nó tức giận lao đến, hỏi han tới tấp. tới đây, Sandy đã ko kiềm chế dc nữa, cô đã cố gắng ko khóc từ sau sân trường đến đây, nhưng nước mắt ko nghe lời. cô gục đầu vào vai nó, khóc dữ dội, mặc kệ những giọt nước mắt đã thấm qua vai áo nó. Candy và Mindy thờ dài, nó ngồi đó, đang cố kiềm chế cơn tức giận để cho vở kịch thành công. và may là nó là một con người kiềm chế giỏi, nếu ko nó đã đi đến xé xác nhỏ Bela và cả anh nó ra rồi. thương anh thì thương thật đấy, nhưng như vậy thà đừng có anh còn hơn.

tối hôm đó, hần nhận được một cuộc hẹn từ nhỏ Anna. hần đưa nhỏ đi chơi khắp nơi, và chỉ nghĩ rằng hần và nhỏ là bạn bè, và tuyệt nhiên ko cảm thấy có lỗi với nó. chơi chán và đã đói bụng, nhỏ Anna đòi hần đưa đi một nhà hàng để ăn tối, và hần.....bị chuốc thuốc mê.

sáng hôm sau tỉnh dậy, hắn thấy mình và nhỏ Anna ở trong một trạng thái rất khó coi. thấy hắn thức giấc, nhỏ cũng tỉnh và khóc sụt sùi, rầm rứt nói:

- tối qua,.....anh uống.....say nên.....đã.....đã.....- và như vậy, hắn miễn cưỡng phải có trách nhiệm với nhỏ. từ hôm đấy, ngày nào nhỏ cũng bám chặt lấy hắn, còn dọn đến ở với hắn luôn. nó ko nói gì, mọi người nhìn thấy vậy đều ngửa mặt nhưng ko làm gì vì nó cần. còn nhỏ Anna thì huênh hoang tự đắc và vô cùng hãnh diện. 1 tháng sau, nhỏ đi bệnh viện về và thông báo với hắn rằng nhỏ có thai, và cái thai đó là của hắn. hắn nghe mà như sét đánh ngang tai, nghĩ mãi cuối cùng hẹn nó ra quán cà phê

- có chuyện gì - nó hỏi hắn cộc lốc

- em đã biết Anna có thai với anh cho nên

- chia tay và hủy hôn, chuyện thường - nó nói xong rồi bỏ về, để hắn ở lại, hắn hựt hẫng, tưởng nó phải níu kéo chứ, chẳng lẽ nó hết yêu hắn rồi sao. nhỏ Anna sau khi biết hắn chia tay với nó thì nhảy cẫng lên sung sướng, nở nụ cười hiểm độc.

35. Chương 35

Anna cứ tung tăng đi bên hắn và vì thế mà luôn bắt nạt những người khác trong trường sau lưng hắn. rất nhiều học sinh trong trường bắt nạt, nhưng vì nhỏ luôn giả bộ mặt ngây thơ trước hắn nên ai cũng biết rằng, nói thì hắn cũng chẳng tin. còn tụi nó thì đã nhận vũ khí, thiết bị nghe, áo chống đạn từ lâu và nó giao như sau:

- mỗi người sẽ nhận 1 áo chống đạn, 1 thiết bị định vị để quan sát dc từng thành viên trong nhóm, 1 điện thoại riêng để chống các điện thoại khác bắt sóng và nghe lén cuộc nói chuyện, tai nghe cực nhỏ để ko bị phát hiện. anh Tim theo đúng sở trường thì sẽ sử dụng kiếm làm vũ khí, anh Ley là phi tiêu, anh Zen sẽ là kim độc nhưng phải cầm dao trừ trường hợp bất trắc, anh Zun sẽ mang hai khẩu súng mà papa Koshinami của em đã chế tạo riêng, khẩu súng này ko cần đạn, chỉ cần hơi là dc, trong ruột khẩu súng này có chất tích hơi, khi bóp cò, những hơi khí dc tích đó sẽ bị bắn ra bằng lực rất mạnh, đủ để giết người. papa em chỉ chế có 4 khẩu thôi đấy. và anh Dan, anh sẽ dùng 2 khẩu đặc biệt còn lại, dc chứ

- ok thôi - Dan nói

- còn các chị thì chị Mun sẽ dùng gậy siêu nhẹ có gắn gai mà papa Sen (trùng tên bé Sen của Tiểu Quỷ) của Windy đã đặt chế riêng, chị Emma sẽ dùng kiếm giống anh Tim, chị Yumi sẽ dùng kim độc và phi tiêu, chị Sei sẽ là dao có tẩm thuốc cực mạnh, và còn chị Demi thì sẽ sử dụng súng lục - Sandy nói thay nó và đưa đồ cho từng người một

- Mike, cậu sẽ ở nhà theo dõi trong tầng hầm. ở đó, Windy đã cho lắp 10 cái máy tính từ các góc độ trong tòa nhà. cậu phải đeo tai nghe và ngồi theo dõi, nếu thấy bất ổn ở đâu thì phải báo ngay lập tức. Ken sẽ dùng súng, Kin và Kan là kiếm có tẩm thuốc mê ở đầu, loại thuốc mê này làm cho con người ta bất tỉnh trong 1 tiếng, nếu ko chữa kịp thời thì sẽ chết. còn Kevin sẽ sử dụng dao và Key sẽ dùng phi tiêu - Mindy nói mà tuyệt nhiên ko nhìn Kevin khiến anh đau lòng

- Tiểu Quỷ thì như thế này, Su và Bu sẽ dùng kiếm vì đó là sở trường của 2 nhóc. Sen và Ben sẽ dùng súng, còn Sin và Bin sẽ dùng kim độc và dao. sở dĩ tụi chị cho các nhóc dùng theo cặp là vì mỗi cặp các em phối hợp rất tốt, như vậy sẽ giảm dc nguy hiểm khi đi đơn - Candy nói với Tiểu Quỷ

- vậy còn các chị - su hỏi

- Candy sẽ sử dụng súng bắn kim độc, Sandy dùng kiếm có 2 lưỡi mà trên thế giới chỉ có duy nhất một cái (chém gió), Mindy sẽ dùng bộ phi tiêu cũng chỉ có duy nhất trên thế giới. còn em, em sẽ dùng sợi dây xích ở đầu có gắn lưỡi dao tẩm độc. - nó nói

- 1 tuần sau chúng ta sẽ thâm nhập và tòa nhà đó, mọi người chuẩn bị kĩ đi - Sandy

- nhưng chỉ có chúng ta thôi sao - Tim hỏi

- ko, papa ruột của em sẽ cho thêm 500 người chuyên nghiệp đi cùng - nó

- vậy từ bây giờ đến lúc đó chúng ta ko cần làm gì à - Mike hỏi nhưng cô chẳng dám nhìn Kan, từ hôm đó đến nay, cô và Kan cứ như hai người xa lạ
- đúng vậy, nhưng ta vẫn phải đề phòng, vì có thể chúng sẽ thực hiện kế hoạch sớm hơn ta dự kiến - mindy
- mọi người đi nghỉ đi, chúng em về đây - candy nói xong thì tụi nó cùng tiểu Quỷ trở về nhà, mặc kệ bọn hần phản ứng ra sao.

36. Chương 36

trong 1 tuần chờ đợi đến cuộc chiến đấu cam go, nó chẳng thèm nói với hần một câu nào cả. nó cứ như một con ma lạnh lùng trong nhà, đến Kin là anh trai song sinh nó thương yêu nhất nó cũng chẳng thèm nhắc đến. Mike cũng xấu hổ và buồn nên ko bao giờ nhìn thẳng vào mắt Kan. nó nhìn, nhận biết và hiểu rõ tình hình của 2 người này hơn ai hết, nó cười vì mối tình của hai người họ, rồi nhớ đến cuộc tình ngang trái của chính mình mà mỉm cười chua xót.

- sao anh ko chấp nhận Mike - trong vườn, nó hỏi Kan đang ngồi bên cạnh nó
 - anh cũng chẳng biết mình cảm thấy như thế nào nữa - Kan mệt mỏi trả lời
 - cảm xúc của anh mà anh cũng chẳng biết sao - nó cười lặng lẽ
 - anh.....ko biết, chỉ thấy chẳng có tình cảm gì với cô ấy - Kan vẫn như vậy, lạnh lùng, có lẽ 3 anh em song sinh nhà này có gen lạnh lùng (eo. sợ quá vậy)
 - haizzzzzzz, đừng hối hận nếu Mike có người khác - nó
 - còn em thì sao, cảm xúc của em như thế nào - Kan bất ngờ nhắc tới chuyện của nó
 - chẳng sao cả, trái tim em bây giờ ko còn đập mạnh khi đứng trước anh ta, yêu thương bị dập tắt rồi - nó lắc đầu chán nản nó
 - có nghĩa là sẽ ko rung động nữa - Kan nhìn xoáy sâu vào tâm can nó
 - càng yêu càng đau - nó nói xong thì đứng dậy bỏ đi, bỏ lại Kan vẻ mặt khó hiểu ở đằng sau
- nó đi ra ngoài, nó muốn thay đổi ko khí chút, và nó cũng ko muốn nhìn thấy Kin đang ngồi cùng với nhỏ Bela chảnh chọe làm Sandy đau khổ. nhưng ông trời nào có thương người tốt, nó đang đi dạo trên vỉa hè thì gặp nhỏ Anna khoác tay hần tung tăng bước ngược chiều với nó, thế là mặt chạm mặt. nó lặng lẽ định bước qua thì nhỏ Anna túm tay nó lại, giọng ngọt xớt (tác giả nghe xong ngất luôn):
- chào bạn, bạn đi đâu có một mình vậy
 - tôi đi đâu liên quan đến cô sao - nó lạnh lùng nói
 - anh, em khát nước, đi mua cho em chai nước nha - nhỏ Anna quay sang nũng nịu với hần, hần chạy đi mua. đợi cho hần khuất bóng rồi nhỏ Anna quay sang nó:
 - cô đừng có mà giả bộ mặt đó ra nữa, anh Ken là của tôi, mãi mãi là của tôi, cô ko có cửa đâu
 - tôi ko quan tâm - nó nói xong định bước đi tiếp thì nhỏ Anna lại kéo giắt nó lại
 - cô là loại con gái gì vậy, đeo bám như thế chưa đủ sao - nhỏ Anna mắng xối xả vào mặt nó
 - tôi là loại con gái gì ko liên quan tới cô - nó vẫn lạnh lùng như ko
 - cô nghĩ mình là thiên kim tiểu thư của tập đoàn Hoàng Lê thì muốn làm gì cũng đc sao, cô sắp phải cuốn gói ra đi rồi - nhỏ Anna nói xong cười to
 - cứ chờ xem - nó lạnh băng làm nhỏ Anna tức giận lắm, định quay sang tát nó nhưng nhắc thấy bóng hần đang chạy tới, nhỏ liền cười ranh ma với nó rồi cầm 2 tay nó đặt lên vai mình rồi tự mình ngã ra đường. chiếc xe tả tơi lúc vụt đến và “RÀMMMMMMMMMMMM”

trong bệnh viện, tụi nó, tụi hần và 3 nhỏ kia (trừ Anna) đứng trước cửa phòng bệnh, hần ngồi úp mặt vào tay rồi bất chợt lao đến chỗ nó túm lấy cổ áo nó:

- sao cô làm thế, cô ấy có tội gì đâu - hần gầm lên. thấy hần như vậy, ba nhỏ kia cũng lao đến, nhỏ Bela tát nó một cái, Ruby túm áo nó còn nhỏ Lei khinh khỉnh nhìn nó, nó lạnh lùng gỡ hết mấy nhỏ ra. Kin cũng đi đến;

- anh ko ngờ em lại như thế - Kin nhìn nó chăm chăm

- thiếu thế sao - nó ngược mắt lên nhìn tụi hần và mấy nhỏ một lượt

- cái gì chứ - hần vẽ mặt khó hiểu

- thiếu niềm tin đến thế sao, em gái song sinh của mình mà cũng ko tin sao - nó nhìn thẳng vào Kin, đôi mắt lạnh như băng pha chút gì đó đau thương

- chẳng có gì phải hỏi đâu Windy, chúng ta.....kết thúc thôi - Mindy nói với nó, khúc cuối lại nghẹn giọng như sắp khóc

- uk, có lẽ tớ ko nên chờ đợi nữa, hi vọng chẳng ích gì đúng ko - nó nhìn ba bà bạn, cười nụ cười chua xót làm sao (tác giả khóc rồi)

- thôi, bọn mình ở đây chẳng ích gì nhĩ - Sandy nói rồi kéo nó và 2 người còn lại về, mấy nhỏ cười ranh ma nhưng vẫn cố giả vờ đau khổ cho con bạn. 3 ngày sau thì nhỏ Anna đòi ra viện vì lí do ở trong viện ngột ngạt. nhỏ về nhà mà cứ nhốt mình trong phòng giả vờ đau khổ vì bị sảy thai nhưng thực chất là ngồi bàn mưu tính kế hại nó. hần chẳng thèm nhìn nó, hần cứ nghĩ tại nó mà Anna mới bị sảy thai. nó đau, đau lắm.....nhưng nó cố chịu.....vì trái tim nó đã chết mất rồi.....

37. Chương 37

vậy là chiến dịch bắt đầu, hôm nay là ngày tụi nó, tụi hần, Thunder, Tiểu Quỷ và hơn 500 sát thủ chuyên nghiệp của papa nó sẽ phải giải quyết tận gốc ổ họa. trước khi nó đi, sư phụ và papa nó đã dặn dò rất nhiều và cứ thở dài thườn thượt. nó cũng buồn, nhưng nó muốn kết thúc vở kịch này để hóa giải tất cả mọi hiểu lầm giữa tụi nó và tụi hần. mấy nhỏ đó ko biết chuyện vì đã bị hần đánh thuốc mê trong phòng, nhưng

tất cả đều mặc đồ đen bó sát người để tiện di chuyển và đeo những dụng cụ cần thiết mà nó giao cho. ai cũng hồi hộp và chắc chắn ko khỏi sợ một chút, nhất là Tiểu Quỷ. nhưng tụi nó vẫn vậy, khuôn mặt nó đẹp nhưng lạnh. Sandy cũng chẳng nói gì với Kin, cô chỉ khẽ gật đầu với nó như ra hiệu rồi bước ra mô tô. tất cả phóng đi vèo vèo trên đường.

tụi nó đến nơi, quả thật bọn chúng có võ bọc rất tốt. nhìn bề ngoài tập đoàn ko có gì phải lo ngại cảnh sát, nhưng bên trong quả thật rất hắc ám. rất nhiều người mặc đồ đen đứng canh và có tất cả là 10 tầng. nhiệm vụ xem chừng khó và gian nan còn hơn cả đi tây trức thỉnh kinh. lúc này, nó nói vào tai nghe để ko bị phát hiện:

- Sen và Ben, hai em đi phá hỏng các camera ở tầng 3 cho chị, trừ những camera có gắn con chip hình bông hoa hồng đen. nhanh lên, tụi chị ở đây diệt lũ này đã - nhận đc tín hiệu của nó, Sen và Ben lập tức chạy thẳng lên tầng 3. bọn áo đen định lao ra cản nhưng ngay lập tức bị tụi nó lao vào đánh chết. tụi hần nhập cuộc và đánh thẳng tay, hăng say. còn Thunder chỉ đến khi bọn chúng gọi quân tiếp tế đến thì mới lao vào chiến đấu. tầng 1 đa số là các sát thủ yếu kém nên tụi nó xử lí nhanh gọn, ko cần đến 500 sát thủ của papa nó

- xong chưa - nó hỏi Sen qua tai nghe

- xong rồi ạ, mà công nhận mấy cái camera này non và xanh thật - Sen nói, cười khúc khích trong tai nghe

- vậy thì đứng im đó, tầng 6 để cho Bin và Sin, Bin và Sin lên tầng 6 phá hỏng các camera cho chị - nó nói xong lại gọi Bin và Sin

- vâng - Bin và Sin nói xong lách qua đám người ở tầng 2 đang chiến đấu với tụi nó. nhưng sắp đến cầu thang thì có một tên đánh lén vùng gây thẳng vào người Bin, “bộp”

- dừng hòng, chết đi - Sin nhanh chóng đá cây gậy bật ngược trở lại, nhằm trúng đầu tên đó, và chỉ một cú của Bin, tên đó đã về với đất mẹ. còn tụi nó, ở tầng 2, những tên sát thủ có vẻ mạnh hơn so với tầng 1. lần này, Thunder góp sức nhiều hơn và cũng mau chóng diệt gọn, tuy nhiên, Tim bị một tên đánh lén nên có hơi xây xước ở tay, và tên đó nhận hậu quả là bị Mun đánh cho người ko ra người, ma ko ra ma.

- báo cáo sếp, tầng 6 chúng đặt toàn camera chất lượng cao, nhưng với tay nghề của chúng em thì đó chẳng là gì - Bin nói hãnh diện, nhưng ngay sau đó là tiếng cười long trời lở đất của Sin

- chị à, cái tên cầm đầu biến thái đặt camera bên trong còn có cả nhện, rết. Bin mở ra giật cả mình nên hét toáng lên đó, may mà em đuổi chúng kịp, ko bây giờ Bin ko về với chị đc nữa đâu - sin nói chế giễu trong loa, nó nghe mà suýt bật cười. đúng là chỉ có Tiểu Quỷ mới khiến nó vui đc như thế.

lên tầng 3, nó thấy lạ vì tuyệt nhiên ko có một tên sát thủ nào, đến khi thấy Ben và Sen đứng khoanh tay ở cầu thang và nói:

- tầng 3, tầng 6 và tầng 8 ko có sát thủ đâu chị, bởi vì chúng đặt camera ở đây nên ko dám đặt người, sợ có gián điệp - Sen

- haiz, bất cẩn quá - Sei chép miệng

- à, Su và Bu lên tầng 8 phá camera cho chị nhé - nó lại dặn

- vâng ạ - Su và Bu cùng nhau chạy lên tầng 8

tất cả lại cùng nhau lên tầng 4, nó thấy lạ vì ở đây sao ko có sát thủ, và nó thật sự biết đc lí do cho đến khi một sát thủ của papa nó bị con dao phi sượt qua tay, may mà chỉ rách áo. và lí do là tầng 4 có bẫy. phải chặt vật lằm tất cả mới thoát qua đc. nó có lúc suýt bị kim độc phóng tới, nhưng may kan luôn đi đằng sau nên đã đẩy nó tránh đc. Zen thì mãi nhìn chỗ khác nên đập trúng vào bom cay làm nó nổ, kết quả là anh chàng phải chạy thực mạng ra chỗ khác. và cuối cùng, tụi nó phải vượt qua bức tường la de mới lên đc

tầng 5, nó phải nhảy mãi mới thoát đc, và tất cả đều công nhận tên cầm đầu này thật biến thái.....

lên đến tầng 5 là quả thật tụi nó là những con người ko chê vào đâu đc. tầng 5 lại gặp những tên sát thủ, nhưng bọn chúng tất nhiên là mạnh hơn và chuyên nghiệp hơn. tụi nó vì vượt qua 4 tầng nên cũng thấm mệt, đành ngồi nghỉ lấy sức và cho 500 tên sát thủ của papa nó xử lí. số sát thủ bên nó đông hơn nên chẳng mấy chốc đã dọn sạch bọn chúng, nhưng bên nó cũng thiệt hại mất 25 sát thủ. nó tức vì dù sao đó cũng là tâm huyết của papa nó. máu dâng hừng hực, nhưng nó ngay lập tức bị dập tắt vì tầng 6 ko có sát thủ, chỉ có Sin và Bin đứng đó cười toe toét

- mấy nhóc coi bộ cũng tài lanh ghê ha - Zun châm chọc

- anh nghĩ chúng em là ai chứ - Sin dẩu mồm lên cái

- chúng em là Tiểu Quỷ, những cô bé cậu bé có bộ óc thiên tài đó - Bin cũng tiện thể khoác lác (đúng mà)

- thôi, bây giờ lên tiếp đi - Sandy vội can và giục mọi người

- mấy nhóc phá đc hết chưa - nó hỏi Su

- chưa chị ạ, tầng 8 toàn lắp các loại camera siêu khủng nên tụi em còn hai cái nữa - Bu

- vậy thì cố gắng nha - Mindy chen vào khích lệ tinh thần

- vâng ạ - Su trả lời

- tiếp thôi - Candy

lên tầng 7, quả thật ở đây ko an toàn chút nào, đường đi giải đầy bom, chỉ cần một chút sơ suất thôi là sẽ banh xác. nó đi trước, lượn lách qua từng chỗ rồi từng người nối đuôi nhau đi qua. 475 (25 người chết rồi nhè) sát thủ của papa bị nó cấm ko cho lên các tầng tiếp theo, chỉ đc đứng phòng trường hợp bất trắc. đến

người cuối cùng vượt qua bãi bom đó là ley, nhưng chẳng may anh đến khúc cuối lại đạp trúng một quả bom làm nó nổ. may mà Emma kéo anh kịp ra chứ ko chắc chắn toàn thây.

- xong chưa nhóc - nó hỏi Su

- rồi chị ạ, nhưng.....- Su ngập ngừng, giọng như khóc

- nhưng sao - nó sốt sắng hỏi

- trong cái camera em phá có gắn dao, khi mở ra là dao sẽ phi ra nên Bu lao đến đỡ hộ em - Su

- vậy nhóc có sao ko - nó hỏi, lòng nóng như lửa đốt

- em ko sao, khổ quá, có mỗi đâm vào tay thôi mà khóc nhặng lên - giọng Bu chen vào. sau đó là tiếng cãi nhau chí chóe của Bu và Su làm Thunder cười nghiêng ngả (ai cũng gắn tai nghe nhé)

tại nó vội lên tầng 8, thấy Su ngồi bệt xuống đất, đưa tay lên quệt nước mắt, còn Bu ngồi xồm bên cạnh, đỡ dành:

- này, bà đừng có khóc nữa mà, tui có sao đâu chứ

- thật hả - Su hỏi lại

- uk, đây nè - Bu nói đồng thời đưa cánh tay của mình ra

- hai ông bà tình cảm quá ha - Sin thấy thế chen vào

- ôi da, thế này gọi là thương nhau lắm cắn nhau đau mà - Bin cũng để thêm

- này, ko đùa nhá - Bu đứng lên

- nhóc có sao ko -Sandy hỏi han

- dạ ko, khỏe như vâm nè - Bu cười toe

- thế là dc rồi - nó nói rồi xoa đầu Bu và đi lên tầng 9 trước. mọi người thấy thế lục đục đi sau. tầng 9 chỉ có một cánh cửa duy nhất, nó suy nghĩ một lúc rồi dẫn tụi hần và thunder đứng ngoài

- các anh nhớ nghe những gì tôi và những người trong này nói, nếu ko sẽ hối hận đấy - nó nói rồi cùng Tiểu Quỷ và ba bà bạn bước vào. bên trong là một căn phòng rất rộng nhưng trống trơn, chỉ có 4 cô gái đứng quay mặt vào tường. thấy có người bước vào, 4 cô gái đó quay ra và ko ai khác chính là mấy nhỏ

- tôi tưởng cô phải ở nhà dưỡng bệnh chứ Anna - Sandy nói giọng mỉa mai

- ko dám, tôi ko có bệnh - Anna nói

- thế sao các cô lại ở đây - Candy giả vờ hỏi

- chúng tôi chính là gián điệp của chủ tịch Chu - nhỏ Lei nói

- à hóa ra như vậy, nhưng các cô thích mấy anh ý thật chứ - Mindy hỏi

- đúng, chúng tôi thích anh ý thật, nhưng các anh ý cũng thật ngốc khi dễ dàng tin tưởng chúng tôi và bỏ bê mấy cô, hahahaa - nhỏ Ruby cười to

- vậy hóa ra các cô hại chúng tôi sao - Sandy

- đúng thế, chúng tôi làm vậy để dagnh lại các anh ý, Sandy, có vẻ như Kin chỉ biết rằng tôi bị cô tát mà ko biết rằng tôi tát cô trước nhĩ - Bela chế giễu Sandy

- các cô đúng là đồ rắn độc - Candy uất ức

- thì sao, cũng chỉ vì Key quá ngây thơ nên mới hiểu nhầm cô, cái tát anh ấy dành cho cô có đau ko - nhỏ Ruby nói với candy làm cô muốn khóc, nhưng nó khê nắm lấy bàn tay Candy làm cho cô tự kiềm chế dc mình

- vậy còn chuyện của Windy thì sao, có thật là Ken đã làm gì cô và cô có thai với anh ý ko - Mindy

- để tôi kể cho nghe nhé, cái hôm tôi chuốc thuốc mê cho anh Ken ý, tôi đã cố dụ dỗ anh ý nhưng ko đc, chán quá nên tôi ra bar chơi, và cô biết ở đó tôi đã gặp ai ko, chính là Zun đó, và tôi đã dụ dỗ anh ta thành công - Anna hớn hử kể lại câu chuyện

- vậy cái thai đó là của.....- Sandy lấp bắp

- đúng, chính là của Zun - nhỏ Lei đắc chí nói

- tại sao lại nói hết ra - nó bây giờ mới lên tiếng, nhưng chưa hết bàng hoàng vì cái thai của nhỏ Anna chính là của Zun (trong Thunder ý)

- bởi vì ngay bây giờ các cô phải chết - Ruby nói rồi 4 nhỏ đồng loạt xông lên. nó nhếch mép cười rồi gật đầu ra hiệu với ba bà bạn. tụi nó đồng loạt đeo lên mặt chiếc mặt nạ mà hôm mấy nhỏ đến xin gia nhập tổ chức. mấy nhỏ sững lại, bàng hoàng

- các cô là.....là.....- nhỏ Bela lấp bắp

- Tứ đại công chúa Angel huyền thoại - tụi hấn thốt lên và từ ngoài cửa bước vào

- thông minh đấy - nó nói rồi tháo chiếc mặt nạ ra

- Thánh Nữ - Kevin chỉ vào nó, nó lơ đãng quay đi chỗ khác. mấy nhỏ mặt trắng bệch. hấn như nhớ ra điều gì đó, quay người lại giận dữ nói với Anna:

- thế là như thế nào

- các cô lừa chúng tôi - Kin cũng hét lên

- chúng em.....chúng.....em.....- mấy nhỏ lấp bắp, vẻ mặt sợ hãi vô cùng

- thì ra là chúng tôi ngu ngốc - Kevin cười khở

- ko, ko phải đâu.....đâu mà.....Kevin.đừng.....- nhỏ Lei quỳ xuống lấp bắp

- cút ra - kevin đẩy mạnh nhỏ ra rồi đi ra chỗ khác. 4 nhỏ lập tức quỳ xuống chỗ nó. còn tiểu Quỷ từ nãy cứngờ người vì những sự thật này mới bừng tỉnh, cầm súng lên và bắn mấy nhỏ. “đoàng”, “đoàng”, “đoàng”, “đoàng”, 4 tiếng súng vang lên, mấy nhỏ ăn phát đạn vào chân, khuỷu xuống. lúc này, Zun bước vào, nhìn nhỏ Anna bằng ánh mắt kinh tởm, cũng lấy súng bắn và tay mấy nhỏ. mấy nhỏ đau khổ nằm vật vã dưới sàn.

- ầy em đó - nó nói rồi móc bọn hấn và Thunder đi lên. còn tiểu quỷ ở lại, bây giờ ko còn là những cậu nhóc, cô nhóc ngây thơ thánh thiện, mà bộ mặt ác quỷ hết sức. Sen ko biết lôi đâu ra lọ axit, đổ từ đầu xuống chân mấy nhỏ, tiếng kêu gào thảm thiết. còn Su và Sin cắt hết tóc mấy nhỏ cứ như đang chơi búp bê, vừa cắt vừa cười thích thú. còn mấy nhỏ khóc lóc van xin nhưng vô ích. Bu đứng nguyên, nhìn ko chút cảm xúc, rồi từ từ lôi đâu ra những cây phi tiêu gim vào người mấy nhỏ. Ben và Bin rút kim độc ra châm, mấy nhỏ kêu nhỏ dần, nhỏ dần rồi tắt lịm.

- giờ làm gì đây, chết rồi còn đâu thích - Su chán nản nói (ôi em máu lạnh quá)

- cắt ra làm thịt cho bé White đi - Sen cười tít mắt nói

- cho black với - Ben cũng thích lắm

- ok, cắt thôi - Bin định lao vào thì Bu cản lại

- cắt loại này bắn tay, cứ gọi người mang về cho White và black luôn đi - Bu nói

- nhưng Su đang chơi mà - Su nhìn Bu

- ko đc, bắn lắm - Bu cương quyết làm su cũng đành chịu

(Black và White là hai con hổ một trắng một đen mà nó đã tặng cho Tiểu Quỷ nuôi, mấy nhóc ý cho xác 4 nhỏ để hổ ăn thịt mà. vậy là mấy nhỏ chịu hình phạt thích đáng rồi nhé)

38. Chương 38

bước lên tầng 10, ai cũng hồi hộp, ở trên đó cũng chỉ có một cánh cửa duy nhất. nó đẩy cửa bước vào, bên trong có một người đàn ông thấp lùn, râu ria xồm xoàm đứng cạnh bàn làm việc. thấy tụi nó bước vào, ông ta hớn hờ nói:

- các cô đã đến tận đây ư sao
- có gì mà ko ư chứ, chủ tịch Chu - nó lạnh nhạt trả lời
- quả ko hổ danh là Thánh Nữ - ông ta cười lớn nói
- bộ óc tinh ranh như ông thì mới xứng đáng làm quản lí chứ - nó bình thản đối đáp
- Windy, sao.....sao lại..... - Mindy ko hiểu nói lấp bắp
- đó chính là quản lí - người chỉ đứng sau sự phụ ở tổ chức đây - nó nhếch mép khinh bỉ
- Hoa Nữ, tại sao phải thắc mắc chứ - tên quản lí
- không ngờ ông lại bỉ ổi đến thế - Sandy hừ mép nói
- ồ Ngọc Nữ à, tại sự phụ của cô đối xử với ta ko tốt đó chứ - tên quản lí tức giận nói
- là do ông cả thôi - Candy nói
- ôi nếu ta ko nhầm thì Thiên Nữ chính là cháu gái của ta đúng ko - tên quản lí xởi lởi nói
- tôi ko có người bác như ông - Candy
- sao cháu vô tình thế - tay quản lí
- đừng có nhiều lời nữa, ông chính là người hại pama tôi, muốn lật đổ pama tôi - Candy tức giận hét lên
- vậy thì cháu sẽ làm gì ta - tay quản lí cười ranh ma

“đoàng”, phát súng từ tay Zun bắn ra bằng khẩu súng đặc biệt nhưng ko nhằm vào ông ta mà nhằm vào cái ô kính đằng sau làm nó nứt ra những chưa vỡ. tuy tay quản lí có chút gì đó sợ hãi nhưng vẫn tỏ thái độ điềm nhiên

- ồ, khẩu súng thật hay, nhưng tiếc là cậu bắn trượt - tay quản lí xoa hai tay vào nhau
- ông đúng thật là đáng khinh bỉ - nó

“đoàng”, khẩu súng từ tay Dan cũng bắn ra, làm nó nứt thêm một chút nhưng ko lung lay gì

- hahahaha, tấm kính này chắc chắn lắm đó - tay quản lí cười lớn
- có sao đâu, chúng tôi vẫn còn mà

“đoàng”, “đoàng”, “đoàng”, những phát súng liên tiếp bắn ra, hơi ư nén trong súng bắn ra liên tiếp, nhưng tấm kính vẫn chưa vỡ, vẫn chắc chắn. nó khẽ đứng im quan sát, lúc này, Dan nói nhỏ vào tai nó:

- súng của anh và của Zun đều ko bắn ư rồi, vì bắn nhiều quá nên chốt súng bị liệt - nó khẽ nhú mày rồi lại tiếp tục quan sát. tay quản lí cười lớn, mặt hết sức hả hê rồi rút từ trong hộc tủ ra một khẩu súng lục giơ về phía tụi nó

- bắn chán rồi giờ thì đến bác nhé - tay quản lí cười đều nhìn Candy

- chơi với súng là ko tốt đâu - nó nhếch môi tạo nên một đường cong hoàn hảo rồi nhanh như cắt phi ngay sợi dây xích có gắn lưỡi dao về phía tấm kính, “rắc”, “choang”, tấm kính vỡ vụn và lao thẳng xuống đầu tay quản lí làm hắn ko né kịp. những mảnh kính như lưỡi dao xuyên xuống đầu hắn, máu túa ra như nước suối (tác giả muốn ới vì mùi máu tanh quá), nhưng trước khi ngã xuống vì mất máu quá nhiều, hắn đã kịp bóp cò khẩu súng lục của mình, và viên đạn bay thẳng đến chỗ nó, tay quản lí cười thật đáng sợ rồi ngã xuống, mắt trợn ngược ko nhắm lại ư. nó đứng nguyên, mỉm cười mãn nguyện, nó luôn là người bị thương nhưng nó ko hối hận, nó ngã xuống, môi nở nụ cười yên bình, viên đạn găm vào ngực trái túa máu, chảy

thành dòng đến chân hắn, hắn đã ko biết gì nữa, trước mắt chỉ là hình ảnh nó ngã xuống, máu.....chỉ có máu.....

39. Chương 39

nó đc đưa vào bệnh viện, pama tụi nó có mặt ngay tức khắc. mama nó khóc, cứ khóc như mưa. Mindy ngồi yên bất động, nhưng khi Kevin chạm vào ngay lập tức đẩy ra, khóc nghẹn ngào, ko ngừng oán trách:

- tại anh, tất cả là tại các anh, tại các anh mà Windy mới bị như thế

Mike vừa nhận đc tin cũng vội phi đến, khi biết chuyện cũng khóc như mưa. Kan ngồi im, bàng hoàng, Tiểu Quỷ và Thunder ko đc vào nữa vì quá đông, cứ thấp thỏm chờ ngoài cổng viện. hắn bàng hoàng, hắn cũng sợ, tất cả là tại hắn nên nó mới bị như thế, nếu ko phải tại hắn thì nó cũng chẳng sao, hắn ôm đầu, một giọt nước mắt trong veo chảy xuống. Kín cứ nắm chặt sợi dây chuyền đôi với nó, nắm thật chặt đến nỗi góc nhọn của mặt dây chuyền cứa vào tay, tứa máu. nhưng ko khí thật đáng sợ, tất cả chỉ là một sự im lặng, chưa bao giờ có chuyện như vậy. 1 tiếng trôi qua, 2 tiếng trôi qua, cửa phòng cấp cứu chưa mở, bác sĩ chưa báo tin, ai cũng sợ, sợ nếu nó biến mất. lần trước, mọi người đã đau khổ và sợ lắm rồi.

- tại sao, tại sao Windy luôn phải hứng chịu đau khổ, tại sao - Sandy cứ ngồi lảm bảm như kẻ mất hồn

- Windy à, sao bà chưa ra và cười với tụi tôi, sao lại thế - Candy ngồi thu lu ở một góc ghế

6 tiếng trôi qua, vẫn chưa thấy có sự báo hiệu rằng cửa phòng bệnh mở, tất cả mọi người đã sợ lại còn sợ hơn, ai cũng mang trong mình tâm trạng tuyệt vọng và sẵn sàng đánh đổi tất cả để nó đc sống, trở lại với mọi người. “cách”, cửa phòng bệnh mở, bác sĩ đi ra, mọi người cuống quýt chạy lại hỏi, ai cũng hồi hộp, nhưng bác sĩ về mặt u sầu, lắc đầu nói:

- chúng tôi xin lỗi, chúng tôi đã cố hết sức nhưng viên đạn găm vào tim cô ấy quá sâu, mất quá nhiều máu nên ko chữa trị đc. xin chia buồn với gia đình và hãy gặp cô ấy lần cuối để chúng tôi chuyển vào nhà xác

“ùng”, trời đất như sụp đổ xung quanh mọi người. nó đã chết. Kan và Kín như hai kẻ mất hồn, lặng lẽ ngồi thụp xuống cửa phòng bệnh. Mindy, Sandy và Candy ko tin, cô ôm đầu rồi chạy thật nhanh vào phòng. pama nó đau đớn, đưa con gái bé bỏng của họ ra đi quá sớm. và có lẽ tồi tệ nhất là hắn, hắn tự trách mình, dằn vặt mình, hắn chạy vào với nó. nó nằm im trên giường bệnh, làn da xanh xao ko còn sức sống. hàng lông mi cong vút im lìm, ko một chút cử động. nhưng khuôn mặt nó yên bình và ko một chút suy tư. Sandy cứ lay, lay nó dậy

- dậy đi mà, Windy ơi dậy đi, tôi ko muốn bà ngủ đâu - Mindy cũng ra sức lay người nó

- bà đừng ngủ nữa, dậy mà đi chơi với tụi tôi này - Candy

- em gái, anh sai rồi, là tại ah, em dậy đi, anh ko thích nhìn em thế này - Kín chạy vào, quỳ thụp xuống bên giường nó. tất cả mọi người khóc, khóc bên cái xác của nó.....

mưa.....buồn.....

mưa khóc.....cho số phận nghiệt ngã.....

mưa.....âm đạm.....thê lương.....

người.....ra đi.....ko trở về.....

đám tang của nó buồn chưa từng thấy, tất cả âm đạm thê lương đến rợn người. nhưng nó nằm im trong quan tài, người và mặt đc che đi hết. hắn cứ ngồi trong phòng, hắn ko tin, hắn ko muốn tin đó là sự thật. ngay sau hôm đám tang của nó, bản tin thế giới đưa tin: tập đoàn Hoàng Lê hủy hôn với tập đoàn Trần Nguyễn và Hufnh thị, Triệu minh hủy hôn với Vũ Hoàng, Trịnh Lâm hủy hôn với Lê thị. tụi hắn ko chấp nhận, tụi hắn cố níu kéo nhưng ko đc. Sandy, Mindy và Candy quyết định về Mi để quên đi quá khứ đau buồn, quên đi hình ảnh nó. ngôi mộ của nó cô đơn và buồn đến kì lạ.....

40. Chương 40

5 năm sau.....

thấm thoát 5 năm đã trôi qua, hần bây giờ đã là chủ tịch tập đoàn Huỳnh thị, tập đoàn đứng thứ 5 thế giới về các ngành và ko lúc nào thôi nhớ về nó. ngày nào hần cũng ra mộ nó ngồi kể về cuộc sống của hần. và khi nhìn thấy anh rnos trên ngôi mộ, hần lại ko kìm lòng đc mà khóc. hần nhớ nó lắm, và hần cũng tự hận chính bản thân mình đã ko tin nó đến thế. Kín bây giờ cũng là chủ tịch tập đoàn Hoàng Lê nhưng luôn nhớ Sandy và nó. anh trở về với con người lạnh lùng đáng sợ trong công việc và trong truyện tình yêu. anh đã tự hứa sẽ ko yêu ai ngoài Sandy. Kevin là chủ tịch tập đoàn Vũ Hoàng - tập đoàn đứng thứ 6 thế giới về các ngành. Kevin thay đổi hần, từ khi Mindy về Mĩ thì đã ko vui vẻ như trước nữa mà luôn lạnh lùng vô cảm. Key là chủ tịch tập đoàn Lê thị - tập đoàn đứng thứ 7 thế giới về các ngành và chắc chắn ko thể yêu ai khác ngoài Candy. tụi hần cứ sống như vậy suốt 5 năm trời làm ai nhìn vào cũng thấy sợ.

Sandy bây giờ là người đứng đầu FBI, cương quyết và lạnh lùng. Mindy đứng đầu CIA, chẳng bao giờ nói chuyện với ai, cứ như một tảng băng trôi. còn Candy, cũng đâu rồi cái vẻ nhí nhảnh ngày xưa, lạnh lùng làm ai cũng phải sợ, là một người có tên tuổi trong thế giới đêm, quản lí hơn 1000 bar lớn nhỏ khắp thế giới. Thunder thì đã giải tán từ 3 năm trước. và 2 năm trước, một đám cưới của 5 cặp đôi diễn ra, Tim và Mun, Ley và Emma, Zen và Yumi, Zun và Sei, Dan và Demi, họ đều đã có những đứa con đáng yêu vô cùng. Tiểu Quỷ vẫn hoạt động và năm nay đã 20 tuổi, họ bắt đầu nảy sinh tình cảm, Su và Bu, Sin và Bin, Ben và sen. Tiểu Quỷ vẫn luôn vang danh trong thế giới ngầm. chỉ có tứ đại công chúa Angel là biến mất mãi mãi.

Mindy, Sandy và Candy đang ngồi tại nhà Sandy. chỉ khi bạn bè ở bên nhau thế này mới có thể trở về làm con người thật. cũng chỉ khi bạn bè bên nhau mới nhớ nó nhiều đến thế. có tiếng chuông cửa, cô giúp việc ra mở cửa và một cô gái xinh đẹp bước vào:

- xin chào - cô gái ấy nói, giọng nhẹ nhàng vô cùng. 3 người đồng loạt quay người lại, Sandy bị sắc miếng nước trong mồm, Mindy bị hóc miếng táo vừa bỏ vào miệng, và Candy đang gọt táo bị cắt trúng tay;
- bà.....b.....bà...là..là - Sandy lắp bắp ko nên lời
- ma.....m.....ma... - Mindy
- sao thấy tui mà mấy bà ghê vậy, thôi tui đi nha - cô gái định quay bước trở đi thì bị 3 bàn tay ôm lấy
- ôi tui nhớ bà lắm biết không - Candy
- bà, có thật là bà ko - Sandy
- ôi, tui nhớ bà quá Windy à - Mindy . nó sung sướng ôm chầm lấy ba bà bạn thân của mình mà hò hét. bỗng Sandy thả nó ra, kéo tụt nó xuống ghế và hỏi:
- sao bà còn sống vậy, chuyện đó là thế nào, kể tôi nghe
- haizzzzzzzz, như vậy nè, hôm đó đúng là tôi bị viên đạn gim vào ngực trái, nhưng trước khi cấp cứu, tôi có tỉnh lại một lần và dặn bác sĩ cứ cứu tôi nhưng nói với mọi người là tôi chết rồi. - nó giải thích
- sao bà phải làm vậy - Mindy
- bởi vì tôi muốn quên - nó cười buồn
- bà quên đc chưa - Candy hỏi
- tôi ko quên đc, tôi chỉ thấy nhẹ nhàng hơn thôi nhưng tô ko quên đc anh ấy, tôi về đây để cùng rủ mấy bà về việt nam nè - nó
- nhưng tại sao viên đạn gim sâu thế mà bà lại sống đc - Sandy
- bà quên tôi là trường hợp đặc biệt sao
- a, người có trái tim bên ngực phải - Mindy thốt lên. nó gật đầu đồng tình
- vậy về việt nam - Candy hỏi nó

- đi thôi - nó nói rồi lời tuột ba bà bạn lên phòng lấy đồ. hôm ấy, tụi nó đã bắt chuyến bay sớm nhất để về việt nam. đến nơi, mỗi đứa chia nhau đi tìm tình yêu của mình. nó theo linh tính đi đến quán cà phê mà nó và hần hay tới. nó bước vào làm bao nhiêu người sững sờ vì vẻ đẹp. nhưng chỉ có riêng hần là vẫn ngồi yêu cúi gằm mặt ko thèm nhìn. nó bước đến, mỉm cười nói:

- anh có thể cho tôi ngồi cùng ko

- à tôi.....- hần ngẩng lên chưa nói hết câu thì đã đứng hình. nó đang đứng trước mặt hần, đang mỉm cười với hần. hần lắc đầu mấy cái nhưng nó vẫn ko biến mất, hần đứng vụt chạy ôm chầm lấy nó, cười hớn hở, vui chưa bao giờ vui như lúc này.

còn Sandy đến tập đoàn của Kin, cô thư kí vào báo:

- thưa chủ tịch, có một cô gái tìm chủ tịch ngoài kia

- báo cô ta đi đi, tôi bận - Kin xoa tay về mặt mũi. đúng lúc ấy, Sandy vào, đứng trước cửa;

- anh dám ko tiếp em sao

- SANDYYYYYYYYYYYYY - Kin ngạc nhiên rồi lao ra ôm chầm lấy cô trước con mắt ngạc nhiên của cô thư kí

còn Mindy thì đến vườn hoa tìm Kevin, cô thấy anh đang ngồi cô đơn ở ghế đá, cô nhẹ nhàng bước đến đằng sau, lấy tay che mắt Kevin lại làm anh giật mình giật tay kẻ đó ra, và anh sung sướng đến nỗi ko thốt lên lời

- Mindy, anh nhớ em lắm - Kevin ôm chặt Mindy

Candy đang đi trên phố, mãi suy nghĩ về anh mà đâm trúng một người, cô ngã sòng xoài, người đó vội đỡ cô đứng lên và bắt chợt ôm lấy cô:

- Candy, anh nhớ em - mãi lúc sau, cô mới nhận ra, đó là tình yêu của cô. cô hạnh phúc

1 năm sau.....

tại lễ đường, có 4 cặp đôi tiên đồng ngọc nữ đang đứng cạnh nhau. trông ai cũng thật hạnh phúc. và ko ai khác chính là tụi nó và tụi hần. hôm nay là lễ cưới của tụi nó. đương nhiên chú rể là tụi hần rồi. mất một năm trời, tụi hần mới thuyết phục đc bố mẹ tụi nó cho làm đám cưới. nó hạnh phúc lắm, vì chú rể của nó là hần

- anh mà còn có tình cảm với ai là chết với em - nó nhéo tai hần

- rồi, anh biết rồi vợ ạ - hần nói rồi hôn nó thật ngọt ngào

hôm nay là ngày vui nhất, và thật may mắn, trời nắng.....

6 năm sau.....

- anh trả cho em - một cô nhóc xinh xắn đáng yêu vô cùng đang đuổi theo một cậu nhóc đẹp trai baby để đòi lại chiếc kẹo

- Sun trả lại cho em Mun đi ko mẹ phạt bây giờ - nó đứng chống nạnh quát hai đứa con song sinh của mình

- a, cho em chơi với - 2 cô nhóc từ đâu chạy ra

- đi từ từ thôi các con - Mindy nhắc hai đứa con gái cưng

- phải có nhiều con trai mới vui - hai cậu nhóc baby cũng nhập cuộc

Candy vội chạy ra túm lấy và nhắc nhở gì đó với 2 cậu quý tử nhà mình. còn Sandy đang dạy hai đứa con một trai một gái của mình cách nhổ cỏ. tụi hần ngồi uống nước hàn huyên với nhau. tụi nó sau khi để mấy đứa con vào chỗ an toàn thì cũng túm lấy nhau buôn hoa quả. bây giờ, ai nhìn vào ko bảo họ hạnh phúc cho đc. con đường còn dài phía trước, nhưng chỉ cần họ bên nhau.....

THE END

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/sieu-quay-truong-ss-super-star>